

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการ

เรียนรู้ 7E

โดย

นางสาวอัญญา ตันวิเชียร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏ
จักรการเรียนรู้ 7E

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR
MATHAYOMSUKSA 4 THAI TEACHERS TO DEVELOP CRITICAL READING
ABILITIES FROM ONLINE TEACHING MATERIALS USING THE 7E LEARNING
CYCLE LEARNING MODEL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการ
เรียนรู้ 7E

โดย อัญชนา ต้นวิเชียร

สาขาวิชา การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภััสสร อินทรบำรุง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล)

59255310 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, รูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E

นางสาว อัญชญา ตันวิเชียร: การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการสอนการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E 3) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E ให้ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการสอนการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนและครูผู้สอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบวัดความรู้ 2) แบบประเมินสังเกตการสอน 3) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน 4) แผนการจัดการเรียน 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และ 6) แบบสอบถามความคิดเห็นของครู การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E ของครูผู้สอนทั้ง 2 คน มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ในระดับสูงมาก
2. ความสามารถด้านการจัดการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E ทั้ง 3 คน มีระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก
3. ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

59255310 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY, CRITICAL READING, 7E CYCLE LEARNING MODEL

MISS ANCHANA TANVICHIEEN : THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR MATHAYOMSUKSA 4 THAI TEACHERS TO DEVELOP CRITICAL READING ABILITIES FROM ONLINE TEACHING MATERIALS USING THE 7E LEARNING CYCLE LEARNING MODEL THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR MEECHAI IAMJINDA, Ph.D.

This research aimed to: 1) compare teachers' knowledge of developing Thai teachers' professional learning community and the 7E learning cycle learning model; 2) study the teachers' teaching and learning management competencies in developing the professional learning community and their use of the 7E learning cycle learning model; 3) develop the critical reading abilities from online teaching materials for Mathayomsuksa 4 students using the 7E learning cycle learning model to meet the 75% criteria and 4) study the opinions of the Thai language teachers towards developing a professional learning community and the 7E learning cycle learning model. The samples used in the research were students and teachers from Bangpakok Witthayakhom School. The research instruments consisted of 1) tests of teacher knowledge of PLC and 7E, 2) a teacher observation checklist, 3) teacher interview forms, 4) lesson plans, 5) a critical reading test for students and 6) Thai language teachers' opinion questionnaires. The data were analyzed using mean , standard deviation.

The results of the research were as follows:

1) Teachers' knowledge of developing Thai teachers' professional learning community and the 7E learning cycle learning model of the two teachers had a very high development score after developing the professional learning community.

2) The three teachers' abilities in teaching critical reading using the 7E learning cycle were at a considerably high level.

3) The results of the critical reading ability test from online media using the 7E learning cycle learning model of the students showed a post-study mean score of 83.05%, which was significantly higher than the established criterion of 75%, at the .01 level.

4) The Thai language teachers strongly agreed with developing a learning community and learning management using the 7E learning cycle learning model.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ผู้เขียนขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านให้การช่วยเหลือด้านต่าง ๆ จนสำเร็จได้ด้วยดี

รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ท่านกรุณาให้ความใส่ใจในทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การเรียน คำแนะนำในการกำหนดหัวข้อ ตลอดจนจนสละเวลาแนะนำข้อคิด ข้อแก้ไขให้แนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภััสสร อินทรบำรุง, อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปริษาเศรษฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรดี ปรีชาปัญญากุล และอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจเครื่องมือ ที่กรุณาสละเวลาอ่านตรวจและแนะนำข้อแก้ไขตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ต้นกระบวนการจนจบ

ขอขอบคุณคุณครูพรพัฒน์ สนั่นสีสม คุณครูอนุชสุคนธ์ อักษรศรี และคุณครูพัชรินทร์ บุตรสันเทียะ ผู้มีส่วนสำคัญยิ่งในการเก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ รวมถึงคุณครูและนักเรียนโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่เคยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้เขียน รวมถึงเจ้าของผลงานวิจัย หนังสือ และแหล่งข้อมูลทุกท่าน

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโทสาขาการสอนภาษาไทย รหัส 59 และเพื่อนนิสิตปริญญาตรี เอกภาษาไทย การศึกษาระดับบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รหัส 43 ที่เป็นกำลังใจมีมิตรภาพที่ดี โดยเฉพาะ จรุงจิต จำปานิล, วิจิตรา สามาอาพัฒน์ และเอมิกา สุวรรณหิตาธร ที่คอยผลักดันและช่วยเหลือมาโดยตลอด

ขอขอบคุณคุณนันทนา โอชาว่าและเพื่อนครูโรงเรียนนานาชาติเอ็กมัย ที่มีมิตรภาพที่ดี และคอยสนับสนุน ช่วยเหลือ

สุดท้ายขอขอบคุณแม่ ครอบครัวต้นวิเชียร และคุณบุลากร สำหรับความเข้าใจ การสนับสนุนในทุกเรื่อง และการเป็นพลังให้เสมอมา วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงไม่สำเร็จหากไม่มีทุกท่าน

อัญชญา ต้นวิเชียร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
คำถามการวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	9
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	10
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	11
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	12
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	13
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน บางปะกอกวิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	14
1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	14
2.1 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม.....	18
2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	22

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	22
2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ.....	23
2.3 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	24
2.4 ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	26
2.5 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ	27
3. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC).....	28
3.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	28
3.2 ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	30
3.3 รูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	32
3.4 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	33
4. รูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E.....	36
4.1 ความหมายและความเป็นมาของรูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E.....	36
4.3 บทบาทครูและนักเรียนในรูปแบบการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E.....	39
5. สื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต.....	41
5.1 ความหมายของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต	41
5.2 พัฒนาการของสังคมสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต	43
5.3 รูปแบบของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต	43
5.4 ประเภทของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต	44
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ.....	54
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิถีจัดการเรียนรู้ 7E.....	57
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	63
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย	63

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ.....	65
ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย	73
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน	74
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีจักรการเรียนรู้ 7E	78
ตอนที่ 2 ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่านอย่างมี วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีจักรการเรียนรู้ 7E.....	78
ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบการ เรียนรู้วิถีจักรการเรียนรู้ 7E ของนักเรียน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75	79
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีจักรการเรียนรู้ 7E.....	80
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	97
รายการอ้างอิง	98
ภาคผนวก.....	106
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	107
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	109
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	171
ประวัติผู้เขียน.....	186

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง.....	17
ตารางที่ 2 โครงสร้างเวลาเรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย	18
ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้กิจกรรมสำคัญ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและ กำหนดเวลาเรียน	20
ตารางที่ 4 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท31101	21
ตารางที่ 5 การขยายรูปแบบการสอน 5E มาเป็น 7E	38
ตารางที่ 6 ความสามารถของนักเรียนตามแนวคิดการสอนแบบรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E 39	
ตารางที่ 7 จำนวนข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและ รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E	66
ตารางที่ 8 แสดงเนื้อหาที่ใช้ในการสอนด้วยรูปแบบ 7E	68
ตารางที่ 9 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	70
ตารางที่ 10 ตารางแผนการดำเนินการสอน.....	73
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E.....	78
ตารางที่ 12 ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่านอย่างมี วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E.....	79
ตารางที่ 13 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของนักเรียน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75	80
ตารางที่ 14 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E.....	81

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 ภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย..... 8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในยุคปัจจุบันคือการศึกษาเพื่อทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นทักษะใหม่แห่งอนาคต การศึกษาไทยจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้เป็นผู้พลเมืองโลกและพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศ เป็นผู้นำทางความคิดสร้างสรรค์พัฒนาต่อยอด คิดค้นนวัตกรรมและเป็นผู้สร้าง ปรับตัวได้อย่างชาญฉลาดเพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีวิตท่ามกลางโลกเทคโนโลยี โลกเศรษฐกิจการค้า โลกาภิวัตน์กับเครือข่าย ความเป็นสังคมเมือง สังคมผู้สูงอายุ

ในศตวรรษที่ 21 คนไทยควรที่จะพัฒนาต่อยอดและเป็นผู้สร้างนวัตกรรมขึ้นเอง ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ใช้และรู้เท่าทันนวัตกรรมเท่านั้น แต่จะต้องเป็นผู้รู้เท่าทันสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี ดังนั้น การเตรียมความพร้อมในด้านการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมากในยุคนี้เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิด มีความคิดขั้นสูง แสวงหาความรู้ รู้เท่าทันสารสนเทศ

ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนต้องเรียนรู้คือ 3R x 7C ซึ่ง 3R ได้แก่ Reading (อ่านออก) (W) Riting (เขียนได้) และ (A) Rithmetics (คิดเลขเป็น) และ 7C ได้แก่ Critical thinking & Problem solving ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา จะเห็นได้ว่า ทักษะที่มีความสำคัญต่อศตวรรษที่ 21 ก็คือ ทักษะด้านการอ่านและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการอ่านอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอสำหรับยุคนี้ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น ในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมีทักษะสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนรู้เท่าทัน ฝึกการคิดขั้นสูงได้ นั่นก็คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ดังที่ คาร์ลิง-แฮมมอนด์ (90: 2554) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า นักเรียนในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมีความเข้าใจแนวคิดหลักในสาขาวิชาให้ลึกซึ้งกว่าที่เรียนอยู่ตอนนี้ ต้องรู้จักออกแบบ รู้จักประเมิน และจัดการกับงานของตนเองได้ รู้จักตีกรอบตรวจสอบ และแก้ปัญหาโดยใช้แหล่งข้อมูลต่าง ๆ และเครื่องมือดิจิทัล นักเรียนทุกคนจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถด้านการรู้คิดที่ซับซ้อนมากขึ้น จึงจะสามารถค้น วิเคราะห์ และใช้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) อ้างถึงใน เอมอร์ เนียมน้อย (9: 2551) ที่ได้ให้ความคิดเห็นไว้เกี่ยวกับความสำคัญของทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในยุคศตวรรษที่ 21 ว่า เนื่องจากในสังคมโลกยุคศตวรรษที่ 21 การติดต่อสื่อสาร และการเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ของคนในสังคมโลกดำเนินไปอย่างรวดเร็ว หลากหลาย และกว้างขวาง ข้อมูลเหล่านั้นมีทั้งส่วนที่เป็นประโยชน์และให้โทษ เพื่อให้การรับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายนั้นมีประสิทธิภาพและเกิด

ประโยชน์สูงสุด ผู้รับสารในยุคนี้จึงจำเป็นต้องเป็นผู้รู้จักคิด พิจารณา แยกแยะ และประเมินข้อมูล ข่าวสาร หรือเรื่องราวเหล่านั้นได้ว่ามีความถูกต้อง เป็นเหตุเป็นผล น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ผู้ที่จะมีความสามารถประเมินคุณค่าของสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีทักษะในด้านการรับสาร โดยเฉพาะการอ่าน ในขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหรืออ่านเป็น

นอกจากนี้ยังจะเห็นได้ว่ายุคนี้คือยุคโลกาภิวัตน์ที่การติดต่อสื่อสารสามารถเชื่อมต่อกันได้อย่างกว้างขวาง ทั้งถึง และรวดเร็ว ดังที่ ดวงกลม สิ้นเพ็ง (2553: 1) ที่เสนอไว้ว่า สังคมโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของมนุษย์ทั่วโลกก็เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน ความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้โลกที่กว้างใหญ่เป็นโลกไร้พรมแดนแห่งการเรียนรู้ สังคมโลกมีทั้งการแข่งขันและร่วมมือกันมากขึ้น การจัดการศึกษาจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีทักษะการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นหลายประการ อาทิ ทักษะทางภาษา ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ รวมทั้งทักษะในการปรับตัวทักษะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างมีสติ มีเหตุผล การใช้วิจารณญาณในการแยกแยะข้อมูลข่าวสารเลือกรับสิ่งที่ดีงาม สิ่งที่เป็นคุณประโยชน์

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลก จะเห็นได้ว่าสื่ออินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลต่อการรับรู้ ความคิด ความเชื่อ ศักดิ์ศติ พฤติกรรม มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมรวมถึงวัฒนธรรม โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนที่ยังขาดวุฒิภาวะ ขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาที่มากับสื่ออย่างเหมาะสม ยังขาดทักษะในการอ่านและเขียนสื่อ ซึ่งหมายถึงการคิดวิเคราะห์และผลิตสื่อด้วยวิจารณญาณของตนเอง หากไม่สามารถอ่านสื่อและเขียนสื่อได้อย่างเหมาะสมแล้วก็มีโอกาสจะเป็นเหยื่อของการปลุกฝังความคิดความเชื่อตามที่นำเสนอ แม้ว่าจะมีความสามารถวิชาการในระดับดีก็ตาม วรัชญ์ ครุจิต และฉัตรฉวี คงดี (2554) อ้างถึงใน ณัฐนันท์ ศิริเจริญ (2558: 47)

เมื่อผู้เรียนสามารถเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างง่ายดายและเป็นชีวิตประจำวันของผู้เรียนที่จะเข้าถึงสื่อประเภทเทคโนโลยีสารสนเทศก็ยิ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งการอ่านอย่างขึ้นความรู้ ความจำ ความเข้าใจยังไม่เพียงพอต่อการอ่านสื่อสารสนเทศประเภทสื่อออนไลน์ เนื่องจาก ผู้ให้บริการประเภทสื่อออนไลน์มีจำนวนมาและเข้าถึงได้ง่าย ไม่สามารถคัดกรองและควบคุมข้อมูลได้ทั้งหมด ดังที่ พนารัตน์ ลี้ม (2558: 2-3) กล่าวไว้ว่า ถึงแม้จะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ก็ไม่อาจสามารถควบคุมดูแลผู้ให้บริการเว็บไซต์ได้อย่างทั่วถึงผู้ให้บริการเว็บไซต์จึงต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการควบคุมกำกับดูแลข้อมูลข่าวสาร และเนื้อหาที่น่าเสนาบบนเว็บไซต์ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชน

แม้จะมีหลายหน่วยงานที่เรียกร้องและกำหนดกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลสื่อออนไลน์ แต่ในปัจจุบันก็ยังมีสื่อออนไลน์ที่ให้ข้อมูลที่ไม่น่าเป็นจริงหรือไม่ได้มาตรฐานอยู่มาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลงานวิจัยของ เอื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์ (2540) อ้างถึงใน ณัฐนันท์ ศิริเจริญ,กมลรัตน์ อินทรทัศน์

และปิยฉัตร ล้อมขวการ (2558: 47) พบว่า เยาวชนไทยที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยยังมีความรู้เท่าทันสื่อ ไม่เพียงพอ หรือยังถูกรอบงำความคิดโดยสื่อมากขึ้น ยังมีความรู้และทักษะในการแยกแยะปฏิเสธไม่รับสื่อที่ไม่เหมาะสมไม่เพียงพอ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้อ่านสื่อออนไลน์จำเป็นจะต้องมีทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเลือกรับสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นกระบวนการอ่านที่ต้องมีการคิดที่มีกระบวนการทางปัญญา อย่างเป็นระบบ โดยมีการพิจารณาใคร่ครวญ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลรอบด้าน มีจุดมุ่งหมายเพื่อการตัดสินใจว่าสิ่งใด ข้อความใดเป็นจริง ซึ่งจะต้องอาศัยหลักฐานข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการคิด และตัดสินใจ แต่จากผลการทดสอบระดับชาติแสดงให้เห็นว่าคะแนนด้านการอ่านมีผลลดต่ำลงดังนี้

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD : Organisation for Economic Co-operation and Development) ได้ดำเนินโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment) หรือ PISA ในด้านความรู้และทักษะของนักเรียนที่มีอายุ 15 ปี ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ผลจากการประเมินด้านการอ่านปรากฏดังนี้

แนวโน้มคะแนนการอ่านของนักเรียนไทยโดยรวมลดต่ำลงจาก PISA 2012 ถึง PISA 2015 คะแนนการอ่านลดลงอย่างมีนัยสำคัญ (32 คะแนน) และเมื่อเทียบกับการประเมินการอ่านที่เป็นวิชาหลักใน PISA 2000 และ PISA 2009 มีคะแนนลดลง 22 และ 12 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งคะแนนก็ลดลงอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน แต่เมื่อเทียบกับ PISA 2003 และ PISA 2006 ถือว่าไม่ต่างกัน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. 2559: 10)

นอกจากนี้ ผลแนวโน้มการรู้เรื่องการอ่านของกลุ่มโรงเรียนไทยต่างกลุ่มโรงเรียนยังแสดงให้เห็นว่า คะแนนการอ่านของกลุ่มโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ลดลงอย่างมาก ดังนี้

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนการอ่าน PISA 2012 กับ PISA 2015 พบว่า ทุกกลุ่มโรงเรียนมีคะแนนการอ่านลดลงมาก กลุ่มโรงเรียนที่คะแนนลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 และ สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติที่มีคะแนนลดลงมากที่สุด และลดลงมากกว่าครึ่งระดับ รองลงมาเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 สาธิตกรุงเทพมหานคร สถานศึกษาอาชีวศึกษาเขต 2 และเน้นวิทย์ ตามลำดับ ยกเว้นกลุ่มโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเขต 1 ที่ลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. 2559: 10)

จากผลการประเมินดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทักษะด้านการอ่านมีแนวโน้มคะแนนลดต่ำลง ซึ่งผู้เรียนอายุ 15 ปี จะเลื่อนขั้นต่อ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนในช่วงชั้นนี้ มีความรู้

พื้นฐานเดิมไม่ดีนัก ดังนั้นการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจึงจำเป็นต้องพัฒนาด้านการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ถือเป็นปัญหาสำคัญของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในยุคนี้สามารถเข้าถึงสื่อสารสนเทศได้ง่าย แต่ขาดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในการพิจารณาสารที่ได้รับ ผู้เรียนมีความคล้อยตามสื่อและไม่สามารถแยกแยะได้ว่าควรเชื่อหรือไม่เชื่อ แยกแยะเหตุผลไม่ได้ และไม่สามารถอธิบายเหตุผลได้เมื่อถูกตั้งคำถามว่าทำไมหรือเพราะอะไร (พรพัสสนันท์ แสนสีสม และนุชสุนทร อักษรศรี. 2561) จากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายยังขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และถือเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข เนื่องจากทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณถือเป็นทักษะพื้นฐานที่จะต่อยอดให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้เท่าทันและพร้อมปรับตัวในศตวรรษที่ 21 ได้

บุญชนก ธรรมวงศา (2563) กล่าวถึงผลกระทบหากบุคคลเติบโตและขาดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อ้างถึงตัวอย่างงานวิจัยของ Butler et al (2012) นักวิจัยด้านพฤติกรรมและศาสตร์ด้านองค์กรแห่งบัณฑิตวิทยาลัย Claremont สหรัฐอเมริกาที่รายงานว่า มีความเชื่อมโยงกันระหว่างทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณกับคุณภาพชีวิตด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal outcomes) อาชีพ และการเงินของแต่ละบุคคล สิ่งที่พบคือ ผู้เข้าทดสอบที่คิดอย่างมีวิจารณญาณ มักไม่ค่อยก่อปัญหาเลวร้ายในชีวิตมากนัก ตั้งแต่ปัญหาในชีวิตขั้นต่ำสุดอย่าง “คืนซีดีหนังทุกเรื่องที่เราตรงเวลาถึงจะยังไม่ได้แต่เลยแม้แต่น้อย” ไปจนถึงขั้นรุนแรงคือ “เมาแล้วขับจนได้ใบสั่ง” จากผลดังกล่าวจะเห็นว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หากนักเรียนขาดคุณลักษณะดังกล่าวแล้ว จะส่งผลให้นักเรียน ขาดทักษะการคิดต่างๆ ในการประมวลข้อมูล การแบ่งระดับการคิดเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของกระบวนการคิด

จึงเป็นที่มาของการรวมกลุ่มของครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังที่วิจารณ์ พานิช (2555: 20-21) กล่าวไว้ว่า ครูต้องเลิกเป็น “ผู้สอน” ผันตัวเองมาเป็นโค้ช หรือ “คุณอำนวย” ของการเรียนรู้ของศิษย์ที่ส่วนใหญ่เรียนแบบ PBL นั่นหมายถึงโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องเลิกเน้นสอน หันมาเน้นเรียน ซึ่งเน้นทั้งการเรียนรู้ของศิษย์และของครู ครูจะต้องปรับตัว ซึ่งเป็นเรื่องยาก จึงต้องมีตัวช่วย คือ Professional Learning Communities (PLC) ซึ่งก็คือการรวมตัวกันของครูประจำการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานที่ครูนั่นเอง

วิจารณ์ พานิช (2555: 134 - 135) ได้ให้ความหมายของ PLC ไว้ว่า “PLC คือ เครื่องมือสำหรับให้ครูรวมตัวกันเป็นชุมชน (community) ทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับ ปฏิรูป การเรียนรู้ เป็นการปฏิรูปที่ เกิดจากภายใน คือ ครูร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้การปฏิรูปการเรียนรู้ดำเนินคู่ขนาน และเสริมแรงกันทั้งจากภายในและ

จากภายนอก เป็นการรวมตัวกันเพื่อทำงานสร้างสรรค์ ได้แก่ การนำประสบการณ์จัดการเรียนรู้แบบ PBL และนวัตกรรมอื่น ๆ ที่ตนเองทดลอง มาแลกเปลี่ยนแบ่งปันกัน เกิดการสร้างความรู้ หรือยกระดับความรู้ในการทำหน้าที่ครูจากประสบการณ์ตรง และจากการเทียบเคียงกับทฤษฎีที่มีคนศึกษาและเผยแพร่ไว้”

Linda Darling Hammond , Maria E. Hyler, and Madelyn Gardner (2017: 102) ได้กล่าวถึงชุมชนแห่งการเรียนรู้ ว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำภายในสถานศึกษา โดยมองว่าผู้บริหารโรงเรียนในยุคหน้ามีเรื่องที่ต้องปฏิบัติ 3 อย่าง อย่างแรกคือ ใช้เวลาครูทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาหลักสูตรและวิธีประเมิน อย่างที่สองคือ ออกแบบและทำโครงการพัฒนาทางวิชาชีพแบบครบถ้วน ซึ่งรวมทั้งการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การฝึกฝนและชี้แนะครูที่ต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติม และการส่งเสริมให้มีกลุ่มสนับสนุนเพื่อนร่วมวิชาชีพเพื่อหาทางช่วยเหลือกันเมื่อมีปัญหา จากมุมมองทั้งสองมุมมองสะท้อนให้เห็นว่าการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้จะเป็นสิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนได้

วิจารณ์ พานิช (2555: 153) ยังได้อ้างถึงผลการวิจัยไว้ว่ามีผลการวิจัยมากมาย (ในสหรัฐอเมริกา) ชี้ว่า การดำเนินการและพัฒนา กระบวนการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ของนักเรียนที่ทำเป็นทีม โดยครูที่สอนชั้นเดียวกัน ผ่านการปรึกษาหารือ หรือการใช้วิธีการประเมินแบบที่ร่วมกันพัฒนา และนำผลการประเมินมาร่วมกันตีความเพื่อนำผลไปใช้ปรับปรุงการจัดการเรียน การสอนและปรับปรุงวิธีการประเมินจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีกว่าที่ครูต่างคนต่างทำ ครูต้องทำงานประเมินเป็นทีม โดยใช้แบบประเมินเดียวกันที่ร่วมพัฒนาขึ้น ต้องไม่ยอมให้ครูคนใดคนหนึ่ง แยกตัวโดดเดี่ยวออกไปทำงานคนเดียว เพราะผลการวิจัยชี้ชัดว่า การกระทำเช่นนั้นจะเป็นโทษต่อ นักเรียนผลการเรียนจะไม่ดีเท่าดำเนินการประเมินเป็นกลุ่ม

จุดที่สำคัญคือ การที่ครูร่วมกันเป็นทีม เอาใจใส่การประเมินเรียนรู้ของนักเรียน จะเป็นการสร้างที่เน้นการเรียนรู้ (learning) ไปในตัว ซึ่งจะเปลี่ยนวัฒนธรรมที่เน้นการสอน (teaching) ที่เราคุ่นเคย กระบวนการกลุ่มของครูในการประเมินแบบ formative assessment อย่างต่อเนื่อง ผ่านการปฏิบัติจริง คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคุ้นเคยของครู ให้ค่อยๆ เปลี่ยน การทำหน้าที่ ครูสอน (teacher) มาเป็น ครูฝึก (coach) โดยไม่รู้สึกรว่าต้องฝืนใจ

การจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำเป็นต้องมีการนิเทศติดตามเพื่อดูผลการจัด กิจกรรมว่ามีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขหรือไม่ ดังที่ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และนักรบ หมั่นแสน (2560: 175) กล่าวไว้ว่า การนิเทศการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา ทั้งนี้ เนื่องจาก กระบวนการนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการให้ได้มาซึ่งคุณภาพของนักเรียน โดยที่ การนิเทศการศึกษาเป็นการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรของการศึกษา เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้ พัฒนาการความรู้ ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติงานสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนิเทศมีรูปแบบ

ที่หลากหลาย แต่การนิเทศที่เหมาะสมกับการจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ก็คือ การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพราะมีการแลกเปลี่ยนการสังเกตการสอน เพื่อหาข้อบกพร่องและข้อดีเพื่อแลกเปลี่ยนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตน เช่นเดียวกับจูไรรัตน์ สุตรุ่ง (2559: 16) กล่าวว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการนิเทศหนึ่งในหลาย ๆ วิธีการที่ใช้ในการพัฒนาวิชาชีพครูโดยครูสองคนหรือเป็นกลุ่มเล็กร่วมมือกันพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักการที่สำคัญคือ ครูสามารถเลือกคุณิเทศเองได้ และทั้งสองคนหรือในกลุ่มจะต้องผลัดกันทำบทบาทเดียวกัน คือเป็นทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีความแตกต่างจากการนิเทศรูปแบบดั้งเดิมที่ไม่จำเป็นต้องมีการระบุผู้เชี่ยวชาญหรือผู้นิเทศ แต่เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมงานเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอน การให้ข้อมูลย้อนกลับจะเป็นสิ่งสำคัญมาก การทำงานร่วมกันยังเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นการสนับสนุนให้เกิดการประเมินตนเองด้วย เป็นการส่งผ่านการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน แบ่งปันประสบการณ์ลดบทบาทของการพึ่งพาผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีผลการวิจัยของ สุทธิศักดิ์ ศรีสมบุรณ์ (2548: 114) สนับสนุนว่า ความสามารถในการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ครูผู้ทำหน้าที่นิเทศการสอนจำนวน 6 คน โดยภาพรวมพบว่า ความสามารถของครูในการนิเทศอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เกือบทุกประเด็นครูมีความสามารถในระดับสูง โดยเฉพาะประเด็นสังเกตการสอน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถสูงที่สุด ซึ่งผลจากการสังเกตการสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้นิเทศเช่นนี้จึงทำให้ครูมีการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

การพัฒนาด้านการอ่านในปัจจุบันมีอยู่หลากหลายวิธี ซึ่งส่วนมากจะเน้นหลักการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ ให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ คำตอบด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ต่างจากเมื่อก่อนที่เน้นการเรียนแบบท่องจำ ครูนำเนื้อหาความรู้มาป้อนให้กับผู้เรียนโดยที่ผู้เรียนไม่ได้แสวงหาความรู้นั้นด้วยตนเอง แม้ว่าการสอนในปัจจุบันจะเน้นให้ผู้เรียนได้คิดด้วยตนเองมากขึ้น แต่ผู้เรียนหลายคนยังขาดแนวทางในการอ่านและการคิด ว่าควรจะคิดอย่างไร จึงเป็นเรื่องยากที่นักเรียนจะสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ การที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้นั้น จำเป็นต้องทำให้เกิดวงจรการเรียนรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะต้องรู้จักตั้งคำถาม แสวงหาคำตอบ เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องฝึกตั้งคำถาม ดังที่ วิจารย์ พานิช (2555: 21) กล่าวไว้ว่า “การตั้งคำถามที่ถูกต้องสำคัญกว่าการหาคำตอบ ครูเพื่อศิษย์จึงต้องชวนศิษย์หรือเปิดโอกาสให้ศิษย์ตั้งคำถามแปลก ๆ และชวนกันหาทางทดลองหรือค้นคว้าเพื่อหาคำตอบนั้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการค้นคว้า ตั้งคำถามสอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บรรยายากของการตั้งคำถามและตั้งปัญหา นอกจากจะช่วยวางรากฐานเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ศิษย์แล้ว ยังจะทำให้ชีวิตนักเรียนเป็นชีวิตที่สนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจ กระตุ้นจินตนาการ ยั่วยุให้ค้นคว้า ค้นหา สร้าง และเรียนรู้” เช่นเดียวกับ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555: 2)

กล่าวว่า ในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนได้รับข้อมูลข่าวสารมากมายเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge – Based Society) บุคคลจึงต้องมีความคิดที่จะคัดกรองข้อมูลข่าวสารที่มีจำนวนมาก ดังนั้นผู้สอนจึงต้องฝึกผู้เรียนให้คิดเก่ง โดยใช้คำถามเป็นตัวกระตุ้นให้เด็กคิด ผู้สอนควรใช้คำถามให้หลากหลาย ตั้งแต่คำถามง่าย ๆ จนถึงคำถามที่ต้องใช้ความคิดที่สูงขึ้น คำถามจึงมีความสำคัญมากในการช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางความคิด

การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นการสอนที่เน้นการถ่ายโอนความรู้และตรวจสอบความรู้เดิมเป็นการฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะช่วยจดจำความรู้ไว้ในสมองได้อย่างยาวนาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการพัฒนาศักยภาพด้านสติปัญญาและเป็นการฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้จดจำความรู้ได้นานและสามารถถ่ายโอนความรู้ อารีย์ สุขใจวรเวช (2553 : 3) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 7E จะพัฒนาการอ่านโดยใช้การคิดได้ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการทั้ง 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Evaluation) 2) ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) 3) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) 4) ขั้นอธิบาย (Explanation) 5) ขั้นขยายความรู้ (Evaluation) 6) ขั้นประเมินผล (Evaluation) 7) ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension) โดยเป้าหมายที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ คือ วิธีการสอนที่ป้องกันแนวความคิดที่ผิดพลาด เน้นความสำคัญของการถ่ายโอนความรู้และการตรวจสอบความรู้เดิม โดยให้นักเรียนเป็นผู้ควบคุมและนำตนเองในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ประสาท เนิ่งเฉลิม (2550: 25 - 27) กล่าวว่า “จากขั้นตอนทั้ง 7 จะเห็นว่ากระบวนการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E จะช่วยพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ เพราะมีทั้งการกระตุ้นความคิด การเชื่อมโยงความคิด การประยุกต์ใช้ ซึ่งโดยปกติแล้วการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ จะใช้กับการสอนวิทยาศาสตร์” แต่จากการศึกษางานวิจัยของวรารังคณา ชังโต (2559: 5) ซึ่งได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและการอ่านได้ รูปแบบ 7E จะฝึกฝนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณจากการสำรวจ และการอธิบายความรู้ที่ศึกษา

จากการประเมินผลการเรียนการสอนของผู้วิจัยและจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนส่วนมากไม่สามารถอธิบายประกอบเหตุผลของการตอบข้อคำถามได้ หรือแม้กระทั่งไม่สามารถตีความสารบางประเภทได้ รวมถึงผลคะแนนการทดสอบระดับชาติ PISA แสดงให้เห็นถึงปัญหาด้านการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านขั้นสูงคือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์ได้ง่าย ย่อมเป็นปัญหาในการเลือกอ่านหรือเชื่อถือข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าควรที่จะแก้ไขปัญหานี้ และการช่วยกันแก้ไขปัญหานี้ โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนในระดับชั้นเดียวกัน ทำให้เห็นแนวทางการแก้ไข

และข้อบกพร่องที่กว้างกว่าการแก้ไขเพียงผู้เดียว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกการแก้ไขโดยการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และเทคนิคที่ผู้วิจัยเลือกมาแก้ไขปัญหาคือ วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ซึ่งจะเน้นกระบวนการคิดค้นหาคำตอบเองของผู้เรียนโดยที่มีครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ นอกจากนี้ในการติดตามผลการวิจัย ผู้วิจัยจำเป็นต้องอาศัยการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) ซึ่งเป็นหนึ่งในกระบวนการดำเนินการแก้ไขเพื่อแลกเปลี่ยนแนะนำกันระหว่างผู้สอน เพื่อให้ผลการดำเนินงานสำเร็จตามที่วัตถุประสงค์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 ภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ความรู้ของครูภาษาไทยในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการกระบวนกรจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้มากกว่าก่อนสร้างหรือไม่
2. ความสามารถด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E หรือไม่
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 75 หรือไม่
4. ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนกรจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย และรูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูครูภาษาไทยในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E
3. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E ให้ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 75
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E

สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้ของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และรูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์อยู่ในระดับดี
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1.1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 14 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 544 คน

1.1.2 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร จำนวน 14 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมดจำนวน 114 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากการสุ่มห้องเรียนและใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

1.2.2 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 3 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.2.1 ความรู้ของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

2.2.2 ความสามารถด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

2.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักร 7E

2.2.4 ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักร 7E

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่อยู่ในรายวิชา ท 31101 ภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และมาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

โดยมีเนื้อหา คือ ตีความ วิเคราะห์ วิจาร์ณ สังเคราะห์ ประเมินค่า แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล โดยใช้สื่อออนไลน์จากการสำรวจ สื่อที่ผู้เรียนนิยม โดยเลือกเนื้อหาของสื่อ 2 ประเภท คือ สารคดี และบันเทิงคดี

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 11 คาบเรียน จำนวน 6 สัปดาห์ คาบเรียนละ 50 นาที โดยทำการปฐมนิเทศ ซึ่งแจกรายละเอียดต่าง ๆ ทำการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน การเรียนรู้วัฏจักร 7E ใช้เวลา 10 คาบเรียน และทดสอบหลังเรียนคาบเรียนสุดท้าย ใช้เวลา 1 คาบเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หมายถึง วิธีการในการพัฒนาครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกำหนดเป้าหมายและกำหนดกิจกรรมการพัฒนาาร่วมกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีส่วนช่วยในการคิดค้นเปลี่ยนแปลงร่วมกัน และมีการแบ่งความรู้เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของครูที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินกิจกรรม เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การพัฒนาการสอนโดยมีการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) ร่วมมือกันในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักการที่สำคัญคือ ครูในกลุ่มจะต้องผลัดกันทำบทบาทเดียวกัน คือเป็นทั้งผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ โดยมีกิจกรรมนิเทศที่เป็นหลักคือ การสังเกต กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีขั้นตอนที่มีความหลากหลายภายใต้ องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ เพื่อนสังเกตเพื่อน (Peer Watching) เพื่อนให้ข้อมูลย้อนกลับ (Peer Feedback) และการให้คำแนะนำซึ่งกันและกัน (Peer Supervising)

3. รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เป็นการสอนที่เน้นการถ่ายโอนความรู้และตรวจสอบความรู้เดิมเป็นการฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะช่วยจดจำความรู้ไว้ในสมองได้ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ เป็นการพัฒนาศักยภาพด้านสติปัญญาและเป็นการฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้จดจำความรู้ได้นานและสามารถถ่ายโอนความรู้ได้ มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Evaluation) เป็นการตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้เดิม กระตุ้นให้นักเรียนแสดงพื้นฐานความรู้เดิม ให้ครูสามารถประเมินเพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ครูจะอำนวยความสะดวกให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้
- 3) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง มีการวางแผนเพื่อหาข้อมูลให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

- 4) ชั้นอธิบาย (Explanation) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะนำข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ แผลผล และสรุปผลออกมา อธิบายในรูปแบบต่าง ๆ
- 5) ชั้นขยายความรู้ (Evaluation) เป็นการนำความรู้ที่ได้เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มี
- 6) ชั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลว่านักเรียนได้ความรู้อะไรบ้าง
- 7) ชั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension) เป็นการให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ผลที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ซึ่งนักเรียนจะต้องสามารถ เข้าใจสาระสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า สิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ได้ โดยประเมินจากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิชาภาษาไทยพื้นฐานโดยใช้แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

6. สื่อออนไลน์ หมายถึง เครือข่ายการสื่อสารผ่านระบบโทรคมนาคม โทรศัพท์ สายเคเบิล คอมพิวเตอร์ ที่ผลิตออกมาในรูปแบบของเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ ที่สื่อสารกันบนอินเทอร์เน็ต หรือ โปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์สื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ ก็ตาม

7. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิด ความรู้สึก หรือทัศนคติที่มีต่อการจัดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และรูปแบบการจัดการเรียนรู้วัฏจักร 7E ของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นการพัฒนาความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย และรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้อ่าน 7E
2. เป็นการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูครูภาษาไทยในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้อ่าน 7E
3. เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียน
4. ได้แนวทางความคิดเห็นในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้อ่าน 7E

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม เอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ โดยเสนอสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบางปะกอกวิทยาลัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1.1 วิสัยทัศน์

1.1.2 จุดหมาย

1.1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1.1.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1.5 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1.1.6 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.1.7 โครงสร้างหลักสูตร / เวลาเรียน

1.2 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบางปะกอกวิทยาลัย

1.2.1 วิสัยทัศน์

1.2.2 คำอธิบายรายวิชา

1.2.3 รหัสตัวชี้วัด

1.2.4 ตัวชี้วัด

2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.3 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.4 ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.5 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)
  - 3.1 ความหมายของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.2 ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.3 รูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.4 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.5 ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
4. รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E
  - 4.1 ความหมายและความเป็นมาของรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E
  - 4.2 ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E
  - 4.3 บทบาทของครูและนักเรียนในรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E
5. สื่อออนไลน์ และ อินเทอร์เน็ต
  - 5.1 ความหมายของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต
  - 5.2 พัฒนาการของสื่อสังคมออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต
  - 5.3 รูปแบบของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต
  - 5.4 ประเภทของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด มีแนวทางการจัดการศึกษามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามกรอบแนวคิดในขอบข่ายเนื้อหาและทักษะกระบวนการตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนตามระดับชั้นของผู้เรียน เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสามารถและบรรลุตามมาตรฐานและตัวชี้วัด มีการวัดประเมินผลของผู้เรียนตามทิศทางที่หลักสูตรกำหนดและครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1.1 วิสัยทัศน์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตามศักยภาพ

1.1.2 จุดหมาย

1.1.2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.1.2.2 มีความรู้เป็นสากลและความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

1.1.2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

1.1.2.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.1.2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

1.1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1.1.3.1 ความสามารถในการสื่อสาร

1.1.3.2 ความสามารถในการคิด

1.1.3.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา

1.1.3.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

1.1.3.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

1.1.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.1.4.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

1.1.4.2 ซื่อสัตย์สุจริต

1.1.4.3 มีวินัย

1.1.4.4 ใฝ่เรียนรู้

1.1.4.5 อยู่อย่างพอเพียง

1.1.4.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

1.1.4.7 รักความเป็นไทย

1.1.4.8 มีจิตสาธารณะ

1.1.5 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ในรายวิชาภาษาไทยกำหนดให้มี 5 สาระ ดังนี้

1.1.5.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1.1.5.1.1 สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

1.1.5.1.2 สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.5.1.3 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

1.1.5.1.4 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

1.1.5.1.5 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.1.5.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

1.1.5.2.1 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ

อ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 4 – 6	<p>1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>2. ตีความ แปลความ และขยาย ความเรื่องที่อ่าน</p> <p>3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล</p> <p>4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่อง ที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต</p> <p>5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอ ความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล</p> <p>6. ตอบคำถามจากการอ่าน ประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด</p> <p>7. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียน กรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อ ความ และรายงาน</p> <p>8. สังเคราะห์ความรู้จากการ อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทาง อาชีพ</p>	<p>การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วประเภทต่างๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง - บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต <p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน - บทความ - นิทาน - เรื่องสั้น - นวนิยาย - วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดีในบทเรียน - บทโฆษณา - สารคดี - บันทึกคดี - ปาฐกถา - พระบรมราชาบาท - เทศนา - คำบรรยาย - คำสอน - บทร้อยกรองร่วมสมัย - บทเพลง - บทอาเศียรวาท - คำขวัญ
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

1.1.6 คุณภาพผู้เรียน เมื่อจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจดีความ แปลความและขยายความเรื่องที่สามารถอ่านได้ วิเคราะห์ วิจัยเรื่องที่สามารถอ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและ เสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผลคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่สามารถอ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน พัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิด ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

1.1.7 โครงสร้างหลักสูตร / เวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดเวลาเรียนขั้นต่ำในแต่ละชั้นปี และให้สถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มเติมตามความเหมาะสม และจุดเน้นของสถานศึกษา

ตารางที่ 2 โครงสร้างเวลาเรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มสาระ การเรียนรู้	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4 - 6
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120 (3นก.)	120 (3นก.)	120 (3นก.)	240 (6นก.)

2.1 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ปัจจุบันมีนักเรียนจำนวน 2,876 คน โรงเรียน ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจุบันโรงเรียนใช้หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากลร่วมกับการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 จนถึง ปัจจุบัน

2.2.1 วิสัยทัศน์

โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคมเป็นผู้นำการจัดการศึกษามาตรฐานสากล บนพื้นฐาน ความเป็นไทย

2.2.2 คำอธิบายรายวิชา

อ่านออกเสียงวรรณกรรม วรรณคดีร้อยแก้วประเภทบทความ และบทร้อยกรองประเภทกาพย์ กลอน ร่าย และโคลงเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อ่าน ดีความ แปลความ และขยายความ วิเคราะห์ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น สังเคราะห์ ประเมินค่าจากการอ่านนำมาพัฒนาตนเองการเรียนรู้ อาชีพ และมีมารยาทการอ่าน

เขียนสื่อสาร ย่อความ เขียนจดหมายธุรกิจ ประเมินงานเขียนของผู้อื่นนำมาพัฒนางานเขียนตนเอง จัดทำโครงการภาษาไทย บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเอง และมีมารยาทในการเขียน

ฟัง ดุสือ ข่าวสาร บทความ บันทึกคดี การพูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์แนวคิดทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ประเมินเรื่องโดยใช้วิจารณญาณในการเลือกรื่องที่จะฟังและดู พูด แนะนำตนเองและเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ด้วยภาษาที่ถูกต้อง และมีมารยาท การฟัง การดู และการพูด

อธิบายธรรมชาติ การเลือกใช้คำ การเปลี่ยนแปลงของภาษา การเขียนโครงการภาษาไทย การใช้ตัวเลขไทย การใช้เทคโนโลยีสื่อสารพัฒนาความรู้ อาชีพ และการดำเนินชีวิต วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น

ศึกษาประวัติวรรณคดี กวีสำคัญสมัยอยุธยาตอนต้น ปัจจัยแวดล้อมที่ทำให้เกิดวรรณกรรม และวรรณคดี วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น เชื่อมโยงลักษณะเด่นกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ สังเคราะห์ข้อคิด รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา พิจารณา คุณค่าทางด้านเนื้อหา สภาพสังคม วิถีชีวิต ค่านิยม และความเชื่อ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำ และบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดหรือตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการสื่อสาร กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีความสามารถในการสืบค้นข้อมูล การวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่เหมาะสม มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

2.2.3 รหัสตัวชี้วัด

1. ท 1.1 ม. 4-6/1 , ม. 4-6/2 ,ม. 4-6/3 , ม.4-6/4 , ม. 4-6/5 , ม. 4-6/7, ม. 4-6/8 , ม. 4-6/9
2. ท 2.1 ม. 4-6/1 , ม. 4-6/3 , ม. 4-6/6 , ม.4-6/7 , ม.4-6/8
3. ท 3.1 ม. 4-6/1, ม.4-6/2 , ม.4-6/3 , ม.4-6/4 , ม. 4-6/5 , ม.4-6/6
4. ท 4.1 ม. 4-6/2 , ม. 4-6/3 , ม. 4-6/5 , ม.4-6/7
5. ท 5.1 ม. 4-6/1 , ม. 4-6/2 , ม. 4-6/3 , ม. 4-6/4 , ม. 4-6/6

รวมทั้งหมด 28 ตัวชี้วัด

2.2.4 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้กิจกรรมสำคัญ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและกำหนดเวลาเรียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ K	ทักษะกระบวนการ (กิจกรรมสำคัญ) p	คุณลักษณะของ ผู้เรียน A	เวลา (ชั่วโมง)
1. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบท ร้อยกรองได้อย่าง ถูกต้องไพเราะและ เหมาะสมกับเรื่องที่ อ่าน 2. ตีความ แปล ความ และขยาย ความเรื่องที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● หลักการออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรอง 	<ul style="list-style-type: none"> ● การสื่อสาร - อ่านออกเสียงถูกต้องไพเราะเหมาะสม ● การคิด - ตีความ แปลความ ขยายความถูกต้อง มีเหตุผล 	<ul style="list-style-type: none"> ● ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่น - ฝึกอ่านแล้วตีความ แปลความ ขยายความ 	1
3. วิเคราะห์และ วิจารณ์เรื่องที่อ่าน ในทุก ๆ ด้านอย่าง มีเหตุผล	<ul style="list-style-type: none"> ● เรื่องที่อ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> ● การคิด - วิเคราะห์ วิจารณ์ในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 	<ul style="list-style-type: none"> ● ใฝ่เรียนรู้ - ฝึกอ่านแล้ววิเคราะห์ วิจารณ์ในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 	2
4. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็นโต้แย้งกับ เรื่องที่อ่าน และ เสนอความคิดใหม่ อย่างมีเหตุผล	<ul style="list-style-type: none"> ● เรื่องที่อ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> ● การคิด - วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล 	<ul style="list-style-type: none"> ● ใฝ่เรียนรู้ - ฝึกอ่านแล้ววิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง เสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล 	2

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้ K	ทักษะกระบวนการ (กิจกรรมสำคัญ) p	คุณลักษณะของ ผู้เรียน A	เวลา (ชั่วโมง)
5. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนด	<ul style="list-style-type: none"> ● เรื่องที่อ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> ● การแก้ปัญหา - ตอบคำถามเรื่อง ที่อ่านภายในเวลา ที่กำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> ● มุ่งมั่นในการทำงาน - รู้หน้าที่ มีความมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ 	2
6. มีมารยาทในการอ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้ทักษะชีวิต - การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีมารยาทในการอ่าน 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีวินัย - มีสมาธิในการอ่าน 	1

ตารางที่ 4 หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท31101

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง
1	การอ่านเพื่อการสื่อสาร - อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้องไพเราะและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน - ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน - วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล - วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล - ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด และมีมารยาทในการอ่าน	(12) 1 2 4 4 1

2. การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะการอ่านที่จำเป็น เพื่อที่จะประเมินสิ่งที่อ่านว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่ หรือมีเหตุผลน่าเชื่อถือเพียงใด ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการอ่านข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน โดยเฉพาะการอ่านสื่อประเภทออนไลน์ที่ผู้อ่านสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างรวดเร็วและยากที่จะกลั่นกรองความถูกต้องของข้อมูล ดังนั้นจึงอยู่ที่ผู้อ่านที่จะเลือกอ่านได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังนั้น จึงจำเป็นที่ผู้อ่านจะต้องมีทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้หลายความหมาย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534: 57) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจลำดับขั้นในการ วิเคราะห์วินิจฉัยเรื่องราวที่อ่านว่า น่าเชื่อถือหรือไม่ ทั้งนี้เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นการอ่านที่ตรวจสอบค่าให้ผู้อ่านเห็นความแตกต่างระหว่างความจริงกับความคิดเห็น อีกทั้งยังพิจารณาความแตกต่างระหว่างความจริงกับเรื่องที่แต่งขึ้น เข้าใจคุณลักษณะของผู้เขียน ทั้งยังเข้าใจความทันสมัยของข้อความและรู้ถึงความถูกต้องของเนื้อหาการใช้ภาษาตลอดจนการโฆษณาชวนเชื่อที่ปรากฏในเรื่องด้วย กล่าวได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านจะต้องมีทักษะ หรือความชำนาญขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ และการนำไปใช้ซึ่งจะนำไปสู่ การฝึกฝนทักษะการอ่านขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั่นเอง

บันลือ พฤษะวัน (2543: 76) กล่าวถึงการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่าเป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ในการพิจารณาตัดสินใจ โดยการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าสิ่งที่อ่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุนันท์ ประสานสอน (2544: 19) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านขั้นสูงของการอ่านอย่างมีความหมาย ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาคิดหาเหตุผล และนำความรู้ตลอดจนประสบการณ์ของตนเองมาใช้ในการไตร่ตรองวิเคราะห์ วิจัยโดยละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน เพื่อหาข้อสรุปที่สมเหตุสมผล ซึ่งนำไปสู่การตัดสินและประเมินค่าข้อเขียนนั้น ๆ ได้ตามความจริงหรือสมเหตุสมผล

Lyle L. Miller (1997 อ้างถึงใน ขวัญชนก นัยเจริญ, 2551: 28) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการประเมิน หรือตัดสินความเป็นจริงและความถูกต้องของสิ่งที่อ่านจากเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งผู้อ่านสร้างขึ้นเองโดยอาศัยประสบการณ์ด้านการอ่านและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

พรศิริ สันต์รบ (2557: 22) ได้สรุปไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นการอ่านขั้นสูงของการอ่านอย่างมีความหมาย ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ สติปัญญาความสามารถในการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล และสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ประเมินคุณค่าของ

สิ่งที่อ่านได้ รวมถึงตัดสินใจเลือกเชื่อและดำเนินการได้อย่างมีเหตุผล ต้องใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินใจ อันเป็นความสามารถทางการอ่านระดับการอ่านตามตัวอักษร ระดับการอ่านตีความ และระดับการนำไปใช้เป็นพื้นฐานเพื่อนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

สมจิต บุญคงเสน (2549: 58) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงของการอ่านอย่างมีความหมายผู้อ่านต้องใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ในการพิจารณาวิเคราะห์ วิจัย ประเมินค่าเรื่องที่อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและเข้าใจความคิดของผู้เขียนได้

กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554: 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกระบวนการอ่านที่ใช้ดุลพินิจหาเหตุผล และพิจารณาคุณค่าของเรื่องที่อ่าน โดยใช้ความรู้ ความคิด ความสามารถในการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ได้อย่างมีเหตุผล และสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่านและตัดสินใจเลือกเชื่อหรือดำเนินการอย่างมีเหตุผลรวมถึงใช้ความรู้ที่มีอยู่เดิมนำมาไตร่ตรองเรื่องที่อ่าน เพื่อลงความเห็นที่ถูกต้องและสามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ใช้สติปัญญาในการอ่านเพื่อพิจารณาสารที่อ่าน แยกแยะข้อคิดเห็นข้อเท็จจริง วิเคราะห์ วิจัย ตีความ ประเมินค่าว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ โดยใช้ประสบการณ์และสติปัญญาของผู้อ่านเป็นตัวตัดสินใจ นับว่าเป็น การอ่านขั้นสูง

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นับว่าเป็นการอ่านที่จำเป็นอย่างมากสำหรับผู้อ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้ประสบการณ์พิจารณาว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ ซึ่งผู้อ่านจำเป็นจะต้องฝึกฝน การคิดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อให้เห็นตัวอย่างและมีกระบวนการคิดการอ่านที่ถูกต้อง โดยเฉพาะยุคปัจจุบันที่ผู้อ่านสามารถเข้าถึงสารได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับสารในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะสารประเภทสื่อออนไลน์เป็นสิ่งที่สามารถสร้างได้ง่าย และขาดการกลั่นกรอง ดังที่มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

นภดล จันทร์เพ็ญ (2535: 73-74) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมี วิจารณญาณว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ส่งเสริมความคิดอ่าน และ ฉลาดรอบรู้ ปัจจุบันนี้ข่าวเหตุการณ์เรื่องราวความเคลื่อนไหวและความรู้ต่าง ๆ เรารู้ได้จากการอ่าน มากกว่าจากวิธีอื่น ๆ สร้างบุคลิกภาพเป็นผู้รอบรู้ มีความคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล เพราะมี ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุนเป็นที่น่าเชื่อถือ

บันลือ พฤษะวัน (2543: 147) กล่าวถึง ความสำคัญและความจำเป็นของการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1) วัสดุการอ่านมีหลายอย่างที่แอบแฝงไว้ทั้งที่มีประโยชน์และอาจมีโทษหรือมีพิษภัยต่อเด็ก เช่น เรื่องผีสาง โชคกลาง อาชญากรรม ศิลปะอนาจาร ฯลฯ เด็กต้องรู้จักใช้ดุลยพินิจในการอ่าน เลือก ชั่งใจ นำเอาแต่สิ่งมีประโยชน์มาใช้หรือปฏิบัติได้

2) การโฆษณาสินค้าเป็นไปอย่างกว้างขวาง ในยุคปัจจุบันมีทั้งการแจก การแถมและการชิงรางวัล จำเป็นต้องฝึกเด็กให้รู้จักตัดสินใจเลือกใช้เท่าที่จำเป็น เพราะคนที่มัวเมามุ่งซื้อเพื่อหวังจะได้ ชิงโชค หรือหลงเชื่อคำโฆษณาย่อมได้รับความเดือดร้อน

3) ระบอบการปกครองประชาธิปไตย ส่งเสริมให้พลเมืองใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ถ้าพลเมืองมีคุณภาพ สามารถคิดหาเหตุผลเลือกตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม ก็จะผดุงการปกครองประชาธิปไตยให้ก้าวหน้าได้ดีและส่งผลถึงการดำรงชีวิตของประชาชนด้วย

4) บางยุคสมัยที่มีสงครามช่วงชิงประชาชน 2 ค่าย การโฆษณาชวนเชื่อทางการเมืองจากฝ่ายตรงข้ามมีอยู่อย่างแพร่หลาย การอ่าน การฟังอย่างพินิจ ทำให้ไม่เป็นเหยื่อของการโฆษณาส่งเสริมการปกครองแบบประชาธิปไตยและธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 38) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่า การอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ช่วยให้ผู้อ่านเกิดปัญญาความรู้กว้างขวาง เข้าใจตนเองและมีเจตคติที่ถูกต้อง สามารถวินิจฉัยข้อผิดพลาดของเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันที

กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554: 16) สรุปไว้ว่า ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ ผู้อ่านสามารถอ่านโดยใช้วิจารณญาณ ใช้ความคิดนำเหตุผลเข้ามาตัดสินใจจากสิ่งที่อ่าน สามารถประเมินข้อมูลว่าน่าเชื่อถือเพียงใด และสามารถนำไปแก้ปัญหที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับผู้อ่าน พัฒนาให้ผู้อ่านมีการคิดขั้นสูง สามารถพิจารณาใคร่ครวญได้ว่าสิ่งที่อ่านน่าเชื่อถือหรือไม่ เป็นข้อมูลประเภทใด เป็นการฝึกฝนให้ผู้อ่านมีพื้นฐานที่ดี ไม่ว่าจะเจอสารประเภทใดก็จะสามารถวินิจฉัยได้ และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ซึ่งถือเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการอ่าน

2.3 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534: 143) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่าผู้อ่านต้องมีความสามารถ ดังนี้

- 1) จับใจความสำคัญของเรื่องได้
- 2) บอกได้ว่าส่วนใดเป็นข้อความรู้ ข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็นเป็นทรรศนะของผู้เขียน

- 3) ทราบน้ำเสียง ทางเสียงของผู้เขียน ทั้งลีลา รสคำและรสความ
- 4) รู้ความหมายของคำ ทั้งความหมายตรง ความหมายแฝง ความหมายนัยประหวัด
- 5) รู้ท่วงทำนองและลีลาของผู้เขียน

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2534: 33) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้

- 1) การแยกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- 2) การเข้าใจความคิดของผู้เขียน
- 3) การตีความหมายเกี่ยวกับภาพหรือสัญลักษณ์
- 4) การประเมินค่าความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล
- 5) การแสดงปฏิกิริยาต่อน้ำเสียงหรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน
- 6) การทำนายสิ่งที่จะอ่านล่วงหน้าได้
- 7) การสรุปความตามหลักฐานที่ได้
- 8) การตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและสรุปได้
- 9) การเปรียบเทียบความเห็นที่คล้ายกันและต่างกันได้
- 10) การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลา สถานที่ การลำดับเรื่อง และเหตุผล
- 11) การรู้ข้อคิดเห็นหรือข้อคิดของผู้เขียน
- 12) การรู้ถึงน้ำเสียงของเรื่อง

ดนยา วงศ์ธนะชัย (2542: 179-180) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณว่า ผู้อ่านต้องมีความสามารถ ดังนี้

- 1) จำแนกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและการอ้างอิงได้
- 2) เข้าใจความคิดของผู้เขียน
- 3) ตีความหมายเกี่ยวกับภาพและภาษาที่ไม่ใช่ตัวอักษร
- 4) ประเมินค่าความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูล ว่าเป็นจริงหรือเป็นการโฆษณาชวนเชื่อ

หรือเป็นการเพื่อฝัน

5) ใช้จินตนาการและแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วย การใช้ปัญญาและ
 อารมณ์หรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน

- 6) ทายสิ่งที่จะอ่านต่อไปล่วงหน้าได้
- 7) ตัดสินอย่างมีเหตุผลและสรุปได้
- 8) เปรียบเทียบความเห็นที่คล้ายกันและต่างกันได้
- 9) สรุปความตามหลักฐานได้
- 10) เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลา สถานที่ การลำดับเรื่องเหตุและผล

11) เข้าใจความคิดหรืออคติของผู้เขียน

12) มีความรู้และปฏิกิริยาต่อวิธีพูด และการเขียนต่าง ๆ กัน เช่น การเสียดสี การถากถาง หรือการเยาะเย้ย

บันลือ พุกกะวัน (2543: 76 - 78) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณว่า เป็นการอ่านระดับสูงสุดของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผู้อ่านต้องใช้พหุสูตในการตรวจสอบ ตัดสินใจ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านว่า เป็นเรื่องจริงหรือความคิดเห็น ควรเชื่อหรือไม่ มีประโยชน์หรือโทษ

สุนันท์ ประสานสอน (2544: 21) กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณเป็นความสามารถในการอ่านขั้นสูงที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบเพื่อวินิจฉัยและให้ข้อสรุปที่สมเหตุสมผลเชื่อถือได้ โดยต้องมีความสามารถในการอ่านขั้นต้นเป็นพื้นฐาน คือความเข้าใจจุดมุ่งหมายความคิดเห็นของผู้เขียน การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ เป็นบันไดสู่ความสามารถในการอ่านขั้นสูง หรือขั้นอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน

สรุปความได้ว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ดีความเปรียบเทียบวิเคราะห์ วิจาร์ณ สังเคราะห์ ประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และสามารถนำสิ่งที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.4 ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณให้เกิดประสิทธิภาพจำเป็นต้องเป็นการอ่านที่เป็นไปตามลำดับขั้น เพื่อสร้างให้เกิดความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นลำดับ ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้แนวทางลำดับขั้นไว้ ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2543: 82) กล่าวถึงลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ คือ อ่านแล้วต้องอภิปรายความน่าเชื่อถือของเรื่องที่อ่าน โดยพิจารณาข้อความนั้นแล้วให้เหตุผล หรือชี้แนะได้อย่างสมเหตุสมผล การวิจาร์ณบทความการฝึกคิดให้เหตุผลในการใช้คติพจน์ คำคม สุภาษิต นำสิ่งที่ขัดแย้งกันมาอภิปราย ยกเหตุผลประกอบให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534: 112-113) อ้างถึงใน ธีรรัตน์ นาคละมัย (2559: 46-47) ได้นำลำดับขั้นของ Bloom มาประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณดังนี้

- 1) ขั้นรู้ จำความหมายของคำยาก อธิบายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง บอกคำจำกัดความ
- 2) ขั้นเข้าใจ บอกลำดับเหตุการณ์ได้ เล่าเรื่องด้วยคำพูดของตัวเอง เข้าใจและสรุปเรื่องได้
- 3) นำไปใช้ นำเหตุการณ์หรือประโยชน์จากการอ่านไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

4) ชั้นวิเคราะห์ แยกองค์ประกอบย่อยของเรื่อง บอกความเกี่ยวข้องขององค์ประกอบย่อย

5) ชั้นสังเคราะห์ นำเรื่องทีอ่านไปเปรียบเทียบสำนวนสุภาพ คติ หรือสถานการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6) ชั้นประเมินค่า พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น รู้จักตัดสินพิจารณาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ตลอดจนความซาบซึ้ง ความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากเรื่อง

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณควรเป็นไปตามลำดับขั้น คือ เริ่มด้วยการรับรู้เข้าใจ จนถึงชั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าโดยสามารถอภิปรายและใช้เหตุผลประกอบมาประกอบการอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผล

2.5 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การวัดและการประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะเป็นผลสะท้อนกลับให้ผู้สอนและผู้เรียนทราบได้ว่า มีสิ่งใดที่ควรต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2533: 347) กล่าวถึงการวัดและประเมินผล การอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า ควรวัดผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางภาษาหลาย ๆ ด้าน เช่น ความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ ทักษะคิด การใช้เหตุผล เป็นต้น

Anderson & Krathwohl (2001: online อ้างถึงใน ขวัญชนก นัยเจริญ, 2551: 40) ได้นำ Bloom's Taxonomy of Educational Objectives มาปรับเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล จุดมุ่งหมายทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย (Taxonomies of the Cognitive Domain) 6 ชั้น คือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการสังเคราะห์ แต่มีการลำดับชั้นต่างจาก Bloom คือปรับชั้นการสังเคราะห์ให้อยู่เป็นชั้นสุดท้าย ดังนี้

1) วัดความรู้ – ความจำ คือ ความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

2) วัดความเข้าใจ คือ ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความได้ คำถามประเภทนี้ควรเป็นข้อความใหม่ที่ครูกำหนดสถานการณ์ขึ้น

3) วัดการนำไปใช้ คือ ความสามารถที่จะนำเอาความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใหม่

4) วัดการวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการบอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล การลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง การวิเคราะห์โวหารในการเขียน การวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน

5) วัดการประเมินค่า คือ การตัดสินคุณค่าของงานเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้านข้อคิด
คุณค่า ทรรศนะของผู้เขียน ความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ การกระทำของบุคคลหรือ
ตัวละคร ตลอดจนการประเมินข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นนั้น ๆ

6) วัดการสังเคราะห์ คือ ความสามารถในการสรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ๆ
เป็นมโนทัศน์ คติ สำนวน สุภาษิต ตลอดจนคาดคะเนหรือทำนายผลที่คาดว่าจะเกิดตามมาจาก
เหตุการณ์ หรือการกระทำบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลควรเป็นไปตามลำดับจากง่าย ไปสู่ยาก เพื่อ
การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเริ่มจากการวัด ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และสูงขึ้นสูง
คือ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า โดยการวัดในระดับวิจารณ์ญาณจะต้องวัดไปถึงขั้นการวัด
ขั้นสูง

3. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

3.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

แนวคิดเรื่องชุมชนแห่งการเรียนรู้ มีจุดเริ่มต้นมาจาก ชุมชนแห่งวิชาชีพ
(Professional community) ซึ่งมีที่มาจากการพยายามที่จะยกระดับคุณภาพของการปฏิบัติงาน โดย
อาศัยการเรียนรู้ ดังที่ เซน (1990 อ้างถึงใน เสถียร อ่วมพรหม, 2560: 3) กล่าวว่า เหตุผลที่องค์กร
จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ เนื่องมาจากระดับคุณภาพของการปฏิบัติงานและความจำเป็นที่ต้องปรับปรุง
งานในยุคปัจจุบันต้องอาศัยการเรียนรู้เป็นฐานที่สำคัญยิ่ง หัวใจขององค์การแห่งการเรียนรู้มาจากฐาน
ความเชื่อที่ว่า ศักยภาพที่แฝงเร้นอยู่ยังไม่ได้รับการพัฒนาและนำมาใช้กับองค์กร ถ้าสมาชิกได้รับการ
พัฒนาอย่างเต็มที่และใช้ศักยภาพสูงสุดที่ตนมี เพื่อปฏิบัติงาน ภายใต้วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และ
วัตถุประสงค์ของตัวบุคคลและองค์การที่สอดคล้องกันแล้ว สมาชิกแต่ละคนจะทุ่มเทและปลดปล่อย
ศักยภาพที่ตนมี ซึ่งต่อมามีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เป็นจำนวน
มาก รวมถึง Richard Du Four ผู้ได้รับยกย่องว่าเป็นบิดาของ PLC ทั้งนี้ นักการศึกษาได้ให้ความ
หมายของชุมชนการเรียนรู้ (Professional Learning Community: PLC) ในบริบทที่ต่างกันใน
2 ลักษณะ คือ 1) มุ่งเน้นศึกษากลุ่มย่อยในโรงเรียน (subgroup within school) และ 2) มุ่งเน้น
การศึกษาทั้งโรงเรียนหรือในภาพรวมของโรงเรียน (schoolwide community) เบิร์กลี และ ฮิกส์
(2005 อ้างถึงใน เรวณี ชัยเชาวรัตน์, 2558: 36) ซึ่งสอดคล้องกับ ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2557: 12)

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการทำงานร่วมกันของบุคลากรกลุ่มหนึ่ง ที่มี
วัตถุประสงค์ร่วมกัน คือเพื่อการพัฒนาการทำงาน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน วางแผน
ร่วมกัน เพื่อให้การทำงานประสบผลสูงสุด ดังที่ เสถียร อ่วมพรหม (2560: 2) ได้ให้ความหมายไว้ว่า
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ชุมชนที่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของชุมชนโดยกระบวนการ

เรียนรู้ร่วมกันของบุคลากรทั้งหมดในชุมชน กล่าวคือ บุคลากรทุกคนในชุมชนมีอิสระในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย มีการคิดค้นและการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการแบ่งปันความรู้เพิ่มพูนสมรรถนะ และศักยภาพที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต

ปภาวี พิพัฒน์ลักษณ์ (2557: 8) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง กลุ่มของบุคลากรครูผู้เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาแก่เด็กนักเรียนทั่วไปและเด็กนักเรียนพิการเรียนร่วมในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม ที่รวมตัวกันเพื่อพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทางวิชาชีพครูผ่านการทำงานและเรียนรู้ร่วมกัน โดยลักษณะสำคัญของการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) การมีภาระผู้นำร่วม 2) การมีวิสัยทัศน์ 3) การทำงานอย่างประสานความร่วมมือ 4) การเรียนรู้ร่วมกัน 5) การมีกระบวนการสะท้อนคำตอบทางวิชาชีพ

วีรวิธ มาชะศิริรานนท์ (2547: 21) ให้ความหมายไว้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง กระบวนการหนึ่งของการบริหารที่มุ่งเน้นให้ชุมชนและบุคลากรมีกระบวนการทำงานที่เพียบพร้อมไปด้วยประสิทธิภาพ และมีผลงานการปฏิบัติงานเต็มเปี่ยมไปด้วยประสิทธิภาพ เชื่อมโยงรูปแบบ เปิดโอกาสให้ทีมงานนั้นทำงานประยุกต์เข้าด้วยกัน มีการส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศของการคิดริเริ่ม และสร้างสรรค์อันเป็นผลให้เกิดศักยภาพ

Bolam (1993 อ้างถึงใน ปภาวี พิพัฒน์ลักษณ์, 2557: 35) ได้ให้ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า คือ กิจกรรมการพัฒนาทางวิชาชีพที่มีบุคลากรครูเข้าร่วมในการที่จะเพิ่มความรู้และทักษะ รวมไปถึงจนถึงทำให้ครูได้พิจารณาถึงทัศนคติและวิธีการที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาของเด็ก

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ professional learning community เป็นโครงสร้างทางองค์กรของโรงเรียนโดยมีวัฒนธรรมเป็นเครื่องชี้นำทางปัญญา (intellectually directed culture) รวมทั้งมีบริบทที่หลากหลายในการสนับสนุนประสบการณ์ทางวิชาชีพของครู หลุยส์ และมาร์ค (1998 อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม, 2553: 12) ได้นิยามชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนี้ว่าเป็นองค์ประกอบของวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียน (school organizational culture)

ลักษณะชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ 1) มีค่านิยมร่วมกัน 2) มีเป้าหมายสู่การเรียนรู้ของนักเรียน 3) มีการร่วมมือรวมพลัง 4) มีการชี้แนะการปฏิบัติ และ 5) มีการสะท้อนผลปฏิบัติ โดยที่องค์ประกอบเหล่านี้ไม่มีลักษณะที่เป็นลำดับชั้น (hierarchy) แต่เป็นลักษณะที่แบ่งแยกให้เห็นความแตกต่างของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพออกจากลักษณะทางวัฒนธรรมของโรงเรียนแบบอื่น ๆ Bulkley และ Hicks (2005 อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม, 2553: 13)

ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553: 14) ได้ให้ความหมายเฉพาะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน ไว้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน หมายถึง แนวคิดทางทฤษฎีที่ประกอบด้วยแบบแผนทางพฤติกรรมเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และแบบแผนทางความเชื่อ

หรือบรรทัดฐาน เช่น เป้าหมาย และค่านิยม เป็นต้น ส่วนนิยาม “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” พอจะสรุปได้ว่า ประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ ส่วนที่เป็นกระบวนการ เช่น การแลกเปลี่ยนและพูดคุยสอบถามเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การสะท้อนผล และร่วมมือร่วมพลังในการปฏิบัติงาน เป็นต้น และส่วนที่เป็นผลลัพธ์ที่คาดหวัง คือ การเป็นครุมืออาชีพที่มุ่งสู่ผลประโยชน์ซึ่งเป็นการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ

DuFour (2007 อ้างถึงใน เรวณี ชัยเชาวรัตน์, 2558: 37) กล่าวถึงลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่า PLC ไม่ใช่โปรแกรมหรือหลักสูตร แต่เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดพลังในการเปลี่ยนแปลงโรงเรียนทุกระดับครูผู้สอนรวมทั้งบุคลากรในโรงเรียนจะต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นมากกว่าให้ความสำคัญกับการสอน นอกจากนี้ยังต้องให้ความสำคัญกับการร่วมมือร่วมพลังการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมายเดียวกัน โดยการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ซึ่งสอดคล้องกับ Chris Watkin (2005 อ้างถึงใน ปองทิพย์ เทพอารีย์, 2557: 33) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้เป็นการรวบรวมสมาชิกให้มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น โดยใช้รูปแบบ 3 ระบบ คือ ระบบการสอน (instruction) ระบบการสร้าง (construction) และระบบการร่วมสร้าง (co-construction) เป็นวิธีการในการทำให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาความรู้สึกของความเป็นเจ้าของ ความร่วมมือกันระหว่างสมาชิกของชุมชนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความคิดที่หลากหลายในการร่วมมือกันจัดการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การร่วมมือกันของกลุ่มคนที่มีแนวคิดเป้าหมายเดียวกัน เพื่อพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพ โดยการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ประสบการณ์ที่แต่ละคนได้รับให้แก่กัน เพื่อแบ่งปัน หาหนทางแก้ไข พัฒนาการทำงานร่วมกัน

3.2 ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีลักษณะเป็นกลุ่มคนร่วมวิชาชีพเดียวกันมาเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีการจัดเวลาพบปะ แลกเปลี่ยน แบ่งปัน แนวปฏิบัติเชิงวิชาชีพ เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน และมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพเป็นหนึ่งในแนวคิดที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของทุกคนในองค์กร ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพที่ดีจะช่วยส่งเสริมบุคคลให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ไม่เพียงแต่องค์ความรู้ที่อยู่ในรูปแบบที่จับต้องได้ เช่น อยู่ในเอกสาร ไฟล์ เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงองค์ความรู้ที่ติดตัวอยู่กับผู้เชี่ยวชาญในการศึกษา หรือมีเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกัน เป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนการศึกษาหลายรูปแบบเพื่อเพิ่มแรงจูงใจ เพิ่มพลังให้กับผู้เรียนในการสร้างความหมายให้กับตนเอง และเป็นวิธีการในการแสดงถึงปัญหาของการทำงาน Robert; & Pruitt (2009) Kilpatrick; Barrett; & Jones (2003: online อ้างถึงใน ปองทิพย์ เทพอารีย์, 2557: 33) ซึ่งสอดคล้องกับ ราชบัณฑิตยสถาน (2555: 324) ที่ให้ลักษณะไว้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (Professional Learning Community) มี

ลักษณะเป็นชุมชนที่ได้ให้คุณค่ากับการเรียนรู้ในลักษณะที่ต่อเนื่อง มีกระบวนการแห่งความร่วมมือที่เป็นพลวัตในการเสวนาสะท้อนความคิด ซึ่งสามารถทำให้ระบบและบุคคลใช้ความสามารถในการเพิ่มความเข้าใจรวมทั้งประสบการณ์การเรียนรู้เป็นแนวทางในการสร้างความรู้ความเชี่ยวชาญร่วมกัน ในสิ่งที่เห็นร่วมกันผ่านทางกรปฏิบัติสัมพันธ์ภายในชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ ความรู้ที่ลึก รวมทั้งคำแนะนำในการแก้ไขปัญหา และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

Gamsan (1994 อ้างถึงใน เสถียร อ่วมพรหม, 2560: 12) สรุปว่า สถานศึกษาที่กำลังพัฒนาตัวเองเข้าสู่ความเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะหลายประการ ได้แก่

1. สามารถตอบสนองต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก
2. เชื่อว่าผู้มีส่วนร่วมจะสามารถสร้างความสำเร็จให้แก่โรงเรียนได้
3. ถือว่ากระบวนการพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วม มีความสำคัญมากกว่าผลผลิตที่เกิดจากวิสัยทัศน์ร่วมนั้น
4. มีความพยายามที่จะล้มเลิก “รูปแบบที่ยึดหลักความเหมือนกัน” เพราะเป็นแนวคิดเดิมที่ยึดวัฒนธรรมระบบราชการ ซึ่งเน้นให้ทุกคนต้องปฏิบัติตามในกรอบระเบียบอย่างเคร่งครัด
5. ยึดหลักที่เน้นความสำคัญของข้อมูลป้อนกลับ และการต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน
6. การมีบรรยากาศของวัฒนธรรมแบบเปิดเผย ซึ่งทุกคนมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นของตน
7. รู้จักการเรียนรู้จากข้อผิดพลาด โดยเชื่อว่าความผิดพลาดดังกล่าวช่วยสร้างให้เกิดโอกาสการเรียนรู้เพิ่มเติม
8. มีโครงสร้างองค์การแบบไม่รวมศูนย์ เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง
9. ปรับเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติของครูจาก “การสอน” ไปเป็นจุดเน้นที่ “การเรียนรู้” แทนโดยเฉพาะการเรียนรู้จากประสบการณ์หรือจากการปฏิบัติกิจกรรมและจากแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน
10. โรงเรียนมีกิจกรรมที่สร้างความตระหนัก ถึงความจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง พัฒนาอยู่ตลอดเวลา
11. มีการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก
12. มีวัตถุประสงค์ที่หลากหลายด้วยวิธีปฏิบัติ และให้อิสระแก่ผู้สอนสามารถตัดสินใจเลือกวิธีการอันหลากหลายได้เอง

สรุปได้ว่า ลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จะมีลักษณะเป็นการรวมกลุ่มของผู้ที่มีอาชีพเดียวกัน มีเป้าหมายเดียวกัน มีการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ มีการป้อนข้อมูลกลับ ประเมินผลและเรียนรู้จากความผิดพลาดเพื่อการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

3.3 รูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Rosenholtz 1989, Fullan 1991, McLaughlin; & Talbert 1993, Louis; Kruse 1995, Darling-Hammond (1996 อ้างถึงใน ปองทิพย์ เทพอารีย์, 2557: 37-38) ได้พบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพที่มีสาระสำคัญ ดังนี้

1) โรงเรียนที่บุคลากรเรียนรู้ร่วมกันและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ผู้บริหารมีการมอบอำนาจในการเป็นผู้นำ โดยผู้บริหารมีหน้าที่ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำให้บุคลากรสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง

2) ความคิดสร้างสรรค์ร่วมกัน เพื่อให้ให้นักการศึกษาสามารถที่จะวางแผนและปฏิบัติการปฏิบัติงานได้ซึ่งเรียกว่า “การสะท้อนแนวคิด” (Reflective Dialogue) ให้เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างการเรียนรู้ในเรื่องการสอนของครู

3) การแบ่งปันค่านิยม วิสัยทัศน์ เป็นลักษณะที่เป็นแก่นของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ในขณะที่เดียวกันครูก็ได้รับพลังอำนาจที่จะปฏิบัติงานจากการแบ่งปันค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม โดยโรงเรียนให้โอกาส ให้เวลาในการพบปะกันของครู เพื่อที่จะแสดงวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน ให้จุดเน้นอยู่ที่การเรียนรู้ของนักเรียน

4) เงื่อนไขที่สนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ 2 ประการ คือการจัดโครงสร้าง ที่จะมีเวลาในการพบปะ พูดคุย มีบทบาทการสอนที่พึ่งพากันและกัน และการจัดโครงสร้างในการสื่อสาร โรงเรียนมีการเสริมอำนาจครู และสร้างครู ซึ่งเป็นสมรรถนะของครูสามารถยอมรับการสะท้อนคิดจากผู้อื่น และพัฒนาตนเอง มีความเคารพซึ่งกันและกัน ไว้วางใจกันในกลุ่ม ทั้งในระดับโรงเรียนและระดับเขตพื้นที่การศึกษา บนพื้นฐานของความเหมาะสมทั้งในด้านความรู้ และทักษะที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพรวมทั้งการได้รับการสนับสนุนในด้านภาวะผู้นำจากผู้บริหารและคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจะต้องมีทัศนคติที่ดีในการเป็นครูที่ศรัทธาที่ติดต่อโรงเรียน นักเรียน และต่อการเปลี่ยนแปลง ลดการแยกตัวของบุคลากร เพิ่มสมรรถภาพการทำงานของครูมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ห่วงใยและเพิ่มผลผลิตเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียน

5) การแบ่งปันแนวปฏิบัติส่วนบุคคล เป็นวัฒนธรรมการทำงานที่ครูมีพฤติกรรมแห่งความร่วมมือ มีกระบวนการ “เพื่อนช่วยเพื่อน” มีความเคารพซึ่งกันและกัน และเข้าใจในพื้นฐานข้อควรปฏิบัติในการเป็นครู ที่สามารถไว้วางใจกันได้

สรุปได้ว่า รูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ผู้มีส่วนร่วมจะต้องให้ความร่วมมือ ตั้งแต่ระดับผู้บริหารที่ต้องอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนโดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี มีการจัดสรรเวลาให้ครูได้พบปะแลกเปลี่ยนกัน ส่วนครูผู้สอนต้องมีความคิดไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งการสร้างสรรค วิสัยทัศน์ ค่านิยม มีการสะท้อนแนวคิด และต้องยอมรับการสะท้อนแนวคิดจากผู้อื่น เคารพกันและกันพร้อมรับฟังและแก้ไขข้อบกพร่อง เป็นไปในรูปแบบ เพื่อนช่วยเพื่อน

3.4 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การที่สถานศึกษาจะพัฒนาให้เป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลักที่สมาชิกในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะต้องปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเพื่อให้เป็นชุมชนการเรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งก็มีผู้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบไว้หลายท่าน ดังเช่น ฌรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553: 20-22) ที่ได้สรุปจากการศึกษาบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนจำนวน 18 เรื่อง พบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีรูปแบบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1) การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (shared norms & valued) การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องการมีฐานความรู้ทางเทคนิคร่วมกันนับว่าเป็นหลักพื้นฐานสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่าง ๆ ที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นในชุมชน ซึ่งมุ่งเน้นไปที่ความต้องการจำเป็นสำหรับชุมชนในโรงเรียนเพื่อพัฒนาความรู้สึกร่วมกันในการเป็นส่วนหนึ่งและมีร่วมกันในวัตถุประสงค์และเป้าหมายทางการศึกษาที่สำคัญของโรงเรียน

2) การวางเป้าหมายร่วมกันสู่การเรียนรู้ของนักเรียน (collective focus on student learning) โรงเรียนต้องการให้ครูมีเทคนิคการสอนและกลยุทธ์ที่หลากหลายที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนได้ทั้งนี้สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้น่าจะมาจากความคาดหวังระดับสูงของครูต่อนักเรียนบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ และข้อผูกพันของครูต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

3) การร่วมมือร่วมพลัง (collaboration) การร่วมมือร่วมพลังนี้เป็นคุณลักษณะที่ถูกสร้างขึ้น โดยการอภิปรายแล้วนำมาสู่ข้อสรุปของครูถึงการพัฒนาร่วมกันที่เกี่ยวกับทักษะที่สัมพันธ์กับความสำเร็จหรือความเชี่ยวชาญใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานการสอน หรือโดยการสร้างองค์ความรู้ แนวความคิด หรือโครงการที่จะสามารถช่วยให้ครูมีความเชี่ยวชาญ หรือชำนาญมากขึ้นรวมทั้งเสริมสร้างสมรรถนะของโรงเรียน ทั้งนี้ได้นำไปสู่การสร้างความเข้าใจกันระหว่างครูซึ่งมักจะเชื่อมโยงไปสู่การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันของโรงเรียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครูในโรงเรียนโดยมีความเกี่ยวข้องกับงานที่สัมพันธ์กับการสอน ได้แก่ การแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอน สื่อการสอน และกลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การประเมิน โปรแกรมที่สอน เป็นต้น

4) การชี้แนะการปฏิบัติ (deprivatized practice) ภายในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูสามารถปฏิบัติงานการสอนให้เป็นสาธารณะและได้รับข้อมูลป้อนกลับที่สร้างสรรค์จากเพื่อนร่วมงานได้ ในลักษณะเช่นนี้จะมีพูดคุยสนทนากันมากขึ้นระหว่างครูด้วยกันโดยจะช่วยให้มีการพิจารณาว่ายังมีสิ่งใดที่ยังไม่สามารถทำได้ในระหว่างการสอน รวมทั้งยังช่วยให้ครูได้เรียนรู้จากครูคนอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จและสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อความไม่ประสบความสำเร็จ อันจะทำให้เกิดผลทางบวกในการเรียนการสอนภาพรวมของโรงเรียน

5) การสะท้อนผลการปฏิบัติ (reflective dialogue) การพูดคุยสนทนาระหว่างครูควรเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการสอน นอกจากนี้การพูดคุยสนทนาดังกล่าวควรขยายไปสู่ประเด็นความเป็นองค์กร ความเป็นเอกภาพ ความเป็นธรรม ของโรงเรียนอีกด้วย เพราะประเด็นเหล่านี้อาจกลายเป็นเครื่องมือ หรือกลไกการทบทวนประเด็นพื้นฐานสำคัญของการสอนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับความ เป็นชุมชนในภาพรวมทั้งหมดของครู

เรวณี ชัยเชาวรัตน์ (2558 : 40-42) ได้สรุปองค์ประกอบหลักที่สำคัญของ PLC ไว้ 5 ประการ คือ

1) การมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (Shared values and vision) สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องมีบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานสำคัญ เนื่องจากการมีพันธกิจที่ชัดเจนร่วมกันจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาเป็นชุมชนการเรียนรู้ในโรงเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีบรรทัดฐาน ค่านิยม และความเชื่อเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

2) การร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Collective responsibility for students learning) ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนนั้นย่อมต้องอาศัยแนวทางและกลยุทธ์หลากหลาย โดยสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้จากความคาดหวังที่ครูผู้สอนมีต่อนักเรียนในระดับสูง และอยู่บนฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ซึ่งเป็นการวางเป้าหมายเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยเป็นการวางเป้าหมายร่วมกันของครูที่เป็นสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทุกคน

3) การสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพ (reflective professional inquiry) การพูดคุยสนทนากันระหว่างสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญ นักการศึกษา และผู้บริหารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอนและการจัดการเรียนรู้เพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติรวมทั้งร่วมกันเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติที่ช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนเกิดได้ดีขึ้น ซึ่งการสะท้อนผลและการชี้แนะการปฏิบัติจะเป็นเครื่องมือหรือกลไกในการทบทวนประเด็นพื้นฐานสำคัญที่จะก่อให้เกิดผลทางบวกต่อการเรียนการสอนและคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน หรือ ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4) การร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ความสำคัญกับการร่วมมือรวมพลังโดยการร่วมมือนี้จะต้องเป็นการรวมพลังของครูในภาพรวมทั้งหมดของโรงเรียน และสิ่งสำคัญของการร่วมมือรวมพลังในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การดำเนินกิจกรรมเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกันทั้งนี้การร่วมมือรวมพลังจะให้ความสำคัญกับความรู้สึกพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของสมาชิกในระหว่างดำเนินกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เช่น เกิดการแลกเปลี่ยนเทคนิคการสอน สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ

5) การสนับสนุนการจัดลำดับโครงสร้างและความสัมพันธ์ของบุคลากร (Supportive conditions structural arrangements and collegial relationships) การเตรียมพร้อมในด้านการสนับสนุนให้บุคลากรหรือสมาชิกในชุมชนได้มีโอกาสสังเกตการสอน วิชาวิจัยวิจารณ์และสะท้อนการปฏิบัติงาน รวมทั้งการสอนของเพื่อนร่วมงานและของชุมชนการเรียนรู้เพื่อมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในชุมชนและส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนจะช่วยสนับสนุนให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้อย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้สามารถแยกลักษณะขององค์ประกอบได้เป็น 2 ส่วนหลัก อันได้แก่ 1) ส่วนที่เป็นผลลัพธ์ คือ องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มและการนำความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ และ 2) กระบวนการที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ ซึ่งก็คือองค์ประกอบหลักดังที่กล่าวไว้ข้างต้น Shirley M.Hord et al (2009) อ้างถึงใน เรวณี ชัยเชาวรัตน์ (2558: 42)

3.5 ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะช่วยเปลี่ยนรูปแบบการทำงานของบุคลากร โดยให้มีผลพัฒนาที่ดีขึ้น ไม่เพียงต่อตัวครูผู้สอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึง นักเรียน และสถานศึกษาด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะกับบุคคลคือครูผู้สอนจะก่อให้เกิดผลดีที่ขยายเป็นวงกว้าง เพียงแต่เริ่มที่ตัวครูผู้สอนเป็นอันดับแรก

ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557: 74 - 75) ได้สรุปไว้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ลักษณะการทำงานของครูจะต้องเปลี่ยนไป ทำให้ครูไม่สามารถทำงานแบบแยกเดี่ยว โดยครูจะต้องร่วมมือกับบุคลากรอื่นในสถานศึกษา เพื่อใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย การรวบรวม การสร้าง การจัดระเบียบ การแลกเปลี่ยน และการประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานศึกษา โดยการพัฒนาเชิงวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดการสะสมการเรียนรู้ สร้างความสามารถของปัจเจก ให้มีความรอบรู้เฉพาะตัวในเชิงวิชาชีพครู มีความตระหนักในสิ่งที่ตนรู้และต้องรู้เพิ่มเติม ซึ่งเป็นกระบวนการทางอภิปัญญา รวมทั้งเชื่อมโยงกับการปฏิรูปโรงเรียน ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนเพิ่มขึ้น เกิดผลลัพธ์ที่ดียิ่งในทุกด้าน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรม ทักษะชีวิตโดยเฉพาะทักษะทางด้านการคิด การเสวนาเชิงสะท้อนคิดเน้นที่เน้นถึงพฤติกรรมการสอน กระตุ้นครูในการอภิปรายถึงการปฏิบัติทางการสอนของตนเอง เพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาตนเองทีม และ

สถานศึกษา โดยมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ของผู้เรียน นอกเหนือจากการพัฒนาตนเองของครู ทำให้เกิดกลไกสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีในระหว่างครูด้วยกันเองให้มีความไว้วางใจกันในเชิงวิชาชีพ มีการแบ่งปันแนวปฏิบัติส่วนบุคคล การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้องค์กรและปัจเจกมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาที่ยั่งยืน เกิดเป็นแบบปฏิบัติที่ดีรวมทั้งมีการสร้างสภาพแวดล้อมแห่งการสนับสนุนการเสริมพลังอำนาจและการแบ่งปันภาวะผู้นำให้เกิดขึ้นในชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพอีกด้วย

Stoll et al (2006) อ้างถึงใน ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2557: 13) กล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า ครูได้มีการแลกเปลี่ยนหรือแบ่งปันบทบาทของการเป็นพี่เลี้ยง ที่ปรึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้นำไปสู่การชี้แนะการปฏิบัติให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาการสอนและความสัมพันธ์ภายในโรงเรียนด้วย นอกจากนี้ยังได้มีการพูดคุยสนทนากันที่สะท้อนถึงผลการปฏิบัติงานการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียนทำให้ครูสามารถตรวจสอบคุณภาพการปฏิบัติงานของครูได้ รวมทั้งทำให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการสอนและผลผลิตของการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียน

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี มีความไว้วางใจกันในเชิงวิชาชีพระหว่างครู มีการแบ่งปันแนวการทำงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถสะท้อนผลการปฏิบัติงานได้ ทำให้เกิดวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน และสุดท้ายจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดการพัฒนา

4. รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

4.1 ความหมายและความเป็นมาของรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนามาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบ 5E ซึ่งจะเน้นกระบวนการคิด การสืบเสาะหาคำตอบ และการนำผลไปใช้

Lawson (1995 อ้างถึงใน อารีย์ สุขใจวรเวทย์, 2553: 45) กล่าวว่า วัฏจักรการเรียนรู้ (Learning Cycle) เป็นรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้วิธีการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (Inquiry Approach) ที่ต้องอาศัยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการค้นพบความรู้หรือประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย ด้วยตนเอง โดยมีพื้นฐานมาจากแนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism) ซึ่งไม่เน้นการสอนบรรยาย หรือบอกเล่า หรือให้ผู้เรียนเป็นผู้รับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ จากครูหากแต่ครูจะต้องกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมโดยมีความเชื่อว่านักเรียนมีวัฏจักรการเรียนรู้อยู่แล้ว

ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณญา จีระวิบูลวรรณ (2546: 115-123) ที่กล่าวไว้ว่า รูปแบบการสอน 7E หรือวัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีจุดเริ่มต้นจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget)

ออสูเบล (Ausubel) และแนวคิดคอนสตรัคติวิซึมเกี่ยวกับธรรมชาติของวิทยาศาสตร์ เช่นเดียวกับ นันทิยา บุญเคลือบ (2540: 14) รูปแบบการสอน 7E ได้รับการพัฒนามาจาก รูปแบบการสอน 5E หรือวัฏจักรการเรียนรู้ 5E ซึ่งสร้างขึ้นโดยโครงการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์สาขาชีววิทยาของ สหรัฐอเมริกา รูปแบบการสอน 5E สร้างขึ้นเพื่อเป็นแนวทางสำหรับใช้ออกแบบการสอนเนื้อหา วิทยาศาสตร์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสร้างความสนใจ ขั้นสำรวจ ค้นคว้า ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป ขั้นขยายความรู้ และขั้นประเมินผล

การที่เรียกรูปแบบการเรียนรู้ 5E ว่าวัฏจักรการเรียนรู้ หรือวิธีการสืบเสาะหาความรู้ เนื่องจากเมื่อจัดกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนรู้ 5E สิ้นสุดลงแล้ว ครูและนักเรียนสามารถเข้าสู่วัฏจักร การสืบเสาะหาความรู้ได้ต่อ เนื่องด้วยในการเรียนรู้ควรมีเรื่องที่เกิดคำถามและแสวงหาคำตอบ อยู่เสมอ

ต่อมาในปี ค.ศ.2003 อาร์เธอร์ ไอเซนคราฟ (Arthur Eisenkraft) ได้พัฒนารูปแบบการสอน 5 ขั้นเพิ่มเป็น 7 ขั้น เนื่องด้วยรูปแบบการสอน 5 ขั้นไม่ได้เน้นการถ่ายโอนความรู้สู่ผู้อื่นและไม่ได้ให้ความสำคัญกับระดับความรู้เดิมของนักเรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นการปูพื้นฐาน ให้แก่นักเรียนอีกด้วย ดังนั้นการเพิ่มขั้นตอนตรวจสอบความรู้เดิมและขั้นขยายความครอบคลุม จึงเป็นจุดเริ่มต้นของรูปแบบการสอน 7E ที่พัฒนามาจาก 5E

กรมวิชาการ (2544: 80) กล่าวว่า วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น หมายถึง การนำความรู้หรือ แบบจำลองไปใช้อธิบายหรือประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์เรื่องอื่น ๆ จะนำไปสู่ข้อโต้แย้งหรือข้อจำกัดซึ่ง จะก่อให้เกิดประเด็นคำถามหรือปัญหาที่จะต้องสำรวจตรวจสอบต่อไปทำให้เกิดเป็นกระบวนการ ต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ การให้ความหมายของสถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2540: 13) กล่าวว่าวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นเป็นการเรียนการสอนโดยวิธีสืบเสาะหาความรู้และการ เรียนจากกลุ่มจัดเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกันไปในลักษณะการเรียนรู้แบบวัฏจักร (Learning Cycle) หรือการเรียนรู้แบบค้นพบ (Discovery Learning)

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นการสืบเสาะหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ อย่างมีขั้นตอนกระบวนการ ซึ่งถือเป็นธรรมชาติของการค้นหาคำตอบที่มีลักษณะเป็นวัฏจักรการ เรียนรู้ คือการเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด

4.2 ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

Eisenkraft (2003: 57-59) อ้างถึงใน วรางคณา ชังโต (2559: 12) การจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 7E เน้นขั้นตอนทบทวนความรู้เดิมหรือล้างประสบการณ์เดิม แล้ว กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัยหรือเกิดปัญหาใหม่ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับ ประสบการณ์ใหม่เริ่มเกิดความไม่สมดุลทางความคิดแล้วใช้กระบวนการสำรวจค้นหาเพื่อหาคำตอบ และปรับสมดุลความคิด อีกทั้งนำความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงและแก้ปัญหาสถานการณ์ใหม่ ๆ

ที่เกี่ยวข้อง ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีความคงทนยาวนาน เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation Phase) เป็นขั้นที่ครูจะตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงพื้นความรู้เดิม อภิปรายร่วมกันเพื่อวางแผนจัดการเรียนรู้
  2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement Phase) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน อาจเริ่มจากความสนใจของนักเรียนเองหรือครูกระตุ้น เพื่อให้เกิดสถานการณ์ที่นักเรียนให้ความสนใจ
  3. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase) เมื่อนักเรียนทำความเข้าใจในประเด็นหรือคำถามที่สนใจจะศึกษาอย่างถ่องแท้ ก็มีการวางแผนกำหนดแนวทางสำรวจตรวจสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ
  4. ขั้นอธิบาย (Explanation Phase) เมื่อนักเรียนได้ข้อมูลมาอย่างเพียงพอ จึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แปรผล สรุปผล และนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บรรยาย สรุป ฯลฯ
  5. ขั้นขยายความคิด (Expansion Phase) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น
  6. ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง
  7. ขั้นต่อยอดความรู้ (Extension Phase) ครูจะต้องจัดเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้นำสิ่งที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เรียกว่า “การถ่ายโอนการเรียนรู้”
- การขยายรูปแบบการสอน 5E มาเป็น 7E สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

รูปแบบการสอน 5E	รูปแบบการสอน 7E
-	1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation Phase)
1. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement Phase)	2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement Phase)
2. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase)	3. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase)
3. ขั้นอธิบาย (Explanation Phase)	4. ขั้นอธิบาย (Explanation Phase)
4. ขั้นขยายความคิด (Expansion Phase)	5. ขั้นขยายความคิด (Expansion Phase)
5. ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase)	6. ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase)
-	7. ขั้นต่อยอดความรู้ (Extension Phase)

4.3 บทบาทครูและนักเรียนในรูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E

การสอนด้วยรูปแบบ 7E เป็นการพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถ มีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ มีความรู้ มีแนวคิด วิเคราะห์เนื้อหา ตลอดจนมีความเข้าใจว่าผลการเรียนรู้จะทำให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นทั้งเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ควบคู่กัน กล่าวคือ การสอนด้วยรูปแบบ 7E เป็นทั้งเป้าหมายของการเรียนรู้และวิธีสอน ดังนั้น การสอนด้วยรูปแบบ 7E จึงมีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน และเป็นองค์ความรู้และความเข้าใจที่นักเรียนต้องเรียนรู้ ส่งผลให้บทบาทของครูและนักเรียนในแต่ละขั้นตอนของการสอนด้วยรูปแบบ 7E มีความสำคัญมาก

ตารางที่ 6 ความสามารถของนักเรียนตามแนวคิดการสอนแบบรูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E

ขั้นตอนของ รูปแบบการสอน	แนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรม	
	ครู	นักเรียน
1. ขั้นทบทวน ความรู้เดิม (Elicitation Phase)	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความรู้เดิมออกมา - ประเมินความรู้พื้นฐานนักเรียน - วางแผนการสอนให้เหมาะสมกับความรู้เดิม 	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย
2. ขั้นสร้างความ สนใจ (Engagement Phase)	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างความสนใจ - กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น - ตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิด - ดึงเอาคำตอบที่ยังไม่ครอบคลุมสิ่งที่นักเรียนรู้ หรือความคิดเกี่ยวกับความคิดรวบยอดหรือเนื้อหาสาระ 	<ul style="list-style-type: none"> - ถามคำถาม เช่น ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นฉันได้เรียนรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับสิ่งนี้ - แสดงความสนใจ
3. ขั้นสำรวจและ ค้นหา (Exploration Phase)	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันในการสำรวจตรวจสอบ - สังเกตและฟังการโต้ตอบระหว่างนักเรียนกับนักเรียน - ชักถามเพื่อนำไปสู่การสำรวจตรวจสอบของนักเรียน - ให้นักเรียนเวลาในการคิดข้อสงสัย ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ - ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - คิดอย่างอิสระแต่อยู่ในขอบเขตของกิจกรรม - ทดสอบการคาดคะเนและสมมติฐาน - คาดคะเนและตั้งสมมติฐานใหม่ - พยายามหาทางเลือกในการแก้ปัญหาและอภิปรายทางเลือกเหล่านั้นกับคนอื่น - บันทึกการสังเกตและให้ข้อคิดเห็น - ลงข้อสรุป

ขั้นตอนของ รูปแบบการสอน	แนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรม	
	ครู	นักเรียน
4. ชั้นอธิบาย (Explanation Phase)	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้นักเรียน อธิบาย แนวความคิดหรือคำจำกัดความด้วย คำพูดของตนเอง - ให้นักเรียนแสดงหลักฐานให้เหตุผล และอธิบายให้กระจ่าง - ให้นักเรียนอธิบายให้คำจำกัดความ และชี้บอกส่วนประกอบต่าง ๆ ใน แผนภาพ - ให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิมของ นักเรียนเป็นพื้นฐานในการอธิบาย แนวความคิด 	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายการแก้ปัญหาหรือคำถามที่เป็นไปได้ - ฟังคำอธิบายของคนอื่นอย่างคิด วิเคราะห์ - ถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่คนอื่นได้อธิบาย - ฟังและพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ครูอธิบาย - อ้างอิงกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติแล้ว - ใช้ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการสังเกต ประกอบคำอธิบาย
5. ชั้นขยาย ความคิด (Expansion Phase)	<ul style="list-style-type: none"> - คาดหวังให้นักเรียนได้ใช้ประโยชน์ จากคำชี้บอกส่วนประกอบต่าง ๆ ใน แผนภาพหรือคำจำกัดความและ อธิบายสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้ว - ส่งเสริมให้นักเรียนนำสิ่งที่นักเรียน ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้หรือขยาย แนวคิดและทักษะในสถานการณ์ใหม่ - ให้นักเรียนอธิบายอย่างหลากหลาย - ให้นักเรียนอ้างอิงข้อมูลที่มีอยู่ พร้อมทั้งแสดงหลักฐาน และถาม คำถามนักเรียนว่าได้เรียนรู้อะไรบ้าง หรือได้แนวความคิดอะไร 	<ul style="list-style-type: none"> - นำข้อมูลที่ได้จากแผนภาพ คำจำกัด ความ คำอธิบาย และ ทักษะ ไป ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่คล้าย กับสถานการณ์เดิม - ใช้ข้อมูลเดิมในการถามคำถามกำหนด จุดประสงค์ในการแก้ปัญหาตัดสินใจ และออกแบบการหาคำตอบ - ลงข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล - บันทึกความรู้และอธิบาย - ตรวจสอบความเข้าใจกับเพื่อน ๆ
6. ชั้นประเมินผล (Evaluation Phase)	<ul style="list-style-type: none"> - สังเกตนักเรียนนมนการนำความคิด รวบ ยอด และ ทักษะ ใหม่ ไป ประยุกต์ใช้ - ประเมินความรู้และทักษะของ นักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ตอบคำถามปลายเปิด โดยใช้การ สังเกตหลักฐาน และคำอธิบายที่ยอมรับ มาแล้ว - แสดงถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความคิดรวบยอดหรือทักษะ

ขั้นตอนของ รูปแบบการสอน	แนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรม	
	ครู	นักเรียน
	<ul style="list-style-type: none"> - หาหลักฐานที่แสดงว่านักเรียนได้เปลี่ยนความคิดหรือพฤติกรรม - ให้นักเรียนประเมินตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้และทักษะกระบวนการกลุ่ม - ถามคำถามปลายเปิด เช่น ทำไมนักเรียนจึงคิดเช่นนั้น เพราะอะไร นักเรียนเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้น และจะอธิบายสิ่งนั้นอย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> - ถามคำถามที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมให้มีการสำรวจตรวจสอบต่อไป
7. ขั้นต่อยอด ความรู้ Extension Phase)	<ul style="list-style-type: none"> - จัดเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้นำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน - กระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างความรู้ใหม่ - สังเกตว่านักเรียนเกิดการประยุกต์ใช้แนวความคิดหรือทักษะใหม่หรือไม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงถึงการได้นำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน - เชื่อมโยงแนวความรู้ที่ได้รับกับสิ่งใหม่

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E เหมาะสมที่จะใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพราะเน้นทักษะการคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

5. สื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต

5.1 ความหมายของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต

สื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ตถือเป็นสิ่งใกล้ตัวมากสำหรับคนในยุคปัจจุบัน ผู้คนสามารถเข้าถึงได้ในทุกที่ ทุกเวลา และสามารถสื่อสารกันผ่านทางสื่อประเภทนี้ได้อย่างสะดวกสบาย สื่อประเภทนี้จึงกลายเป็นช่องทางหลักช่องทางหนึ่งในการสื่อสาร

สื่อออนไลน์ หมายถึง เครือข่ายการสื่อสารผ่านระบบโทรคมนาคม โทรศัพท์ สายเคเบิล คอมพิวเตอร์ ที่ผลิตออกมาในรูปแบบของเว็บไซต์ เครือข่ายสังคมออนไลน์ ที่สื่อสารกันบน อินเทอร์เน็ต หรือโปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์การสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะผ่าน รูปแบบของภาพ เสียง ข้อความ ภาพถ่าย คลิปวิดีโอ โปรแกรม รหัสทางคอมพิวเตอร์ กรรมกิจการเด็ก และเยาวชน (2560: 17)

สื่อออนไลน์ คือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยให้ผู้ส่งสารสามารถสื่อสารไปยังผู้รับสารผ่านสื่อออนไลน์ และช่วยผู้รับสารสามารถรับสารได้ทุกที่ทุกเวลา โดยสามารถสนทนาโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร รวมทั้งผู้รับสารด้วยกันเอง ทั้งนี้สมาชิกในสังคมออนไลน์จะมีการปฏิสัมพันธ์ต่อการสื่อสาร (Types of Interaction) สังคมออนไลน์ (Social Network) คันธริรา ฉายาวงศ์ (2555: 16)

อินเทอร์เน็ต คือ ปรากฏการณ์เชื่อมโยงระหว่างระบบโทรคมนาคมกับระบบคอมพิวเตอร์หรือที่เราเรียกว่า “อินเทอร์เน็ต” เป็นปรากฏการณ์ที่ส่งผลให้เกิดช่องทางการสื่อสารขนาดใหญ่รูปแบบใหม่ Hoffman และ Novak พบว่าอินเทอร์เน็ตมีคุณลักษณะของการสื่อสารแบบการแสวงหาข้อมูลตามความสนใจของผู้ใช้ (Information pull) ซึ่งแตกต่างจากสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ ที่เป็นการผลักดันข้อมูลสู่ประชาชน (Information push) การบริโภคข้อมูลข่าวสารของสื่อทั้งสองประเภทจึงแตกต่างกัน เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ถูกควบคุมโดยผู้ใช้งานมากกว่าโดยผู้ส่งสาร สำหรับการแสวงหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้สามารถควบคุมข่าวสารที่ต้องการเปิดรับ และเลือกปฏิเสธข้อมูลข่าวสารที่ไม่น่าสนใจได้สะดวก การเรียกหาข้อมูลสามารถกระทำได้โดยไม่จำกัดจำนวน ไม่มีขีดจำกัดในการเลือกเปิดรับสารรวมทั้งสามารถควบคุมข้อมูลข่าวสารที่ต้องการเปิดรับได้มากกว่าสื่ออื่น ๆ ในปัจจุบันผู้รับสารสามารถแสวงหาข้อมูลได้ตามความพอใจของตน เมื่อผู้รับสารมีความสนใจเป็นพิเศษต่อข้อมูลข่าวสารก็จะมีปฏิสัมพันธ์ (interact) เพื่อติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมหรือแสดงความคิดเห็น ชนากานต์ เครือรัตนไพบูลย์ (2553: 23)

สรุปสื่อออนไลน์ หมายถึง สื่อที่ส่งไปยังผู้รับสาร ไม่ว่าจะ เป็นภาพ เสียง ข้อความ ภาพถ่าย คลิปวิดีโอ โปรแกรม รหัสทางคอมพิวเตอร์ โดยส่งผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ผ่านระบบโทรคมนาคม โทรศัพท์ สายเคเบิล คอมพิวเตอร์ ที่ผลิตออกมาในรูปแบบของเว็บไซต์ สามารถส่งผ่านไปยังผู้รับได้ทุกที่ทุกเวลา โดยผู้รับสามารถเลือกและควบคุมได้ว่าต้องการรับข้อมูลใดบ้าง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้ส่งสาร อย่างเช่นสื่อมวลชนประเภทอื่น

5.2 พัฒนาการของสังคมสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต

เครือข่ายสังคมออนไลน์เริ่มต้นมาจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตจากระบบอาร์พาเน็ต (ARPANET) ที่ใช้ในกองทัพสหรัฐอเมริกาในช่วงหลังสงครามเย็นปี 1969 โดยกระทรวงกลาโหม ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและองค์กรเอกชนพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นระบบอินเทอร์เน็ต ที่สามารถเปิดให้ผู้ใช้ที่เป็นบุคคลธรรมดาสามารถสร้างเนื้อหาในโลกอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตนเอง (User Generate Content) ซึ่งจะมีความแตกต่างจากในอดีตที่ทีมงานหรือผู้ดูแลเว็บไซต์เท่านั้นจึงจะสามารถสร้างและออกแบบเนื้อหาในอินเทอร์เน็ตได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ปัจจุบันมีการผลิตเนื้อหาข่าวสารเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลายของมุมมองความคิดในสังคมอินเทอร์เน็ต เศรษฐพงษ์ มะลิสุวรรณ (2553 อ้างถึงใน คันธริรา ฉายาวงศ์, 2555: 45)

สรุปได้ว่า พัฒนาการสังคมออนไลน์มีการพัฒนาจากระบบอาร์พาเน็ต (ARPANET) ที่ใช้ในกองทัพสหรัฐอเมริกา โดยกองทัพสหรัฐอเมริการ่วมมือกับมหาวิทยาลัยและองค์กรเอกชนพัฒนาเป็นระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้บุคคลธรรมดาสามารถสร้างเนื้อหาในโลกอินเทอร์เน็ตได้เอง เป็นผลให้เกิดความหลากหลายของข้อมูลในปัจจุบัน

5.3 รูปแบบของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตมีรูปแบบการสื่อสารที่เป็นการสื่อสารผ่านสื่อกลางคือคอมพิวเตอร์ หรือเป็นการสื่อสารจากผู้ส่งหลายคนไปสู่ผู้รับหลายคน (Many-to-Many) สื่ออินเทอร์เน็ตจึงไม่ได้เป็นแค่การสื่อสารระหว่างบุคคลหรือการสื่อสารมวลชน แต่เป็นสื่อผสม (Hybrid Medium) ซึ่งรวมเอาคุณสมบัติในการสื่อสารระหว่างบุคคลหรือการสื่อสารมวลชนเข้าไว้ด้วยกัน และจากปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ผู้รับสารทางอินเทอร์เน็ตจึงสามารถเปลี่ยนสถานะไปเป็นผู้ส่งสารได้ไม่ยาก จากที่เคยดำรงสถานะเป็นผู้รับสาร หรือผู้ส่งสารเพียงอย่างเดียว ก็เปลี่ยนสถานะเป็นผู้ใช้ คือเป็นทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสารในขณะเดียวกัน และดำเนินการสื่อสารในลักษณะการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน (กาญจนา แก้วเทพ 2545: 103)

สรุปได้ว่า รูปแบบของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อผสม สามารถสื่อสารได้ทั้งระหว่างบุคคลและสื่อมวลชน บุคคลที่ใช้สื่อออนไลน์จึงสามารถเป็นได้ทั้งผู้รับสารและผู้ส่งสาร

5.4 ประเภทของสื่อออนไลน์ และอินเทอร์เน็ต

ลักษณะสื่อออนไลน์มีรูปแบบจำนวนมากมายโดยสื่อออนไลน์ที่เราพบเห็นได้ทั่วไปสามารถแบ่งตามลักษณะเนื้อหาได้ 7 ประเภทดังนี้ ทิพวัลย์ ชันธมะ (2554 อ้างถึงใน คันธริรา ฉายาวงศ์, 2555: 24)

1) ประเภทแหล่งข้อมูลหรือความรู้ (data/knowledge) เป็นเหมือนหนังสือหรือไดอารี่ออนไลน์ที่ผู้ใช้สามารถเขียนบทความและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เผยแพร่ผ่านทางเว็บบล็อกซึ่งแต่ละบล็อกจะจัดข้อมูลแยกเป็นหมวดหมู่ตามความสนใจของผู้ใช้ ได้แก่ เว็บไซต์ Google earth, เว็บไซต์ Blogger.com, เว็บไซต์ Wikipedia, เว็บไซต์ answers เป็นต้น

2) ประเภทแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นเว็บไซต์ที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสนใจร่วมกันมาแสดงข้อความผ่านทางกระดานสนทนา (Web board) ซึ่งโดยผู้ใช้สนใจสามารถมาตั้งกระทู้เพื่อเปิดประเด็นสนทนาความเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวความเคลื่อนไหวในแวดวงสังคมที่เป็นที่สนใจ เช่น เว็บไซต์ Pantip.com, เว็บไซต์ Mthai.com, เว็บไซต์ Kapook.com เป็นต้น

3) ประเภทเกมออนไลน์ (online games) เป็นสื่อที่มีการสร้างรูปแบบสถานการณ์ให้ผู้เล่นได้เข้าไปเล่นเป็นตัวละครต่าง ๆ เพื่อฝ่าด่านสะสมคะแนนและเพิ่มระดับความสามารถของตัวละครที่ผู้เล่นสมทบบาทอยู่ โดยสามารถพูดคุยกับผู้เล่นคนอื่น ๆ ผ่านการแชทได้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งเกมออนไลน์ที่นิยมมากได้แก่ เกมมังกรหยกออนไลน์, เกม Second Life, เกม agnarok, เกม Audition, เกม Pangya เป็นต้น

4) ประเภทสร้างเครือข่ายทางสังคม (community) สมาชิกต้องการใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนเก่า และหาเพื่อนใหม่ โดยเน้นพูดคุยกันทั่วไประหว่างเพื่อนซึ่งใช้วิธีส่งข้อความ คลิปเสียง คลิปวิดีโอ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ขณะที่บางเว็บไซต์มีการพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ สำหรับเพิ่มลูกเล่นสื่อสารให้มีสีสันเพิ่มมากขึ้น เช่น การเล่นเกมสระหว่างสมาชิก การส่งสินค้าที่มีอยู่เฉพาะบนโลกดิจิทัลให้สมาชิกเครือข่าย ซึ่งเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย ได้แก่ เฟซบุ๊ก (Facebook), ไฮไฟว์ (Hi5), กูเกิ้ลพลัส (Google +) และทวิตเตอร์ (Twitter) เป็นต้น

5) ประเภทฝากภาพ (photo management) เป็นเว็บไซต์สำหรับบริการฝากรูปในสื่อออนไลน์ เพื่อช่วยลดการสิ้นเปลืองพื้นที่หน่วยความจำในคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังใช้แลกเปลี่ยนรูปภาพ และขายรูปภาพออนไลน์ได้ด้วย ได้แก่ อินสตาแกรม (Instagram) เว็บไซต์ Flickr.com, เว็บไซต์ Photoshop Express และเว็บไซต์ Photobucket.com

6) ประเภทสื่อ (media) เป็นเว็บสำหรับใช้เผยแพร่ภาพ เสียง คลิปวิดีโอ ภาพยนตร์ เพลง ให้กับผู้ที่สนใจเข้ามาชมหรือดาวน์โหลดได้โดยที่ผู้ชมสามารถเข้าชมได้ตลอดเวลา และยังสามารถดูซ้ำได้ เช่น เว็บไซต์ Youtube.com, เว็บไซต์ Imeem.com, เว็บไซต์ Multiply.com, เว็บไซต์ Yahoo Video.com, เว็บไซต์ Ustream.tv.com เป็นต้น

7) ประเภทซื้อ - ขาย (business,commerce) เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการเป็นตลาดกลาง อิเล็กทรอนิกส์รวบรวมร้านค้าออนไลน์ไว้มากมาย ผู้ขายสามารถใช้พื้นที่นี้ประกาศขายหรือโฆษณา สินค้า ในขณะที่ผู้ซื้อก็สามารถแลกเปลี่ยนข้อความและพูดคุยได้เช่นกัน และมักจะแบ่งสินค้าเป็นหมวดหมู่ตามประเภทสินค้า เช่น เว็บไซต์ Amazon.com, เว็บไซต์ eBay.com, เว็บไซต์ Tarad.com และเว็บไซต์ Loveshoping.com เป็นต้น

ธิษณภูมิ รัตนวิจารณ์ (2554 อ้างถึงใน อุไรรัตน์ มากไมตรี, 2558: 23) กล่าวว่าสื่อออนไลน์ ถือว่าเป็นสื่อมวลชนประเภทใหม่ เกิดจากการผสมผสานคุณสมบัติของสื่อบุคคลและสื่อสารมวลชนไว้ด้วยกัน เนื่องจากนำเอาคุณลักษณะการสื่อสารสองทาง (two-way communication) ของสื่อระหว่างบุคคลที่ข้อมูลป้อนกลับสามารถเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว โดยทั้งสองฝ่ายอยู่ในบทบาทผู้รับสารและผู้ส่งสาร ควบรวมเข้ากับความเป็นสื่อสารมวลชน ที่สามารถถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับสารอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในวงกว้างได้ ทำให้สื่อออนไลน์นี้มีเทคนิคการนำไปใช้งานที่หลากหลาย โดยสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 กลุ่ม คือ

1. สื่อประเภทเว็บไซต์ เว็บเพจ และโฮมเพจ

เว็บไซต์ เว็บเพจ และโฮมเพจ เป็นองค์ประกอบของเว็บสำหรับการใช้ในการค้นหา ข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ ผู้ใช้งานต้องการสืบค้น ซึ่งจะปรากฏเป็นเอกสารบนจอเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดของแต่ละส่วนได้ ดังนี้

เว็บไซต์ (website)

นิรุช อำนวยศิลป์ (2542) กล่าวถึงเว็บไซต์ว่า เป็นชื่อเรียก host หรือ server ได้จดทะเบียนอยู่ในระบบอินเทอร์เน็ต ถูกกำหนดให้มีชื่อในเวิร์ลด์ไวด์เว็บ และขึ้นต้นด้วย http และมีโดเมนหรือนามสกุลเป็น .com .net หรือ .org เป็นต้น

ปิยวิทย์ เจนกิจจาไพบุลย์ (2540) กล่าวว่า เว็บไซต์ คือตำแหน่งที่อยู่ของเว็บเพจบนระบบอินเทอร์เน็ต ที่ได้จากการลงทะเบียนของผู้ให้บริการเช่าพื้นที่บนระบบอินเทอร์เน็ต โดยเมื่อลงทะเบียนด้วยชื่อที่ต้องการแล้ว ก็สามารถนำเว็บเพจดังกล่าวขึ้นไปใส่ไว้ในระบบอินเทอร์เน็ตได้

ในขณะที่ยกิตานันท์ มะลิตอง (2542: 11) กล่าวเพิ่มเติมว่าเว็บไซต์เป็นแหล่งรวบรวมเว็บเพจจำนวนมากมายในเรื่องเดียวกันมาอยู่รวมกัน แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้การนำเสนอเรื่องราวบนเว็บไซต์แตกต่างจากสื่อดั้งเดิมอื่น ๆ คือการที่ระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการทำงานแบบไม่มีวันสิ้นสุด ทำให้สามารถเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมเนื้อหาสารได้ตลอดเวลา ในขณะที่เดียวกันแต่ละเว็บเพจจะมีการเชื่อมโยงภายในเว็บไซต์อื่น ๆ เพื่อให้ผู้รับสารสามารถเข้าถึงได้ในเวลาอันรวดเร็ว

เว็บเพจ (webpage)

ยกิตานันท์ มะลิตอง (2542: 11) กล่าวว่า เว็บเพจ คือ หน้าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์บนระบบอินเทอร์เน็ต ที่ผู้ลงทะเบียนเว็บเพจประสงค์ใส่ลงไปบนหน้าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นั้น โดยข้อมูล

ที่แสดงอาจเป็นได้ทั้งข้อความ เสียง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว โดยข้อมูลที่ใช้นำเสนอสามารถเชื่อมโยงในรูปแบบไฮเพอร์เท็กซ์ (Hypertext) ที่สามารถเชื่อมโยงไปยังเว็บเพจอื่นที่สามารถให้ข้อมูลนั้น ๆ ในระดับลึกลงไปเรื่อย ๆ และเว็บเพจดังกล่าวจะต้องมีที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่ายเฉพาะของตน หรือที่เรียกว่า URL (Uniform Resource Locator)

โฮมเพจ (homepage)

กิดานันท์ มะลิทอง (2542: 12) กล่าวว่า แต่ละเว็บไซต์ จะมีหน้าโฮมเพจ หรือหน้าหลัก (main page) ที่ปรากฏเป็นหน้าแรกเมื่อเข้าใช้งานเว็บไซต์ เปรียบเสมือนหน้าสารบัญและคำนำที่เจ้าของเว็บไซต์สร้างขึ้นเพื่อใช้ประชาสัมพันธ์ในเว็บไซต์ของตน และขณะเดียวกันในภายหน้าโฮมเพจอาจมีเอกสารข้อความที่เชื่อมโยงไปยังเว็บเพจอื่นได้อีกด้วย โดยโฮมเพจหนึ่งสามารถเชื่อมโยงกับเว็บเพจและเว็บไซต์อื่น ๆ ได้เป็นจำนวนมาก

โดยจากคำอธิบายเบื้องต้นนี้สามารถกล่าวโดยรวมได้ว่า เว็บไซต์ เว็บเพจ และโฮมเพจนั้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ เป็นหน้าเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่ปรากฏบนจอเครื่องคอมพิวเตอร์ อาศัยเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ในขณะที่เว็บไซต์เป็นเสมือนศูนย์รวมข้อมูลข่าวสาร มีเว็บเพจทำหน้าที่ในการขยายความแต่ละส่วน และมีโฮมเพจในการทำหน้าที่ส่วนต้อนรับและบอกกล่าวข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการ

2. สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์

สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นฐานให้บุคคลหนึ่งสามารถแสดงข้อมูลส่วนตัวต่อบุคคลหนึ่งที่เชื่อมโยงกันโดยสาธารณะ และสามารถแสดงข้อมูลของบุคคลอื่นในกลุ่มที่เชื่อมโยงกันได้ สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ เทคโนโลยีบนอินเทอร์เน็ตหรือเครื่องมือบนอินเทอร์เน็ตที่ผู้ใช้งานใช้ในการแบ่งปันเรื่องราว ความคิดเห็น ข้อมูลและประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งกันและกัน ข้อมูลเหล่านี้สามารถสื่อสารได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพนิ่ง หรือวิดีโอ โดยความสำคัญของสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์สามารถแยกประเภทออกไปทั้งหมด 8 ประเภท ดังนี้

บล็อก (Blog)

บล็อก เป็นการพัฒนามาจาก Web และ Log แล้วจึงเหลือ Blog คือ ประเภทของระบบการจัดการเนื้อหาที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เขียนบล็อกเผยแพร่และแบ่งปันบทความของตนเอง โดยบทความที่โพสต์ลงบล็อก มักจะเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนบล็อก ซึ่งจุดเด่นของบล็อกคือ การสื่อสารถึงกันอย่างเป็นกันเองระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านบล็อกผ่านการแสดงความคิดเห็น

ไมโครบล็อก (Microblog)

ไมโครบล็อก เป็นรูปแบบหนึ่งของบล็อกที่มีการจำกัดขนาดของการเขียนในแต่ละครั้ง เช่น ทวิตเตอร์เป็นไมโครบล็อกที่จำกัดการเขียนแต่ละครั้ง ทำให้ไม่สามารถพิมพ์ได้เกิน 140 ตัวอักษรต่อหนึ่งการแบ่งปัน ในปัจจุบันทวิตเตอร์เป็นที่นิยมใช้งานของผู้คน เพราะใช้งานง่ายและใช้เวลาไม่นานนัก รวมทั้งเป็นที่นิยมขององค์กรต่าง ๆ ที่ใช้ทวิตเตอร์ในการแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ และความเคลื่อนไหวของธุรกิจ เพื่อไม่ให้ขาดการติดต่อกับสังคม

เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network)

เครือข่ายในสังคมออนไลน์เป็นที่ที่ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกับเพื่อนทั้งที่รู้จักมาก่อนหรือรู้จักภายหลังทางออนไลน์ก็ได้ เครือข่ายสังคมออนไลน์แต่ละแห่งจะมีคุณลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่ส่วนประกอบหลักที่มีเหมือนกัน คือ

- โปรไฟล์ (Profile) เพื่อแสดงข้อมูลส่วนตัวของเจ้าของบัญชี
- การเชื่อมต่อ (Connecting) เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคนที่รู้จักและไม่รู้จักทางสื่อออนไลน์
- การส่งข้อความ (Massaging) โดยอาจเป็นข้อความส่วนตัว หรือข้อความสาธารณะก็ได้

การแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ (Media sharing)

การแบ่งปันสื่อทางออนไลน์เป็นการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เป็นสื่อทางออนไลน์ที่ทำให้ผู้ใช้งานสามารถอัปโหลด (Upload) ไฟล์สื่อผสม (Multimedia) ขึ้นสู่เว็บไซต์ เพื่อแบ่งปันข้อมูลแก่ผู้ใช้ทั่วไป โดยในปัจจุบันได้รับความนิยมมากเพราะด้วยความที่เป็นสื่อผสม ไม่ว่าจะเป็นรูป สไลด์ หรือ วิดีโอ ก็สามารถนำมาแบ่งปันกันได้ รวมทั้งการใช้งานง่ายขึ้นของกล้องดิจิทัลและกล้องวีโอ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นำมาสู่การได้ไฟล์สื่อผสมแบบต่าง ๆ

โซเชี่ยลบุ๊กมาร์คกิ้ง (Social bookmarking)

โซเชี่ยลบุ๊กมาร์คกิ้ง คือ การเชื่อมต่อบทความหรือเนื้อหาใด ๆ ในอินเทอร์เน็ตเป็นที่นิยมในการจัดเก็บ แบ่งหมวดหมู่แบ่งปัน และค้นหาสิ่งด้วยเทคนิคโพล์โซโนมีบนอินเทอร์เน็ต หรือ อินทราเน็ต เป็นเสมือนแหล่งช่วยกลั่นกรองว่าบทความหรือเนื้อหาใด ๆ นั้น ๆ เป็นที่น่าสนใจ นอกจากนี้จะมีการใช้โซเชี่ยลบุ๊กมาร์คกิ้งเพื่อเก็บข้อมูลที่ที่น่าสนใจของผู้ใช้งานแล้ว โซเชี่ยลบุ๊กมาร์คกิ้งยังถูกใช้งานอย่างแพร่หลายในการประชาสัมพันธ์ โดยเก็บข้อมูลของผู้ส่งเป็นช่องทางเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ต้นทาง เช่น Gigg, RSS อีกด้วย

รีวิวไซต์ (Review site)

รีวิวไซต์ เป็นสถานที่สำหรับใช้แสดงความคิดเห็นจากบุคคลภายนอก (Third party) เกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ก็ตาม เช่น คน ธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ หรือบริการต่าง ๆ เป็นต้น โดยรีวิวไซต์เหล่านี้สามารถรวบรวมแสดงความคิดเห็นจากผู้ใช้บริการต่าง ๆ หรืออาจมีการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญในแต่ละแขนงเพื่อให้เห็นความคิดเห็นต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องการนำมาลง เช่น Yelp เป็นต้น

ฟอรัม (Forum)

ฟอรัม เป็นสถานที่สำหรับใช้แลกเปลี่ยนบทสนทนา การพูดคุยการอภิปรายในสังคมออนไลน์ โดยฟอรัมมักมีชื่อเรียกที่หลากหลาย เช่น เว็บบอร์ด กระดานข่าว กระดานข่าวสาร กระดานสนทนาออนไลน์ เว็บบอร์ด เมสเสจบอร์ด บุลิตินบอร์ด บอร์ดสนทนา เป็นต้น ซึ่งฟอรัมถือเป็นรูปแบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เก่าแก่ที่สุด นักการตลาดมักให้ความสนใจในเนื้อหาที่มีการพูดคุยในฟอรัมเหล่านี้ เนื่องจากในบางครั้งคำวิจารณ์ที่พบอาจเกี่ยวกับตัวสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ขององค์กรซึ่งทำให้นักการตลาดสามารถทำความเข้าใจ แก้ไขปัญหา ตลอดจนใช้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า ดังนั้นเครือข่ายสังคมออนไลน์ประเภทฟอรัม จึงเป็นสถานที่เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน โดยเฉพาะหรืออาจเป็นส่วนหนึ่งในเว็บไซต์เนื้อหาต่าง ๆ

เวิร์ดซัวร์ มีเดีย (Vertue Media)

เวิร์ดซัวร์ มีเดีย คือ การรวมกลุ่มกันและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบของเว็บไซต์ โดยในการมีปฏิสัมพันธ์จะต้องมีระยะเวลาอันพอไม่ใช้เวลาสั้น ๆ โดยในการรวมกลุ่มของคนในโลกเสมือนจริง จะเป็นการรวมกลุ่มของสมาชิกที่มีความหลากหลาย เชื่อมต่อกันได้ตลอดเวลา

สรุปได้ว่า ประเภทของสื่อออนไลน์นั้นสามารถแบ่งได้ตามวัตถุประสงค์การนำเสนอเนื้อหาของสื่อ ได้แก่ 1) ประเภทให้ข้อมูลหรือความรู้ 2) ประเภทแลกเปลี่ยนข้อมูล 3) ประเภทเกมออนไลน์ 4) ประเภทสร้างเครือข่ายสังคม 5) ประเภทฝากภาพ 6) ประเภทสื่อเพื่อเผยแพร่ภาพ คลิปวิดีโอ ภาพยนตร์ เพลง 7) ประเภทซื้อ-ขาย ทั้งนี้สื่อประเภทต่าง ๆ เหล่านี้จะถูกนำมาถ่ายทอดตามเทคนิคการใช้งานในรูปแบบที่ต่างกัน ซึ่งถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่ 1) สื่อประเภทเว็บไซต์ เว็บเพจ และโฮมเพจ ซึ่งเป็นหน้าเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่อาศัยเครือข่ายระบบอินเทอร์เน็ต เป็นสื่อกลางในการนำเสนอ 2) สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นฐานให้บุคคลได้แสดงข้อมูล เชื่อมโยงกับสาธารณะ ใช้ในการแบ่งปันเรื่องราว ความคิดเห็น ข้อมูล ประสบการณ์ต่าง ๆ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีหลายงานวิจัย ดังนี้

ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553) ได้พัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยหลัก คือ เพื่อสร้างและประยุกต์ใช้หลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ระเบียบวิธีที่ใช้ในการวิจัย คือ การวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มตัวอย่างทั่วไป จำนวน 2,096 คน จาก 185 โรงเรียน ซึ่งได้รับการสุ่มมาแบบสองขั้นตอน และ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษา

จำนวน 3 โรงเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) คู่มือการสร้างและพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน: ประยุกต์ใช้กระบวนการทำหลักเทียบและกลยุทธ์บลูโอเซียน และ 2) แบบตรวจสอบรายการที่เป็นหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 9 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านปัจจัย คือ 1.1) ทักษะทางวิชาชีพและกลไกการเรียนรู้ และ 1.2) โครงสร้างสิ่งสนับสนุน 2) องค์ประกอบด้านกระบวนการ คือ 2.1) การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน 2.2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน 2.3) การร่วมมือรวมพลังกัน 2.4) การเปิดรับการชี้แนะในการปฏิบัติงาน และ 2.5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน และ 3) องค์ประกอบด้านผลลัพธ์คือ 3.1) ผลการปฏิบัติงานที่คาดหวัง และ 3.2) การเป็นสมาชิกและเครือข่าย นอกจากนี้ยังพบว่าองค์ประกอบดังกล่าวนี้มีความตรงเชิงโครงสร้าง (ค่าดัชนี CFI และดัชนี TLI มีค่าเท่ากับ 0.989 และ 0.987 ตามลำดับ ค่าดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.021 และค่าดัชนี SRMR ในระดับบุคคล มีค่าเท่ากับ 0.014 และในระดับหน่วยงานมีค่าเท่ากับ 0.021 ตามลำดับ) 2. หลักเทียบและคุณภาพของหลักเทียบ พบว่า 2.1) หลักเทียบ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่ (1) การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน (2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน (3) การร่วมมือรวมพลังกัน (4) การเปิดรับการชี้แนะในการปฏิบัติงาน และ (5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ซึ่งแต่ละตัวบ่งชี้หลักประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ย่อย สำหรับเกณฑ์การตัดสินในหลักเทียบ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไป 2) ระดับเท่ากับมาตรฐานทั่วไป 3) สูงกว่ามาตรฐานทั่วไป และ 4) ระดับสูงกว่ามาตรฐานทั่วไปในขั้นเป็นเลิศ และ 2.2) คุณภาพของหลักเทียบ พบว่า 2.2.1) มีความตรงเชิงโครงสร้างตามผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์แบบพหุระดับแบ่งเป็นระดับบุคคล และระดับหน่วยงาน (โรงเรียน) (มีค่าไคสแควร์ เท่ากับ 942.833 ค่าอัตราส่วนระหว่างค่าไคสแควร์กับค่าองศาอิสระ เท่ากับ 1.92 สำหรับค่าดัชนี CFI และค่าดัชนี TLI มีค่า เท่ากับ 0.989 และ 0.987 ตามลำดับ ค่าดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.021 และค่าดัชนี SRMR ในระดับบุคคล มีค่าเท่ากับ 0.014 และในระดับหน่วยงาน มีค่าเท่ากับ 0.021 ตามลำดับ) 3.2) มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูง ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแลฟาเท่ากับ 0.928 และ 3.3) มีการยอมรับในด้านความตรงประเด็นและความสอดคล้องกันอยู่ในระดับสูง 3. การทดลองสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนตามแนวทางที่พัฒนาขึ้นในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา พบว่า หลังจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษาเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถปฏิบัติและมีผลการปฏิบัติที่มีคุณภาพอยู่ในระดับเท่ากับมาตรฐานทั่วไปเป็นอย่างน้อยในทุกตัวบ่งชี้ กรณีศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายของการปฏิบัติในทุกตัวบ่งชี้โดยมีตัวบ่งชี้ที่บรรลุเป้าหมายในระดับสูง ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1: การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน และตัวบ่งชี้ที่ 2: การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน

4. แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนเป็นการบูรณาการแนวคิดกระบวนการทำหลักเทียบกับกลยุทธ์บลูโอเซียน แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวางแผน ระยะที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล ระยะที่ 3 การบูรณาการ และระยะที่ 4 การปฏิบัติ โดยมีคู่มือประกอบการดำเนินการที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิด วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ และการรายงานผล

ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2556) ได้พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา เป็นงานวิจัยและพัฒนา (Research and development) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา และศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา นำข้อมูลความถูกต้องจากขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์ร่วมกับแนวคิดเชิงทฤษฎี ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ วัฒนธรรมการเรียนรู้ การคิด แบบปฏิบัติที่ดี และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group) ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 9 คน ปรบองค์ประกอบตามคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยนำแบบปฏิบัติที่ดี และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องไปรวมกับวัฒนธรรมการเรียนรู้ เหลือ 2 องค์ประกอบคือ วัฒนธรรมการเรียนรู้ และการคิด ขั้นตอนที่ 3 การนำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษาไปใช้ โดยนำกิจกรรมที่จัดตามองค์ประกอบของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษาไปใช้กับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และครูกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย จำนวน 12 คน ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยใช้สถิติ Dependent t-test และวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษาในด้านสมรรถนะเชิงวิชาชีพครู 4 สมรรถนะ พบว่า การพัฒนาตนเอง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการวัดประเมินผลตามสภาพจริง หลังการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษามีค่าคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนการทำงานเป็นทีม หลังการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษามีค่าคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา จากระดับมากเพิ่มไปอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ประสิทธิผลของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษาในด้านทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน 3 ทักษะ พบว่า ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี หลังการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษามี

ค่าคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา จากระดับปานกลางเพิ่มไปอยู่ในระดับมาก ส่วนทักษะชีวิตและอาชีพ หลังการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา มีค่าคะแนนทักษะชีวิตและอาชีพ สูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษาอยู่ในระดับมาก 3) ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในวิชาคณิตศาสตร์และวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษาสูงกว่าก่อนทดลองใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปภาวี พิพัฒนลักษณ์ (2557) ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนร่วมตามแนวคิดภาวะผู้นำที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนเรียนร่วมตามแนวคิดภาวะผู้นำที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนร่วมตามแนวคิดภาวะผู้นำที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3) พัฒนากลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนตามแนวคิดภาวะผู้นำที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนร่วมในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 278 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระ หรือครูหัวหน้าระดับชั้น 3) ครูผู้สอนนักเรียนปกติ และ 4) ครูผู้สอนนักเรียนพิการเรียนร่วม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้างโดยผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็นแบบปรับปรุง ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนร่วมตามแนวคิดภาวะผู้นำที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด มีจุดแข็ง 5 ด้าน คือ การตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ การให้ความสำคัญต่อประสบการณ์ในอดีต การสืบสานความสำเร็จ การส่งเสริมความหลากหลาย การคำนึงถึงความเป็นธรรมทางสังคม มีจุดอ่อน 5 ด้าน คือ การกระตือรือร้น การเฝ้าระวังสภาพแวดล้อม การพัฒนาทรัพยากร การอดทนเพื่อผลที่สำเร็จที่แท้จริง การกระจายภาวะผู้นำ มีปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาส 2 ด้าน คือ นโยบายรัฐ และนวัตกรรมและเทคโนโลยี มีปัจจัยภายนอกที่เป็นภาวะคุกคาม 2 ด้าน คือ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคม กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนร่วมตามแนวคิดภาวะผู้นำที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 3 กลยุทธ์ คือ 1) กลยุทธ์การเสริมสร้างผู้บริหารเพื่อการเรียนรู้ทางวิชาชีพของบุคลากร

อย่างต่อเนื่อง 2) กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารเพื่อการส่งเสริมภาวะผู้นำของบุคลากรครู และ 3) กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารเพื่อการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายภายนอก

Carol Jeanette Turner (2015) ศึกษากรณีศึกษาเกี่ยวกับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน Arkansas ที่สามารถออกจากรายชื่อโรงเรียนที่ต้องพัฒนาของรัฐได้ จุดประสงค์การวิจัยนี้เพื่อวัดว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ส่งผลต่อการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างไร มีกระบวนการวิจัยโดยการสัมภาษณ์ครู 8 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน และผู้อำนวยการสะตวกด้านการจัดการเรียนการสอน 1 คน เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสัมภาษณ์มุ่งไปที่การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และผลที่เกิด นอกจากนี้ยังมีการนิเทศที่ใช้การสังเกตการประชุมระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่าเป็นอย่างไร ข้อมูลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน, การตัดสินใจโดยดูจากข้อมูล และการมีผู้นำสนับสนุน 3 สิ่งนี้จะช่วยพัฒนาการสอนของครู อีกสิ่งที่เป็นปัจจัยช่วย คือ การเรียนรู้จากหนังสือประจำปีของครูเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อประเด็นการศึกษาในปัจจุบันและการเรียนรู้จากผู้นำที่เชี่ยวชาญในแต่ละด้าน

Wenefe Capili-Balbalin (2017) ศึกษาการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในฟิลิปปินส์ : บทบาทและมุมมองของครูใหญ่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา งานวิจัยนี้ได้ศึกษาบทบาทและมุมมองของผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาต่อการพัฒนารูปแบบสังคมแห่งการเรียนรู้ในประเทศฟิลิปปินส์ โดยมุ่งเน้นไปที่ความเข้าใจของผู้บริหารในเรื่องของบทบาทของการออกแบบนโยบายเพื่อการพัฒนาวิชาชีพ งานวิจัยนี้ยังแสดง 2 คำถามสำคัญที่ผู้บริหารจำเป็นต้องพิจารณา คือ ผู้บริหารมีมุมมอง และการนำนโยบายของประเทศมาใช้ในการพัฒนาวิชาชีพในระดับโรงเรียนได้อย่างไร และผู้บริหารมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการใช้สังคมแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบเชิงคุณภาพบนพื้นฐานของการตีความ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure Interview) ควบคู่ไปกับการวิเคราะห์นโยบาย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเด็นหลักดังต่อไปนี้ การขาดการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องของฟิลิปปินส์ มุมมองที่หลากหลายของผู้บริหารต่อการใช้สังคมแห่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน (PLC) และลักษณะของภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาวิชาชีพของครู ในประเด็นของการขาดการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารในงานวิจัยนี้ล้มเหลวต่อการใช้ PLC ในโรงเรียน นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สะท้อนประสบการณ์ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารในการนำนโยบายของประเทศไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพ และส่งผลถึงบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องของครู วิจัยนี้ยังสนับสนุนทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำในโรงเรียนในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ (PLC) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาประเทศของฟิลิปปินส์ นี่เป็นประเด็นสำคัญในการทำงานในอนาคต เนื่องจากยังคงมีอิทธิพลของรูปแบบการทำงานจากผู้บริหารระดับสูงสู่ผู้ทำงานในระดับล่างในองค์กรของประเทศฟิลิปปินส์ สำหรับงานวิจัยในอนาคต

สามารถศึกษาเกี่ยวกับระดับความมั่นใจในภาวะผู้นำของผู้บริหารในบริบทของโรงเรียนระดับมัธยมปลายในฟิลิปปินส์

Christopher Dulin (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และความพัฒนาของประสิทธิภาพการสอนและผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อศึกษาว่าองค์ประกอบใดที่จะทำให้กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการสอนของครูและพัฒนาการเรียนของนักเรียนในวิชาหลักของระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของ West Texas งานวิจัยนี้มีกลุ่มเป้าหมาย 62 คน ที่เป็น ผู้แนะนำ และครูระดับเกรด 6 – เกรด 8 ในวิชาหลักจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของ West Texas งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) ผลการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการสอนอย่างไร และปัจจัยใดของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 2) ปัจจัยในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพใดที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและทำให้ประสบความสำเร็จ งานวิจัยนี้มีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ถ้าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมี 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ทิศทางของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) องค์กรและการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 3) ทิศทางภายในและภายนอกของการกำหนดเป้าหมาย 4) การมีส่วนร่วมของบุคลากรที่ไม่ใช่ครู ก็จะทำให้ประสิทธิภาพการสอนของครู และผลการเรียนของนักเรียนพัฒนาขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสรุปได้ว่า การเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถปฏิบัติและมีผลการปฏิบัติที่มีคุณภาพอยู่ในระดับเท่ากับมาตรฐานทั่วไปและบรรลุเป้าหมาย (ณรงค์ฤทธิ์ อินทะนาม, 2553) ก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองในด้านทักษะต่าง ๆ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำงานเป็นทีม และยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนพัฒนาขึ้นด้วย (ปองทิพย์ เทพอารีย์, 2556) ทั้งนี้มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ คือ การพัฒนาในสาขาวิชาตนเองอยู่เสมอ การมีวัฒนธรรมการช่วยเหลือกัน และการมีผู้สนับสนุน (Carol Jeanette Turner, 2015) โดยเฉพาะผู้บริหารที่มีส่วนส่งผลต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (ปภาวิ พิพัฒนลักษณ์, 2557) ไม่เพียงเท่านั้น ในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่เป็นการพัฒนาครูยังสะท้อนให้เห็นภาวะผู้นำของผู้บริหารในการนำนโยบายของส่วนกลางไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพด้วย(Wenefe Capili-Balbalin, 2017)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีหลายงานวิจัย ดังนี้

กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง (2554) ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบ 1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ก่อนและหลังเรียน 2) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนที่ได้เรียนตามกลวิธีอาร์ อี เอ พี กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ 3) ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ก่อนและหลังเรียน และ 4) ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่ได้เรียนตามกลวิธีอาร์ อี เอ พี กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 46 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยสุ่มห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี และอีกห้องหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมการจัดการเรียนรู้ในการดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือได้แก่ แบบสอบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบความสามารถในการเขียนเรียงความ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และค่าทดสอบค่าที (t -test) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ พี หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ พี สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ พี หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 4) ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนที่เรียนด้วยกลวิธีอาร์ อี เอ พี สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ธีรรัตน์ นาละมัย (2559) ศึกษาผลของการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านและกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการจับฉลากเพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 36 คน กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวน 40 คน

ในการดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แผนการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน แผนการสอนแบบเดิม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียว (One-Way MANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการตอบสนองตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จุฑาธิป เปลาเล (2561) ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL) 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย เพชรบุรี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 มีนักเรียนจำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL) ในระดับมากที่สุด

ณัฐวดี ธาตุดี (2561) ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบความสามารถ

ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนรู้และหลังการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุพรรณบุรี จำนวน 35 คน ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent) และผลการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ t-test one sample ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ผลการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็น $\bar{X} = 24.82$ และ S.D. = 1.83 2) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ($\bar{X} = 24.82$ และ S.D. = 1.83) ค่า t เท่ากับ 2.44 ซึ่งพบว่าหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการตอบแบบสอบถามของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกพบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.13$ และ S.D. = 0.72)

Sigrd Fjellestad (2019) สำนวจการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการจูงใจของสื่อในนอร์เวย์กับการเรียนภาษาอังกฤษในต่างประเทศ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ เข้าใจของนักเรียนชาวนอร์เวย์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่สูง และต่ำในอเมริกา วิชานិพนธ์นี้จะศึกษาไม่ว่าจะเป็นการรับรู้ของผู้ถูกวิจัยที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อ หรือกระทั่งเป็นผู้ที่มีวิจารณญาณในการรับสื่อ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพเศรษฐกิจแบบใดก็ตาม การมีวิจารณญาณหรือความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อเกี่ยวข้องกับ ความสามารถในการมีวิจารณญาณต่อสื่อของวัยรุ่นว่ามีมากน้อยเพียงใด ดังนั้นงานวิจัยอิทธิพลของสื่อ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) และเกี่ยวข้องกับการศึกษาของชาวนอร์เวย์ที่ให้ความสำคัญแก่การมีวิจารณญาณ ซึ่งที่กล่าวมาจะถูกอภิปราย และมีความสำคัญที่จะเน้นย้ำในประเด็นทั้ง 2 ที่กล่าวมาในวิจัยนี้ นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางใหม่ และองค์ความรู้อื่น ๆ เช่น the Knowledge Promotion of 2006 หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และโครงสร้างของทักษะพื้นฐานก็จะถูกนำเสนอในวิจัยนี้ วิจัยนี้เป็นทั้งวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ผู้ถูกวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 (Grade 9) วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 24 คน ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตชนบททางตะวันตกของประเทศนอร์เวย์ ข้อมูลการวิจัยมาจากการทำแบบสอบถามจากนักเรียน การสัมภาษณ์ครูผู้สอน และการอภิปรายกลุ่มร่วมกับนักเรียน ผลวิจัยชี้ให้เห็นว่าการรับรู้ของนักเรียนหลายคนได้รับ

อิทธิพลจากสื่อ และอีกหลายคนรับรู้จากสิ่งที่เข้าใจสืบทอดกันมา อย่างไรก็ตามมีนักเรียนจำนวนหลายคนที่มีความสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อสื่อ ผลการวิจัยที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อข้อความที่พบจากสื่อ แต่ยังคงเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับพวกเขา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีการนำเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี (กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง, 2554) การใช้ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน (ธีรรัตน์ นาคละมัย, 2559) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL) (จุฑาธิป เปลาเล, 2561) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) (ณัฐวดี ชาติดี 2561) ซึ่งแต่ละเทคนิควิธีล้วนมีรูปแบบในการพัฒนากระบวนการคิด มีขั้นตอน รูปแบบที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน อย่างไรก็ตามการพัฒนาด้านวิจารณญาณของนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เพราะสื่อเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อวิจารณญาณของนักเรียน (Sigrid Fjellestad, 2019)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีหลายงานวิจัย ดังนี้ แสงสุรี วาดวิจิตร (2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) กับคู่มือครู มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) กับคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) ของกลุ่มทดลอง จำนวน 4 แผน รวม 16 คาบ แผนการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูของกลุ่มควบคุม จำนวน 4 แผน รวม 16 คาบ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) กับ

การจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) เจตคติต่อการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) เจตคติต่อการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 6) เจตคติต่อการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรางคณา ชั่งโต (2559) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน 7E และการสอนแบบเดิม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน 7E และการสอนแบบเดิม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน 7E มีจำนวน 29 คน กลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนรูปแบบเดิม มีจำนวน 30 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 18 คาบ ในการดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย pretest-posttest control group design เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แผนการสอนด้วยรูปแบบการสอน 7E จำนวน 4 แผน 2) แผนการสอนแบบเดิม จำนวน 4 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน 7E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอน 7E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มัทนี เสียงเสนาะ (2559) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดแก้ปัญหา และความคงทนทางการเรียนรู้วิชาชีววิทยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น และแบบปกติโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้นและแบบปกติเมื่อวัดในช่วงเวลาต่างกัน โดยมีความรู้เดิมเป็นตัวแปรร่วม 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้นและแบบปกติ หลังเรียนทันทีโดยมีความรู้เดิมเป็นตัวแปรร่วม 3) เพื่อเปรียบเทียบการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้นและแบบปกติ หลังเรียนทันทีโดยมีความรู้เดิมเป็นตัวแปรร่วม 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ก่อนเรียน หลังเรียนทันที และหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์ โดยมีความรู้เดิมเป็นตัวแปรร่วม 5) เพื่อเปรียบเทียบการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ก่อนเรียน หลังเรียนทันทีและหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์ โดยมีความรู้เดิมเป็นตัวแปรร่วม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ โรงเรียนบางหลวงวิทยา เป็นกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น จำนวน 34 คน และโรงเรียนบัวปากท่าวิทยาเป็นกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น และแบบปกติ 2) แบบทดสอบวัดความรู้เดิม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบทดสอบวัดการคิดแก้ปัญหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมตัวแปรพหุนามแบบวัดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการตรวจสอบอิทธิพลหลักของตัวแปรเวลาและตัวแปรวิธีสอน พบว่า ทั้งสองตัวแปรมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดแก้ปัญหาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่อิทธิพลปฏิสัมพันธ์ระหว่างเวลา และวิธีสอน พบว่า เวลาและวิธีสอนส่งผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดแก้ปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น และแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบปกติมีคะแนนเท่ากับ 18.80 และกลุ่มเรียนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้นมีคะแนนเท่ากับ 16.99 ซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อย 3) คะแนนการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้นและแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่เรียนแบบปกติมีคะแนนเท่ากับ 24.13 และกลุ่มเรียนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้นมีคะแนนเท่ากับ 22.17 ซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อย 4) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 หลังเรียนทันทีและหลังผ่านไป 2 สัปดาห์ สูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนและหลังเรียนทันที และหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์มีคะแนนเท่ากับ 12.32, 16.99 และ 17.65 ตามลำดับ ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนทันทีและหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ 5) คะแนนการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 หลังเรียนทันทีและหลังผ่านไป 2 สัปดาห์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนและหลังเรียนทันที และหลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์มีคะแนนเท่ากับ 17.49, 22.17 และ 22.82 ตามลำดับ ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนทันทีและ หลังเรียนผ่านไป 2 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้

ศุภวัฒน์ ตัวรอด (2560) ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามโดย Kahoot เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียน แบบแผนการวิจัยคือ Pretest-Posttest Control Group Design กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 45 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ได้แก่ t-test for Dependent Samples, t-test for Independent Samples และ t-test for One Sample. ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามโดย Kahoot มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามโดย Kahoot มีผลการเรียนวิทยาศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามโดย Kahoot มีผลการเรียนวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามโดย Kahoot มีความพึงพอใจต่อการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

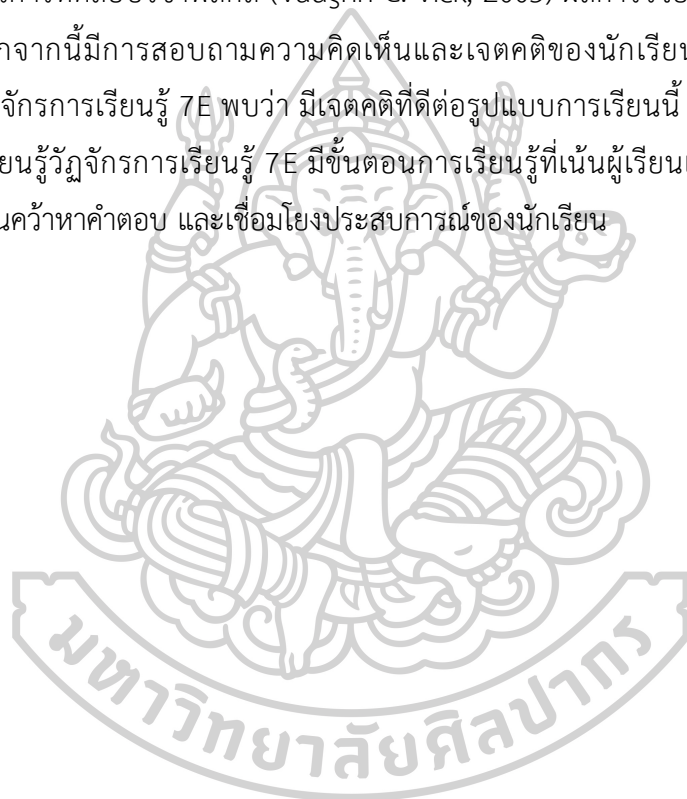
Vaughn C. Vick (2005) ศึกษาผลกระทบของวัฏจักรการเรียนรู้ 7E การสืบเสาะความรู้เป็นฐานที่ส่งผลต่อผลการเตรียมความพร้อมทดสอบวิชาฟิสิกส์ของนักเรียน วิทยานิพนธ์นี้คือ การศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้ รูปแบบการเรียนแบบ

สืบเสาะโดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E จากผลการทดสอบฟิสิกส์เพื่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย Advance Placement (AP) งานวิจัยนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผลการสอบก่อน-หลังของนักเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยแบบทดสอบได้ออกแบบเพื่อตอบคำถามเชิงวิจัยที่ใช้การเรียนรู้แบบสืบเสาะเป็นฐาน ส่วนการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจะถูกรวบรวมภายในเล่ม แหล่งที่มาของข้อมูลจะมาจากการทดสอบก่อนเรียน รายงานการวิจัย และแบบทดสอบหลังเรียน จากนั้นข้อมูลจะถูกนำมาวิเคราะห์โดยสถิติเชิงบรรยาย และการใช้ t-test ในการเปรียบเทียบผลทดสอบก่อน และหลังเรียน จากนั้นการสะท้อนความคิด/การจัดการเรียนรู้จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัยครั้งนี้ จากขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบสืบเสาะโดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E มีผลเชิงบวกต่อผลการทดสอบ AP ของนักเรียน

Yerdelen Damar, Sevda (2013) ศึกษาผลการใช้การเรียนรู้ผ่านญาณวิทยาและการรู้คิดด้วยตนเองในการพัฒนาการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E เป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 (Grade 10) ในวิชาฟิสิกส์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของทฤษฎีการเรียนรู้รูปแบบญาณวิทยาและการรู้คิดด้วยตนเองที่สนับสนุนการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E ต่อผลการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 (Grade 10) ผู้ถูกวิจัยคือนักเรียน Grade 10 จาก 2 โรงเรียนของAnatolian teacher training ในอังการา (ประเทศตุรกี) มีจำนวนทั้งสิ้น 107 คน (เพศหญิง 49, เพศชาย 58) การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการแบบกึ่งทดลองกับกลุ่มตัวอย่างแบบควบคุมโดยใช้แบบทดสอบก่อน-หลัง กลุ่มตัวอย่าง 2 ชั้นเรียนจะถูกสุ่มมาจากแต่ละโรงเรียนเพื่อมาใช้ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ กลุ่มทดลองจะได้รับการเรียนการสอนโดยใช้ EM-7ELC เป็นฐาน ในขณะที่กลุ่มควบคุมใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิม วิจัยนี้ทำในปีการศึกษา 2009 – 2010 แบบทดสอบเรื่องแรงและการเคลื่อนที่ 1 และ 2 ถูกนำไปใช้ในบทเรียน ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจ The Turkish Physics Expectation Survey เพื่อศึกษาความเข้าใจฟิสิกส์โดยใช้ญาณวิทยาของผู้เรียนวิจัยนี้ใช้สถิติการวิเคราะห์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร สองกลุ่ม (Analysis of Covariance (ANCOVA)) เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิค EM-7ELC ต่อความเข้าใจฟิสิกส์โดยญาณวิทยาของนักเรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบระหว่างกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยยะ มีการใช้วิธีการวิจัยปฏิภพกรรมระหว่างคุณลักษณะและการจัดการกระทำ (Aptitude treatment interaction (ATI)) เพื่อศึกษาธรรมชาติของการปฏิสัมพันธ์นี้ ผลการทดสอบยังชี้ให้เห็นว่าการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมมีประสิทธิภาพต่อผลการเรียนฟิสิกส์ เนื่องจากแสดงผลของการใช้ญาณวิทยาที่ต่ำ อย่างไรก็ตามการใช้เทคนิค EM-7ELC มีประสิทธิภาพมากกว่าต่อกลุ่มนักเรียนประเภทอื่น ๆ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ผู้พิการการเรียนรู้ 7E สรุปได้ว่ามีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ผู้พิการ 7E เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งแบบเดี่ยว และใช้ร่วมกับเทคนิควิธีอื่น เช่น ใช้ร่วมกับคู่มือครู (แสงสุรี วาดวิจิตร, 2554) ใช้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม โดย Kahoot (ศุภวัฒน์ ต้วงรอด, 2560) และการเรียนรู้ผ่านญาณวิทยา (Yerdelen Damar Sevda, 2013) พบว่าการจัดการเรียนรู้ผู้พิการ 7E สามารถนำมาพัฒนาหลายประเด็น เช่น การพัฒนาความรู้ด้านหลักภาษาไทย การพัฒนาด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหาและความคงทนในวิชาชีววิทยา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ (ศุภวัฒน์ ต้วงรอด, 2560) การเตรียมความพร้อมในการทดสอบวิชาฟิสิกส์ (Vaughn C. Vick, 2005) ผลการวิจัยที่พบมีการพัฒนาในทุกประเด็น นอกจากนี้มีการสอบถามความคิดเห็นและเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผู้พิการการเรียนรู้ 7E พบว่า มีเจตคติที่ดีต่อรูปแบบการเรียนนี้ ทั้งนี้เป็นเพราะรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผู้พิการการเรียนรู้ 7E มีขั้นตอนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกกระบวนการคิด การค้นคว้าหาคำตอบ และเชื่อมโยงประสบการณ์ของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ วัฏจักร 7E” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

- 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้
- 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E
- 3) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ให้ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 75
- 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัยมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและการตรวจสอบสมมติฐาน

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1.1 ประชากร

1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 14 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 544 คน

2) ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร จำนวน 14 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมดจำนวน 114 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากการสุ่มห้องเรียนและใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2) ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 มีคุณสมบัติเป็นครูผู้สอนวิชาเดียวกันและระดับชั้นเดียวกันกับผู้วิจัย ที่มีประสบการณ์การทำงานมาไม่น้อยกว่า 3 ปี ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 3 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

2.2 ตัวแปรตาม

- 1) ความรู้ของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E
- 2) ความสามารถด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E
- 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักร 7E
- 4) ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักร 7E

3. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยแบบ The One-Shot Case Study (มาเรียม นิลพันธุ์ 2553: 143) ซึ่งเขียนเป็นแบบแผนวิจัยได้ดังนี้

แบบแผนการวิจัยแบบ The One-Shot Case Study

	X	T_2
เมื่อ X	แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E	
T_2	แผนการทดสอบหลังเรียนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E	

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E มีการทดสอบก่อนและหลัง จำนวน 1 ชุด เป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ
2. แบบประเมินสังเกตการสอนแบบตรวจสอบรายการของครูเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E จำนวน 3 ชุด โดยใช้เวลาในการประเมิน 3 ครั้ง
3. แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 7E
4. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีการทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 11 ชั่วโมง
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ทดสอบหลังเรียน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
6. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

- 1) แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

การสร้างแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E มีการทดสอบก่อนและหลัง จำนวน 1 ชุด เป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ เป็นแบบวัดความรู้สำหรับครูที่สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีสร้างแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E
- 1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลข้อสอบอัตนัย วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์
- 1.3 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Test Blueprint)

ตารางที่ 7 จำนวนข้อสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E

ชื่อเรื่อง	ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (plc)	1	-	-	-	-	-	1
2. รูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E	1	-	-	-	-	-	1
รวม	2	-	-	-	-	-	2

1.4 สร้างข้อสอบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

1.5 นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.6 นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) กับจุดประสงค์โดย กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ + 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน เท่ากับ - 1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นคำนวณหาค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของ ข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยมีเกณฑ์ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

1.7 นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ที่มีผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (รายละเอียดดังแสดงในภาคผนวก ค หน้า 194) ไปใช้จริงกับครูที่สอนรายวิชาภาษาไทย

2) แบบประเมินสังเกตการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ของครู จำนวน 3 ชุด โดยใช้เวลาในการประเมิน 3 ครั้ง

2.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและวิธีสร้างแบบวัดความรู้เกี่ยวกับแบบประเมินสังเกตการสอนของครู

2.2 สร้างแบบประเมินการสังเกตการสอนแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อตรวจสอบว่าผู้สอนปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

2.3 นำแบบประเมินสังเกตการสอนของครูที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความจากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.4 นำแบบประเมินสังเกตการสอนของครู ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ไตแก ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ แล้วหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2.5 นำแบบประเมินสังเกตการสอนของครูที่ผ่านเกณฑ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของประเมินสังเกตการสอนของครูมีค่าเท่ากับ 1.0 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (รายละเอียดดังแสดงในภาคผนวก ค หน้า 195) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 7E

3.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการ ตัวแปร หรือประเด็นสำคัญที่ต้องการทราบข้อมูล

3.2 กำหนดขอบเขต และโครงสร้างของเนื้อหาพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์

3.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 7E โดยเป็นแบบสัมภาษณ์ที่กำหนดโครงสร้างและประเด็นคำถามไว้

3.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความจากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ไตแก ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ แล้วหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.6 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีการทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 11 ชั่วโมง

4.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาปี 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

4.3 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.4 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

4.5 กำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการทำแผนการสอน โดยพิจารณาจากโครงสร้างเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หลักสูตรสถานศึกษาและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ประกอบการพิจารณาความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตารางที่ 8 แสดงเนื้อหาที่ใช้ในการสอนด้วยรูปแบบ 7E

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	จำนวนคาบ
1	การอ่านเพื่อการสื่อสาร	(10)
	- ดีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน	2
	- วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผล	2
	- วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล	2
	- ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด และมีมารยาทในการอ่าน	2

4.6 จัดทำแผนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E จำนวน 5 แผน 10 คาบ คาบละ 50 นาที แต่ละแผนการเรียนรู้ประกอบด้วย

1) มาตรฐานการเรียนรู้

2) ตัวชี้วัด

3) สาระสำคัญ

4) จุดประสงค์การเรียนรู้

5) สมรรถนะ

6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์

7) สาระการเรียนรู้

8) กิจกรรมการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง สามารถคิดแก้ปัญหา อธิบายความรู้ ประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่เพื่อให้สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E มีขั้นตอน 7 ขั้น ที่พัฒนาโดย Arthur Eisenkraft ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation Phase) เป็นขั้นที่ครูจะตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงพื้นความรู้เดิม อภิปรายร่วมกันเพื่อวางแผนจัดการเรียนรู้
2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement Phase) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน อาจเริ่มจากความสนใจของนักเรียนเองหรือครูกระตุ้น เพื่อให้เกิดสถานการณ์ที่นักเรียนให้ความสนใจ
3. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase) เมื่อนักเรียนทำความเข้าใจในประเด็นหรือคำถามที่สนใจจะศึกษาอย่างถ่องแท้ ก็มีการวางแผนกำหนดแนวทางสำรวจตรวจสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ
4. ขั้นอธิบาย (Explanation Phase) เมื่อนักเรียนได้ข้อมูลมาอย่างเพียงพอ จึงนำข้อมูลที่ได้อภิปราย แลกผล สรุปผล และนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บรรยาย สรุป ฯลฯ
5. ขั้นขยายความคิด (Expansion Phase) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น
6. ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง
7. ขั้นต่อยอดความรู้ (Extension Phase) ครูจะต้องจัดเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้นำสิ่งที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เรียกว่า “การถ่ายโอนการเรียนรู้”

9) สื่อและแหล่งการเรียนรู้

10) การวัดและประเมินผล

11) บันทึกหลังการสอน

4.7 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นปรับปรุงแก้ไขชุดการสอนตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยปรับปรุงในส่วนขั้นทบทวนความรู้เดิม โดยให้มีเนื้อหาคำถามกระตุ้นการตีความ การวิเคราะห์ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ไต่ถาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความคำถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

4.9 จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่า IOC โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

4.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทดสอบหลังเรียน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

5.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

5.2 ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

5.3 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

5.4 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมี โดยแบ่งลักษณะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้ ตารางที่ 9 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เนื้อหา	ความรู้	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	จำนวนข้อ
1. การตีความ	-	1	2	2	1	2	8
2. การวิเคราะห์	-	1	2	2	1	2	8
3. การวิจารณ์	-	1	2	2	1	2	8
4. การสังเคราะห์	-	1	2	2	1	2	8
5. การประเมินค่า	-	1	2	2	1	2	8
รวม	-	5	10	10	5	10	40

5.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 65 ข้อ

5.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงและแก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่แก้ไขแล้วเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ไตแก ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและ ประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยมี เกณฑ์ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้ และข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

5.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนปะกอกวิทยาคม จำนวน 36 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้วเพื่อหา คุณภาพของแบบทดสอบ

5.8 นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาวิเคราะห์หาค่า ความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.84 ได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์จำนวน 48 ข้อ

5.9 นำแบบทดสอบจากจำนวน 48 ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์ มาคัดเลือกให้เหลือจำนวน 40 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและระดับพฤติกรรมของข้อคำถาม มาใช้ในการวิจัย

5.10 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สมบูรณ์แล้วจำนวน 40 ข้อ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

6) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

6.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

6.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E จำนวน 11 ข้อ แบ่งเป็นคำถาม เกี่ยวกับด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) จำนวน 5 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E จำนวน 6 ข้อ ความคิดเห็นแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ดังนี้

เห็นด้วยน้อยที่สุด	1 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน
เห็นด้วยมาก	4 คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5 คะแนน

การให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ เกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

6.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา และความถูกต้องของข้อความ จากนั้นปรับปรุงและแก้ไข

6.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ไตแกผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยมีเกณฑ์ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้ และข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง

6.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ที่มีผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.0 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้

6.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนทดลอง (Pretest) ความรู้ของครูที่สอนภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเทคนิคการสอนแบบ รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E โดยใช้แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E มีการทดสอบก่อนและหลัง 1 ชุด เป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ และได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

2. ขั้นทดลอง

1) สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E สำหรับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ชั่วโมง

2) ครูดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ ใช้เวลาสอน 10 คาบ มีการทดสอบหลังเรียน รวมทั้งหมด 11 คาบ

3) ดำเนินการนิเทศครูและจัดประชุมสรุปการนิเทศ Peer Coaching เพื่อประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ระหว่างการสอน ในการนิเทศครูนี้ใช้แบบประเมินสังเกตการสอนของครู จำนวน 3 ชุด ระยะเวลาในการประเมินและจัดการ รวมทั้งหมด 3 ครั้ง โดยแบ่งเป็น 6 ช่วง ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ตารางแผนการดำเนินการสอน

ลำดับ	กิจกรรม	จำนวน คาบ
1	จัดการสอนตามแผนการสอนรูปแบบ 7E จำนวน 4 คาบ คาบละ 50 นาที	4
2	จัดการประชุมสรุปการนิเทศ Peer Coaching สรุปผลการนิเทศและให้ข้อมูลย้อนกลับภายในกลุ่มผู้ร่วมวิจัย	2
3	จัดการสอนตามแผนการสอนรูปแบบ 7E จำนวน 4 คาบ คาบละ 50 นาที	4
4	จัดการประชุมสรุปการนิเทศ Peer Coaching สรุปผลการนิเทศและให้ข้อมูลย้อนกลับภายในกลุ่มผู้ร่วมวิจัย	2

ลำดับ	กิจกรรม	จำนวน คาบ
5	จัดการสอนตามแผนการสอนรูปแบบ 7E จำนวน 4 คาบ คาบละ 50 นาที	4
6	จัดการประชุมสรุปการนิเทศ Peer Coaching สรุปผลการนิเทศและให้ข้อมูลย้อนกลับภายในกลุ่มผู้ร่วมวิจัย	2

3. ชั้นหลังการทดลอง

1) เมื่อดำเนินการทดลองแล้ว ทำการทดสอบหลังทดลอง (Posttest) กับครูที่สอนภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ใช้เวลาจำนวน 1 คาบ ตรวจสอบผลการทดสอบ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

2) ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ นำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 ห้อง จำนวน 114 คน ใช้เวลา 1 คาบ ตรวจสอบผลการทดสอบ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

3) สอบถามความคิดเห็นของครูโดยใช้แบบทดสอบความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ตรวจสอบผลการทดสอบ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ (IOC) การหาค่า ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยมีเกณฑ์ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้สถิติดังกล่าวในการวิเคราะห์หาคุณภาพ มีดังนี้

- แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

- แบบประเมินสังเกตการสอนแบบตรวจสอบรายการของครูเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

- แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวัฏจักร 7E

- แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

- แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

2) ค่าความยากง่าย (p) สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบ แบบทดสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80

3) ค่าอำนาจจำแนก (r) คือ ตรวจสอบว่าแบบทดสอบ สามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

4) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบการวัดค่าความเชื่อมั่นที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยที่ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder -Richardson โดยใช้เกณฑ์ ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป

2. การทดสอบสมมติฐาน

1) สถิติที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Gain Score) (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556 : 277-279) สูตรดังนี้

$$DS (\%) = \frac{(Y-X)}{(F-X)} \times 100$$

DS (%) = คะแนนร้อยละของพัฒนาการผู้เรียน

X = คะแนนวัดครั้งก่อน

Y = คะแนนวัดครั้งหลัง

F = คะแนนเต็ม

ระดับคะแนนพัฒนาการ

76 - 100 = พัฒนาการระดับสูงมาก

51 - 75 = พัฒนาการระดับสูง

26 - 50 = พัฒนาการระดับกลาง

1 - 25 = พัฒนาการระดับต้น

2) สถิติที่ใช้ในการวัดความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ คือ การหาค่าร้อยละ

3) สถิติที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E คือ สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4) สถิติที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E คือ สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E 2) แบบประเมินสังเกตการสอนแบบตรวจสอบรายการของครูเรื่องการอ่านอย่างมี วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E 3) แบบสัมภาษณ์ ครูผู้สอนระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E 4) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E 5) แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน 6) แบบสอบถามความคิดเห็นของครู ภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร การเรียนรู้ 7E ผ่านการตรวจของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ไปทดลองใช้และทดสอบหลังเรียน กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 114 คน โดยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยและ ครูผู้ร่วมกิจกรรม รวม 3 คน มีการทดสอบครูผู้ร่วมกิจกรรมก่อนการทำกิจกรรมการทดลอง ระหว่าง ดำเนินการจัดการเรียนรู้ได้มีการประเมินการสอนของครูผู้สอนและชี้แนะร่วมกัน จากนั้นจึงมี การทดสอบหลังทำกิจกรรมการทดลอง และสอบถามความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูล การตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจาก สื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

ตอนที่ 2 ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ของครูที่สอนภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีรายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

คนที่	คะแนน ก่อนการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ (10 คะแนน)	คะแนน หลังการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ (10 คะแนน)	คะแนน พัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับของ พัฒนาการ
1	4	10	100	สูงมาก
2	5	10	100	สูงมาก

จากตารางที่ 11 พบว่าคะแนนความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของครูผู้สอนทั้ง 2 คน มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้เท่ากับ 100 และ 100 อยู่ในระดับสูงมากทั้งสองคน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

ผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E โดยสร้างตารางการประเมินระหว่างครูที่เข้าร่วมกิจกรรมการทดลองซึ่งมีการกำหนดคะแนนสูงสุดในแต่ละครั้ง คือ 20 คะแนน มีการสลับกันประเมิน 3 ครั้ง ผลการศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครู เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีรายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

ครู คนที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3		รวม		ระดับ ความสามารถ
	รายการปฏิบัติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	รายการปฏิบัติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	รายการปฏิบัติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	
1	14	70	17	85	20	100	17	85	ดีมาก
2	11	55	16	80	19	95	15.33	76.67	ดี
3	10	50	18	90	20	100	16	80	ดีมาก
รวม	11.67	58.33	17	85	19.67	98.33	16.11	80.56	ดีมาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ภาพรวมความสามารถด้านการจัดการสอนของครูด้านการอ่านอย่าง
 มีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ทั้ง 3 คน รวม 3 ครั้ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 เท่ากับ 16.11 คิดเป็นร้อยละ 80.56 ระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก หากดูเป็นรายบุคคล
 ตามลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ครูคนที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 17 คิดเป็นร้อยละ 85 ระดับ
 ความสามารถอยู่ในระดับดีมาก ครูคนที่ 3 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 16 คิดเป็นร้อยละ 80 ระดับ
 ความสามารถอยู่ในระดับดีมาก และครูคนที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 15.33 คิดเป็นร้อยละ 76.67
 ระดับความสามารถอยู่ในระดับดี

**ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบ
 การเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของนักเรียน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75**

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผล
 สัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย
 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ นำมาทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3, 4/5
 และ 4/9 จำนวน 114 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมงในการทำแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่าง
 มีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีรายละเอียดดัง
 ตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบ การเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของนักเรียน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ	t
หลังเรียน	114	40	33.22	2.05	83.05	16.79

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 13 พบว่าผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม จำนวน 114 คน ด้วยแบบทดสอบหลังเรียน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) หลังเรียนเท่ากับ 33.22 คิดเป็นร้อยละ 83.05 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งตามเกณฑ์ที่ตั้งร้อยละ 75 พบว่า สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (รายละเอียดคะแนนรายบุคคลดัง แสดงในภาคผนวก ค)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของครูที่เข้าร่วมกิจกรรมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน มีรายละเอียดดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E

รายการ	ครู คนที่ 1	ครู คนที่ 2	ครู คนที่ 3	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ คิดเห็น
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)						
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น	5	5	5	5	0	มากที่สุด
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	5	0	มากที่สุด
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถ แก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)				5	0	มากที่สุด
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E						
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการ เรียนรู้วัฏจักร 7E	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E สามารถทำให้นักเรียนมีการค้นคว้าหา ความรู้มากขึ้น	5	5	5	5	0	มากที่สุด
2.3 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการ จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการ เรียนรู้วัฏจักร 7E	5	4	4	4.33	0.58	มาก
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E สามารถพัฒนาความสามารถการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด

รายการ	ครู คนที่ 1	ครู คนที่ 2	ครู คนที่ 3	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ คิดเห็น
2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วย วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถ นำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	0	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E				4.83	0.19	มากที่สุด
รวมทุกด้าน				4.92	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$, S.D. = 0) แยกเป็นรายข้อในด้านเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น ด้านประโยชน์การสร้างชุมชนการเรียนรู้ต่อครูผู้สอน ด้านประโยชน์การสร้างชุมชนการเรียนรู้ต่อนักเรียน ด้านประโยชน์การสร้างชุมชนการเรียนรู้ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้

ในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ด้านครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.19) แยกเป็นรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ด้านที่ครูผู้สอน มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$, S.D. = 0) ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E สามารถทำให้นักเรียนมีการค้นคว้าหาความรู้มากขึ้น ด้านการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ และด้านประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้ ด้านที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) ด้านความน่าสนใจของวิธีการสอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E และด้านสุดท้าย ด้านที่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) ด้านประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 7E เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ The One-Shot Case Study โดยมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการสอนการเรียนรู้ 7E ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้ 7E 3) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 7E 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการสอนการเรียนรู้ 7E

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ครูที่สอนอยู่ในระดับเดียวกันและมีความสนใจในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ครูภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 7E และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3, 4/5 และ 4/9 จำนวน 114 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้ 7E 2) แบบประเมินสังเกตการสอนแบบตรวจสอบรายการของครูเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 7E 3) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนระหว่างการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 7E 4) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 7E 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน 6) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ 7E

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของครูผู้สอนทั้ง 2 คน มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้อยู่ในระดับสูงมากทั้งสองคน
2. ความสามารถด้านการจัดการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ทั้ง 3 คน มีระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก
3. ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 75 ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลด้านความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E พบว่า ครูผู้เข้าร่วมการวิจัยมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์อยู่ในระดับสูงมาก แสดงให้เห็นว่าครูผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E สูงขึ้น มีพัฒนาการขึ้นจากขั้นก่อนการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบของกระบวนการวิจัยที่เป็นรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้มีกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอน ได้แก่ มีขั้นเตรียมการประเมินสมรรถนะเชิงวิชาชีพ วิเคราะห์ความต้องการของครู ปฐมนิเทศ ชี้แจง จัดตั้งกลุ่มร่วมกัน ชี้แจงวางแผน มีการวางแผนร่วมกันในการจัดการเรียนรู้ ขั้นดำเนินการตามแผนที่กำหนดขั้นประเมินผล และขั้นสะท้อนผล สอดคล้องกับงานวิจัยของปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่ามีรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

วัฒนธรรมการเรียนรู้ การคิด แบบปฏิบัติที่ดี และการพัฒนาเชิงวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา พบว่า สมรรถนะเชิงวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น และผลการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ของผู้เรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ สุธิภรณ์ ขนอม (2559) ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูประถมศึกษามีสององค์ประกอบหลัก คือ 1) แนวคิดหลักของการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม ความร่วมมือของทีมที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ การแบ่งปันวิถีปฏิบัติ ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเงื่อนไขการสนับสนุนและการสร้างสัมพันธ์ และ 2) กระบวนการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน ขั้นดำเนินการ ขั้นตรวจสอบ และขั้นปรับปรุงแก้ไข ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบพบว่า ครูผู้สอนภาษาไทยมีความรู้ความสามารถในด้านการสอนภาษาไทย ด้านกลวิธีการสอน และด้านบริหารจัดการชั้นเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น ครูมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูในระดับมาก

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการดำเนินการวิจัยของสุธิภรณ์ ขนอม (2559) ที่กล่าวมานี้มีความสอดคล้องกับวิธีการดำเนินการวิจัยของผู้วิจัย ที่มีการประเมินสมรรถภาพ ทดสอบก่อนการสอน จากนั้นจึงเป็นการอบรมกลุ่มย่อย และวางแผนการสอนร่วมกัน เมื่อถึงขั้นดำเนินการก็มีการประเมินผลการสอนเป็น 3 ช่วง นอกจากนี้กระบวนการในแต่ละขั้นของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพล้วนส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ของครูผู้เข้าร่วมการวิจัย

เริ่มตั้งแต่มีขั้นก่อนการวิจัย คือการอบรมความรู้ความเข้าใจเชิงปฏิบัติให้แก่ครูผู้เข้าร่วม เป็นผลให้ครูผู้เข้าร่วมทุกคนได้มีความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นก่อนที่จะทำการสอน ดังที่ อรุณรุ่ง โยธสิงห์ (2559: 18 - 19) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นวิธีการที่สำคัญในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงานซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรภัทร ไหมไหว (2560: 138) พบว่า ครูผู้สอนที่รับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมทักษะชีวิตของนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัดโรงเรียนกรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมในด้านความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการฝึกอบรมอย่างเห็นได้ชัดโดยไม่มีนัยสำคัญ ทั้งนี้ยังพบว่า การจัดอบรมในลักษณะกลุ่มเล็ก ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่ากลุ่มใหญ่ เนื่องจากสามารถถามและตอบข้อสงสัยที่มีได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ เดวิดสัน เนล (Davidson Neil, 1990) อ้างถึงใน ณิชชา วชิรหัตถพงษ์ (2558: 85) พบว่า การนำวิธีการเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะของกลุ่มเล็ก จะช่วยเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จในการเรียน

ในขั้นตอนการดำเนินการวิจัย การประเมินผลการสอนและการนิเทศติดตามการสอนของกลุ่มครูผู้ทำการวิจัย ยังเป็นไปในรูปแบบของการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) ซึ่งการประเมินแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ก็เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการพัฒนาด้านความรู้ เนื่องจากเป็นการประเมินกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร คือ ให้คำแนะนำ เสนอแนวความคิดอย่างสร้างสรรค์ ร่วมกันแก้ปัญหาข้อบกพร่อง สลับกันทำหน้าที่ในแต่ละบทบาทของตนเอง ทั้งเป็นผู้ประเมินและผู้รับการประเมิน และรับฟังข้อบกพร่องพร้อมปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ สุดรุ่ง (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน : ทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพครูที่ยั่งยืน ซึ่งสะท้อนว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเหมาะสมกับบริบทที่ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอนมานาน การนิเทศการสอนในแบบอื่นอาจทำให้เกิดความอึดอัดหรือการไม่ยอมรับ แต่การนิเทศแบบนี้ส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสร่วมกันในการแก้ปัญหา แบ่งปันประสบการณ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในศักยภาพที่แต่ละคนมี สร้างความเชื่อถือและไว้วางใจระหว่างเพื่อนครูด้วยกัน มีบรรยากาศในการทำงานที่เป็นกันเอง ครุลดความกดดันและสร้างความมั่นใจในการทำงานได้มากขึ้นเมื่อมีเพื่อนเป็นคู่คิด เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูด้วยการนิเทศที่ยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอสนับสนุนจาก ยุพิน ยืนยง (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL ของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ พบว่า การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะผู้นิเทศเปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องแก้ไขหรือพฤติกรรมที่ควรคงไว้ เพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้ครูตระหนักและเห็นความสำคัญของการนิเทศ

จากงานวิจัยทั้งสองที่สนับสนุนแนวคิดการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และจากการปฏิบัติของผู้วิจัยและกลุ่มทดลองทำให้ได้ข้อสังเกตว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้จะได้ผลดี ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับรูปแบบการประเมินและการนิเทศ กลุ่มผู้วิจัยมีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเนื่องมาจากอยู่ในช่วงวัยเดียวกัน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอยู่ก่อนที่จะทำการทดลอง ซึ่งทำให้การสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ผลดียิ่งขึ้น

จากผลการอภิปรายข้างต้นสรุปได้ว่า เมื่อครูผู้สอนได้ดำเนินการสอนโดยการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ มีการตั้งวัตถุประสงค์ร่วมกัน เรียนรู้ร่วมกัน และมีบทบาทในการประเมินและรับการประเมินโดยการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะทำให้ครูสามารถพัฒนา ปรับปรุงการสอนของตน ครูผู้สอนจะเข้าใจ เรียนรู้และเกิดความชำนาญ ส่งผลให้ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชน

การเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและรูปแบบการสอนการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ และมีคะแนนพัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก

2. ผลด้านความสามารถของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E ผลการวิจัยชี้ให้เห็นประเด็นนี้ว่าครูผู้เข้าร่วมการวิจัยมีความสามารถของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E อยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองผู้วิจัยได้แบ่งเป็น ขั้นตอนการทดลอง ซึ่งจะมีการทดสอบก่อนสอนเพื่อเป็นการวัดความรู้เกี่ยวกับวิธีการและรูปแบบที่จะดำเนินการ ได้แก่ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E ขั้นทดลองได้ดำเนินการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E สำหรับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ชั่วโมง และดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิถีการการเรียนรู้ 7E ระหว่างการดำเนินการทดลองได้ดำเนินการนิเทศครูและจัดประชุมสรุปการนิเทศ Peer Coaching เพื่อประเมินความสามารถรวมทั้งหมด 3 ครั้ง แบ่งเป็นช่วง ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถรับรู้ข้อดีข้อบกพร่อง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการสอน ครูผู้ประเมินทั้ง 2 ท่านก็จะร่วมพูดคุยและเสนอแนวคิดของตนเองโดยใช้ลักษณะการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ทั้งนี้ครูผู้ร่วมการทดลองทั้งหมดล้วนแต่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนไม่ต่ำกว่า 6 ปี ทำให้มีการเสนอแนวทางและมีความเข้าใจและประเมินสถานการณ์การสอนได้ค่อนข้างดี เนื่องจากประสบการณ์ในการสอนที่มีจึงทำให้เกิดความเข้าใจ เรียนรู้ และการปรับได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และ อรพิน ศิริสัมพันธ์ (2561: 1 - 16) ที่กล่าวว่าไว้ว่าครูทุกคนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพ โดยสามารถพัฒนาตนเองและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีพัฒนาการทางวิชาชีพที่เต็มเต็มในแต่ละระยะของการเป็นครู กล่าวคือ ระยะก้าวเข้าสู่วิชาชีพหรือการเป็นครูใหม่ ซึ่งมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1 - 3 ปี ระยะคงที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 4 - 6 ปี ระยะรอบรู้ มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 7 - 10 ปี และระยะผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การทำงานในวิชาชีพมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นระยะของการปฏิบัติงานวิชาชีพที่มีสมรรถนะสูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งระยะครูผู้รอบรู้ ถือว่าเป็นครูผู้รู้ในโรงเรียน สามารถนำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มาบูรณาการเชื่อมโยงสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์ความเป็นเหตุและผลของการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี มองภาพของชั้นเรียนได้ชัดเจน รวมทั้งภาพของการปฏิบัติงานครูให้เป็นไปตามเป้าหมาย

นอกจากนี้ จากผลการนิเทศชี้ให้เห็นว่าคะแนนในการประเมินมีการพัฒนาในทุกครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างชุมชนการเรียนรู้มีขั้นตอนการนิเทศติดตาม ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกลักษณะการนิเทศแบบ

เพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) ในขั้นตอนการนิเทศที่มีการสังเกตการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์พร ศิริยุพธ์ และชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2557: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ของครูผู้สอน หลังจากได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่าโดยรวมครูมีความสามารถในระดับมาก นอกจากนี้ ในด้านความคิดเห็นของครูผู้สอนยังพบว่า กระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเหมาะสำหรับการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน เพราะว่าครูได้ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหาการสอนและช่วยการ ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งในการนิเทศจะเป็นการประเมินที่ส่งผลทำให้ครูผู้สอนได้ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งก็คือ ความมีวินัย เมื่อครูผู้ประเมินได้ให้ ข้อเสนอแนะต่อครูผู้ถูกประเมิน จะเกิดกระบวนการสอบถามพูดคุยในประเด็นที่ยังไม่เข้าใจ ในครั้ง ต่อมา ก็มีการแก้ปัญหาให้เกิดการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับเซน (1990: 21 อ้างถึงใน เสถียร อ่วมพรหม, 2560: 7) ที่ได้เสนอแนะว่า องค์ประกอบของการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้อยู่ที่การเสริมสร้าง หลักการหรือวินัยที่สำคัญ 5 ประการ ให้เกิดผลจริงจิ่งในรูปแบบของการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้คำว่า วินัย หมายถึง ตัวทฤษฎีหรือเทคนิควิธีที่จำเป็นต้องศึกษาใคร่ครวญให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ จนสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วมีประสิทธิภาพ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวณี ชัยเขาวรัตน์ (2558: 297) ที่ศึกษากระบวนการเสริมสร้าง ความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาปฏิบัติวิชาชีพครูตามแนวคิดชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ: การวิจัยการศึกษา ผลการอภิปรายพบว่า กระบวนการเสริมสร้าง ความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาปฏิบัติวิชาชีพครูตามแนวคิดชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพที่พัฒนาขึ้น ช่วยให้นักศึกษาปฏิบัติการวิชาชีพครูที่เป็นกรณีศึกษาสามารถแก้ไข ปัญหาการออกแบบการเรียนการสอนของตนเองได้ทั้งหมด

จากเหตุผลและข้อสนับสนุนดังกล่าว สรุปได้ว่า กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่มีการแลกเปลี่ยนโดยครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ มีวินัยในการเรียนรู้ และพยายามพัฒนา รวมถึงมี การสะท้อนกลับและแก้ไขจะทำให้ครูผู้สอนเกิดความสามารถในการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้ ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E อยู่ในระดับดีมาก

3. ผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิจารณ์จากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ผลการวิจัยชี้ให้เห็นประเด็นนี้ว่านักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E มีผลสัมฤทธิ์ทาง ด้านวิจารณ์จากสื่อออนไลน์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้มา จาก การอ่านอย่างมีวิจารณ์จากสื่อออนไลน์ เป็นกระบวนการอ่านที่ต้องใช้ความคิดขั้นสูงใน

การอ่านเพื่อการรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ และสามารถพิจารณาแยกแยะสื่อออนไลน์ได้ ซึ่งถือว่าต้องจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก เป็นไปในทิศทางของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับ วิชา เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง, และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560: 15 - 16) กล่าวไว้ว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จะช่วยเตรียมความพร้อมให้นักเรียนรู้จักคิด เรียนรู้ ทำงาน แก้ปัญหา สื่อสารและทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อชีวิต สำหรับตัวชี้วัดผลการเรียนรู้ด้านทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ การตั้งคำถามและการวิเคราะห์ การคิดเชิงวิพากษ์และการคิดเชิงสร้างสรรค์ การสื่อสารด้วยการเขียนและการพูด การทำงานเป็นทีมและการแก้ไขปัญหา

ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังที่กล่าวมา กระบวนการของรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E จะเน้นกระบวนการสืบเสาะ ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน จากการตั้งข้อคำถาม การค้นหาคำตอบ ขยายความรู้ ประเมินและนำความรู้ไปใช้ ทั้งหมด 7 ขั้นตอน ซึ่งขออภิปรายแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation Phase) เป็นขั้นแรกของทุกแผนการสอน ครูจะตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงพื้นความรู้เดิม จากการถามคำถามสั้น ๆ จากการทำกิจกรรมนำและตั้งคำถาม กระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิดด้วยการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น ซึ่งพบว่านักเรียนให้ความสนใจ และพบว่านักเรียนมีพื้นฐานความรู้ในการตอบพอสมควร จึงส่งผลให้ขั้นต่อไปสามารถดำเนินการได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ออสมาน และ ฮานนาฟิน (1994) อ้างถึงใน นวรัตน์ สุขวัฒนาสินี (2559: 86) ที่พบว่า การทบทวนความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นเดียวกับ พลฤกษ์ โปร่งสำโรง (2556: 67) พบว่า นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิม แล้วนำไปสู่การตรวจสอบความขัดแย้งของข้อมูลใหม่กับความเข้าใจที่มีอยู่เดิมเป็นพื้นฐานทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางสติปัญญาให้สอดคล้องกับความรู้เดิมที่มีอยู่ นอกจากนี้ในขั้นตอนการทบทวนความรู้เดิมนี้ผู้วิจัยได้เน้นการตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้กล้าแสดงความคิดเห็นออกมา ในระยะแรกพบว่า นักเรียนยังไม่มี ความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นมากเท่าที่ควร แต่เมื่อผ่านไประยะหนึ่ง นักเรียนมีความคุ้นชิน ประกอบกับครูผู้วิจัยมีการเสริมแรงทางบวก เปิดโอกาสในการตอบ และไม่ตัดสินคำตอบของนักเรียน นักเรียนจึงมีความกล้ามากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีศนา ประชุมพันธ์ (2556: 103) ที่พบว่า การเรียนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกกลัวที่จะพูด หรือแสดงความคิดเห็น เพราะได้มีโอกาสพูดอยู่บ่อยครั้ง นอกจากนี้ในขั้นตอนการตรวจสอบความรู้เดิมทำให้ครูผู้สอนสามารถประเมินความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนได้ ครูผู้สอนจึงสามารถแนะนำนักเรียนในขั้นตอนต่อไปเพื่อให้สอดคล้องกับความรู้เดิม หรือเพื่อแนะนำ กระตุ้นในวิธีการที่ถูกต้องได้ ดังเช่นที่ อารีย์ สุขใจวรเวทย์ (2553: 91) พบว่าในการตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation Phase) เพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน ทำให้ครูได้ค้นพบว่า

นักเรียนมีความรู้ในเรื่องใดที่จะเรียนในเนื้อหานี้ ๆ ทำให้ครูออกแบบกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม นักเรียนจะสร้างความรู้ใหม่จากพื้นฐานความรู้เดิมที่นักเรียนมี ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายได้

2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement Phase) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน ที่ครูผู้สอนจะกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เช่น การให้ดูวิดีโอที่สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกสงสัย เป็นการสร้างความสนใจของนักเรียน ซึ่งพบว่า นักเรียนให้ความสนใจกับสิ่งที่ครูนำเสนอ เนื่องจากสื่อที่ครูนำมาใช้เป็นสื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน สอดคล้องกับ วิดาต หะยีตาเฮร์ (2557: 85) พบว่า การสร้างความสนใจของนักเรียนด้วยสื่อ เช่น ภาพ อุปกรณ์ หนังสือพิมพ์ และคำถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสงสัยและสร้างความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนี้ผลของการสร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความรู้สึกมากขึ้นยังส่งผลดีต่อกระบวนการสอนในขั้นอื่น ๆ เห็นได้จากเมื่อจบขั้นตอนนี้พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ดังเช่นที่ สุชาติ พงศ์พรหม (2560: 21) กล่าวว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกถึงความพึงพอใจหรือทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แนวคิดใด แนวคิดหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง อันมีแนวโน้มให้อยากรู้อยากเข้าใจสิ่งนั้น ซึ่งทำให้เกิดความเพียรพยายามและสามารถกระทำจนบรรลุจุดหมาย ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ หรือแสดงถึงแนวโน้มที่ตัวบุคคลจะทำการเลือก ซึ่งในด้านของการศึกษาความสนใจมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในด้านการเรียนวิชาการ

3. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase) เมื่อนักเรียนทำความเข้าใจประเด็นหรือคำถามที่สนใจจะศึกษาอย่างถ่องแท้ ก็มีการวางแผนกำหนดแนวทางสำรวจตรวจสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำมาเชื่อถือ ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะเป็นฝ่ายตั้งคำถาม หรือจากการทำกิจกรรม แล้วให้นักเรียนเป็นฝ่ายค้นหาคำตอบด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นเพียงผู้แนะนำเท่านั้น จากการทำกิจกรรมพบว่า หากให้นักเรียนทำกิจกรรมเดี่ยวจะต้องใช้เวลานาน ดังนั้นในขั้นนี้ จึงให้ทำในลักษณะการจับคู่และกลุ่ม เพื่อให้เกิดการช่วยคิด การจับกลุ่มช่วยทำให้เกิดประสิทธิภาพในผลงานมากขึ้น จากการสังเกตของครูผู้สอนพบว่า ผู้เรียนแต่ละคนจะมีมุมมองและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เมื่อมารวมกลุ่มกัน ทำให้การสำรวจและค้นหาเป็นกลุ่มเกิดข้อคิดเห็นที่หลากหลายมากขึ้น สอดคล้องกับ ศุภวรรณ เล็กวิไล (2539: 78) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งการสอนลักษณะนี้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งการสอนลักษณะนี้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื้อหานี้ ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับ วิดาต หะยีตาเฮร์ (2557: 85) พบว่า ขั้นสำรวจและค้นหาเป็นขั้นตอนที่ต้องฝึกคิดอย่างมีอิสระแต่ก็ต้องอยู่ในขอบเขตที่จำกัด มีการลงมือปฏิบัติ หาวิธีการแก้ปัญหา พร้อมกับแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ฝึกการบันทึกผลการทดลอง

อภิปรายผลการทดลอง และสรุปผลการทดลอง ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้เป็นกระบวนการแก้ปัญหาที่นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตัวของนักเรียนเอง ซึ่งเท่ากับว่านักเรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

4. ขั้นอธิบาย (Explanation Phase) เมื่อนักเรียนได้ข้อมูลมาอย่างเพียงพอ จึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แปรผล สรุปผล และนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้พบว่า มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของนักเรียน และพฤติกรรมกลุ่มส่งผลต่อขั้นตอนนี้ ยกตัวอย่างเช่น ห้องที่นักเรียนส่วนใหญ่กล้าคิดกล้าแสดงออกก็จะเกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ นักเรียนที่ปกติไม่ค่อยกล้าก็จะมี ความกล้าที่จะนำเสนอเนื่องจากห้องมีพฤติกรรมเช่นนั้น ในขณะที่อีกห้องนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ค่อยกล้าที่จะแสดงออก ก็จะส่งผลให้บรรยากาศการเรียนในขั้นตอนนี้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ จึงเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออกด้วยการชี้แนะ และการเสริมแรงทางบวก ทั้งนี้ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อมาก็พบว่ามีการพัฒนาที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ ปริศนา ประชุมพันธ์ (2556: 106) พบว่า การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม และภายในห้องเรียน เช่นเดียวกับ ญาดา ลือสัจย์ (2557: 130) พบว่า ในขั้นอธิบายเกิดการระดมสมอง สร้างองค์ความรู้ใหม่โดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์เพิ่มเติมข้อมูลความรู้ร่วมกัน โดยมีครู คอยตรวจสอบ ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาด นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาสรุปเพิ่มเติมให้นักเรียนศึกษาเพื่อให้เกิด ความรู้ความเข้าใจตรงกันอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างมีหลักการ

5. ขั้นขยายความคิด (Expansion Phase) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น ในขั้นตอนนี้จะเป็นการทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนได้อ่านสื่อออนไลน์ และมีคลิปวิดีโอสั้น ๆ ให้ดูระหว่างทำกิจกรรม น่าสนใจว่าในขั้นตอนนี้จะทำให้ครูได้เห็นแนวความคิดที่แปลกใหม่ของนักเรียน นักเรียนสามารถเชื่อมโยงได้ดีกว่าที่ครูคาดการณ์ ส่งผลให้เกิดการขยายทางความคิดมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อที่ครูเลือกมามีเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน อาทิ เรื่องที่เกี่ยวกับวัยรุ่น ซึ่งตรงกับวัยและประสบการณ์ของนักเรียน นักเรียนจึงมีประสบการณ์และความรู้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างหลากหลาย นักเรียนพยายามเสนอมุมมองของตนเองออกมา เกิดกระบวนการคิด การตั้งคำถาม การโต้แย้ง การวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับ ญาดา ลือสัจย์ (2557: 97) ที่ค้นพบว่า รูปแบบการสอน 7E ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ตนได้ค้นคว้าและสรุป พร้อมใช้วิจารณ์ญาณของตนสื่อสารกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างกัน โดยในขั้นอธิบายและขยายความคิดนี้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ช่วยให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านการวิเคราะห์ สรุป อภิปรายผลด้วยรูปแบบต่าง ๆ โดยอ้างอิงข้อมูลประกอบอย่างมีเหตุผล

6. ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การตั้งคำถาม การประเมินภาระงาน การทำผังมโนทัศน์ เป็นต้น เพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียน จากการทดลองพบว่า ผลการประเมินโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี แต่หากดูเป็นรายบุคคล พบว่ามีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล เนื่องจากในขั้นตอนอื่น ๆ ส่วนมากเป็นลักษณะกิจกรรมแบบกลุ่ม ในการทดลองบางแผน ได้มีการประเมินผลเป็นรายบุคคล ซึ่งข้อดีของการประเมินผลแบบนี้ คือ นักเรียนต้องแสดงศักยภาพและความรู้ของตนเองออกมาโดยไม่มีใครช่วยเหลือ ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนพัฒนาตนเอง ดังที่ วรจกานา ชังโต (2559: 64) กล่าวว่า รูปแบบการสอน 7E ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่สามารถประเมินความรู้ ความสามารถของตนเองได้ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยในขั้นประเมินผลนักเรียนได้ประเมินความรู้ทักษะต่าง ๆ ของตนเอง เช่นเดียวกับ ปรีศนา ประชุมพันธ์ (2555: 106) ที่พบว่า การให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือค้นคว้าและสรุปความรู้ด้วยตนเองช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น

7. ขั้นต่อยอดความรู้ (Extension Phase) ครูจะต้องจัดเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้นำสิ่งที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เรียกว่า “การถ่ายโอนการเรียนรู้” ในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ครูผู้สอนจะพยายามโยงเข้ากับชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยการศึกษา ตั้งข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่งจะเป็นลักษณะของการเชื่อมโยงทางความคิด เช่น การพิจารณาความน่าเชื่อถือของสื่อออนไลน์ ยกกรณีตัวอย่างจากข่าวในสื่อออนไลน์ และให้นักเรียนได้เขียนแสดงความคิดเห็นว่า “ถ้าเป็นนักเรียนจะทำอย่างไร” และให้นักเรียนคิดว่า มีสถานการณ์ใดที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวันและมีความใกล้เคียงกับกรณีตัวอย่าง ซึ่งพบว่า ในขั้นตอนนี้การให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน ดังที่อารี พันธุ์มณี (2546) อ้างถึงใน กนกวรรณ คงอภิรักษ์ (2548: 158) ได้กล่าวไว้ว่าการสอนของครูที่มีประสิทธิภาพนั้น คือการสอนที่สามารถช่วยให้นักเรียนนำความรู้จากชั้นเรียนไปใช้อย่างอื่นได้ เป็นการถ่ายโอนความรู้ที่ตนเองถ่ายโอนความรู้จะเกิดขึ้นได้หากครูสอนให้นักเรียนมีทักษะในสิ่งที่เรียน สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วในอดีตมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือนำมาเชื่อมโยงสถานการณ์ใหม่ ๆ ในปัจจุบันหรือในอนาคต

ดังที่เห็นจากรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 7 ขั้นตอน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เกิดการตั้งคำถาม การหาคำตอบ การคิดต่อยอด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรจกานา ชังโต (2559: 61 - 62) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอน 7E ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การใช้รูปแบบการสอน 7E มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมของตนมาใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้

ดีขึ้น โดยในชั้นทบทวนความรู้เดิมและขั้นเร้าความสนใจเป็นขั้นตอนสำคัญในการกระตุ้นให้นักเรียน แสดงความรู้เดิมและสร้างความสนใจเนื้อหาใหม่โดยครูอาจใช้ประเด็นทางวรรณคดีไทยเพื่อให้นักเรียนรู้จักเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ นักเรียนจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในชั้นเรียนโดยพยายามแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ตนเคยรู้มาก่อน นักเรียนก็จะเกิดความภาคภูมิใจ สนุกสนานกระตือรือร้นที่จะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จึงเป็นผลให้ผลสัมฤทธิ์มีการพัฒนา

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริศนา ประชุมพันธ์ (2553: 101 - 103) ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน 7E มีความสามารถ ในด้านการพูดและเขียนหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นผลมาจากรูปแบบการเรียนการสอน 7E ที่ช่วยพัฒนา ความสามารถความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนให้พัฒนาขึ้น

สรุปได้ว่า การใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มีขั้นตอน ในการกระตุ้นความคิด การหาคำตอบ การเชื่อมโยงประสบการณ์ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทาง ด้านวิจารณ์ญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และรูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมครูผู้เข้าร่วม การวิจัยมีความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักร การเรียนรู้ 7E อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.10

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้เข้าร่วมการวิจัยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ที่สุดในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้เนื่องมาจากการสร้างชุมชนการเรียนรู้ก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งครูผู้เข้าร่วมการวิจัยและนักเรียน มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียน การสอนและสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ เนื่องจากการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ครู ผู้เข้าร่วมการวิจัยได้เห็นผลสะท้อนการจัดการสอนของตนเองผ่านทางผู้ประเมินในชั้นดำเนินการนิเทศ และยังมีโอกาสในการรับฟังข้อเสนอแนะ จากครูผู้เข้าร่วมการวิจัยทำให้บางปัญหาที่คิดไม่ออก ได้รับคำชี้แนะ ทำให้ครูเกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Hord (1997: 39 - 44) อ้างถึงใน เสถียร อ่วมพรหม (2560: 13) กล่าวถึงผลดีของการมีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ว่า ทำให้ลดความโดดเดี่ยวในงานสอนของครูลง เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของ โรงเรียนมากขึ้น รู้สึกต้องมีส่วนรับผิดชอบ เกิดพลังการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนใน ชั้นเรียนดีขึ้น เข้าใจในเนื้อหาสาระที่ต้องสอนแตกฉานขึ้น และรู้ว่าตนเองควรแสดงบทบาทการสอน

อย่างไร จึงจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดตามเกณฑ์ที่คาดหวัง รับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เพิ่มความพึงพอใจ ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานสูงขึ้น มีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน มีความผูกพันพร้อมที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553: 226) เรื่องการพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน พบว่า การทดลองการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนตามแนวทางที่พัฒนาขึ้นในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษาพบว่า หลังจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษาเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถปฏิบัติและมีผลการปฏิบัติที่มีคุณภาพอยู่ในระดับเท่ากับมาตรฐานทั่วไปเป็นอย่างน้อยทุกตัวบ่งชี้ กรณีศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายของการปฏิบัติในทุกตัวบ่งชี้

นอกจากนี้ในด้านความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อรูปแบบการสอนการเรียนรู้วิถีจักรการการเรียนรู้ 7E ครูผู้เข้าร่วมการวิจัยมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 จำแนกเป็นรายชื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ด้านที่ครูผู้เข้าร่วมการวิจัยมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วิถีจักรการการเรียนรู้ 7E สามารถทำให้นักเรียนมีการค้นคว้าหาความรู้มากขึ้น ด้านการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ และด้านประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้ ด้านความน่าสนใจของวิธีการสอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วิถีจักรการการเรียนรู้ 7E และด้านสุดท้าย ด้านประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจาก วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วิถีจักรการการเรียนรู้ 7E เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากกระบวนการเรียนทั้ง 7 ขั้นตอน จะเห็นได้ว่า หน้าที่ของครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ หรือคอยกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด อย่างเช่นการตั้งคำถามเท่านั้น นอกนั้นนักเรียนจะต้องเป็นฝ่ายหาคำตอบด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่คงทน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นวรัตน์ สุขวัฒนาสินทร์ (2559: 85) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอน 7E ร่วมกับเทคนิคกลุ่มร่วมมือแข่งขัน วิชาหลักภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยและทักษะชีวิตของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอน 7E และเทคนิคกลุ่มร่วมมือแข่งขันเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองมากกว่าการเรียนการสอนปกติ นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองได้ทำกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการเรียนการสอน คือ ขั้นทบทวนความรู้เดิม ขั้นสำรวจและค้นหา ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป ขั้นขยายความรู้ ขั้นประเมินผลการแข่งขันระหว่างกลุ่ม และขั้นต่อยอดความรู้ ซึ่งนักเรียนทุกคนมีโอกาสสร้างข้อความรู้ด้วยตนเองเป็นที่บ่งชี้ในผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอน 7E ร่วมกับเทคนิคกลุ่ม

ร่วมมือแข่งขันมีคะแนนทักษะชีวิตสูงกว่าก่อนเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากการสอนด้วยรูปแบบดังกล่าวเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางดังที่กล่าวข้างต้น จึงทำให้ผลความคิดเห็นของครูผู้เข้าร่วมการวิจัยต่อกระบวนการนี้อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์ สุขใจวรเวทย์ (2553: 91 - 95) วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง การบวก และการลบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้เรื่องการบวกและการลบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ วัฏจักรการเรียนรู้ 7E แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E โดยภาพรวมทั้ง 7E มีความสามารถอยู่ในระดับดี และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E อยู่ในระดับมาก ซึ่งนักเรียนกลุ่มทดลองได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า เนื่องจากลักษณะการเรียนการสอนที่มีหลายขั้นตอน และทำในลักษณะขั้นตอนแบบเดิม แต่ด้วยลักษณะกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในการเรียนทำให้นักเรียนไม่มีเจตคติที่ไม่ดีกับการเรียน

สรุปได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E มีประโยชน์และต่อการจัดการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นต่อตัวครูผู้สอน ต่อกระบวนการเรียน หรือต่อผลทางการศึกษา ส่งผลให้ความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และรูปแบบการสอนการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีครูผู้เข้าร่วมจำนวน 3 คน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ผลการวิจัยพบว่า หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E ครูมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E สูงขึ้น และมีการพัฒนาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนการสอน

แม้ว่าจะเป็นเช่นนั้นแต่ในหลายโรงเรียนยังมีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือแม้กระทั่งในหน่วยงานเดียวกันก็ยังมี ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนอยู่

ในขณะที่เดียวกันรูปแบบของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพยังไม่เป็นแบบแผนที่ชัดเจน อาจมีการปฏิบัติ เช่น การพูดคุยแลกเปลี่ยนถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนบางกลุ่ม หรือปัญหาที่เกิดจากการสอนบางกิจกรรม แต่ไม่ได้มีการบันทึกและสังเกตอย่างเป็นกิจจะลักษณะ ทำให้ไม่เกิดกระบวนการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ดังนั้น การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพภายในหน่วยงาน จึงควรมีการทำ ความเข้าใจเรียนรู้อย่างจริงจังและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติจริง บันทึกข้อมูลอย่างมีแบบแผน โดยมีผู้บริหารเป็นฝ่ายอำนวยความสะดวก

2. ด้านการเลือกบุคลากรครูเข้ามารวมกลุ่มเพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ หากเป็นครูผู้ที่มีประสบการณ์มากมารวมกลุ่มกับครูที่มีประสบการณ์น้อยก็จะเป็นการสอนผู้ที่มีประสบการณ์น้อย ดังที่อภิปรายไว้ข้างต้น ว่าผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าก็จะมี ความสามารถในการบริหารจัดการ มีประสบการณ์ในการตัดสินใจ หรือพัฒนาได้ดี

แต่ทั้งนี้ก็ต้องระวังในเรื่องของช่วงวัยที่ต่างกัน อาจส่งผลให้การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน ส่วนของการนิเทศไม่ได้ผลที่ตันทัก เนื่องจากครูที่มีอายุน้อยกว่าอาจมีความเกรงใจต่อครูอาวุโส ไม่กล้าที่จะเสนอแนะอย่างตรงไปตรงมา หรือ ครูอาวุโส อาจใช้ความคิดของตนเองในการชี้แนะ ครูที่อายุน้อยกว่าได้ หรืออาจไม่เปิดใจกว้างต่อการรับฟัง ส่งผลให้การเสนอแนะความคิดเห็นเกิดได้ไม่เต็มที่ จึงอาจมีการพูดคุยตกลงและปรับละลายพฤติกรรมก่อนที่จะรวมกลุ่ม เพื่อให้เกิดความกล้าที่จะ แสดงความเห็นอย่างตรงไปตรงมาและเปิดใจยอมรับการเสนอแนะ

3. การจับกลุ่มบุคลากรครูเพื่อสร้างชุมชนทางการเรียนรู้ทางวิชาชีพควรจับกลุ่มกับบุคคลที่มี วัตถุประสงค์เดียวกัน เช่น อยู่ระดับชั้นเดียวกัน ซึ่งจะมีผลดีที่ครูผู้สอนมีกลุ่มนักเรียนเดียวกัน ที่มี ลักษณะพฤติกรรม การเรียน และปัญหาคล้าย ๆ กัน แต่ทั้งนี้ก็มีปัญหาในด้านของธรรมชาติวิชา ที่มีเนื้อหาที่ต่างกัน ครูผู้สอนวิชาอื่นอาจให้คำแนะนำในการจัดการเรียนการสอนไม่ได้ในบางเรื่อง เช่น เนื้อหา รูปแบบการจัดการสอน ดังนั้นในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ควรจะเป็นระดับชั้นเดียวกันและเนื้อหาวิชาเดียวกัน

4. การเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นรูปแบบที่ต้องใช้ระยะเวลาในการ ทำกิจกรรม เวลาในการทำกิจกรรมควรเป็น 2 ชั่วโมง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง แต่ในคาบเรียนปกติของวิชาภาษาไทยจะมีเวลาเพียง 1 ชั่วโมง ดังนั้น การแก้ปัญหา คือ การแจ้งขอสลับคาบสอนเพื่อให้เป็น 2 คาบต่อกัน หากไม่สามารถทำได้ และต้องมีการตัดกิจกรรมแยกออก ในการขึ้นคาบใหม่ ต้องมีการทบทวนความรู้เนื้อหาเดิมก่อนเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยสะท้อนว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งความรู้ และความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน รวมทั้งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิจาร์ณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนด้วย เมื่อใช้ร่วมกับกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Coaching) เนื่องจากการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เอื้อให้บรรยากาศของการนิเทศมีความเป็นกันเอง ครูผู้เข้าร่วมการวิจัยจึงสามารถนิเทศได้อย่างเต็มที่ด้วยความเป็นกัลยาณมิตร ดังนั้นจึงเสนอแนะว่าในการวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการนิเทศที่ส่งผลต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าจำนวนครูผู้เข้าร่วมการวิจัยมีผลต่อกระบวนการการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ดังที่จะเห็นได้ว่าการวิจัยครั้งนี้มีครูผู้เข้าร่วม 3 คน ในการนิเทศครูผู้เข้าร่วมสามารถสลับเป็นผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ นอกจากนี้การนัดหมายในการประชุมไม่ได้มีปัญหามากนัก เพราะใช้คาบ PLC ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ในตาราง แต่ทั้งนี้ก็จะยังมีบางครั้งที่ครูผู้เข้าร่วมติดภาระงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่าในการวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยจำนวนผู้เข้าร่วมที่มีผลต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3. ผลการวิจัยสะท้อนว่า ช่วงวัยของครูผู้เข้าร่วมการวิจัยมีผลต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ดังที่เห็นได้จากผลการนิเทศที่ครูผู้เข้าร่วมการวิจัยมีช่วงอายุที่ไม่ต่างกัน ในการนิเทศผู้เข้าร่วมจึงสามารถเสนอแนะ และสะท้อนข้อมูลได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่าในการวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในด้านช่วงวัยของครูผู้เข้าร่วมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

รายการอ้างอิง

- กนกวรรณ คงอภิรักษ์. (2548). “การวิจัยและพัฒนาแบบตรวจสอบรายการการประเมินหลักสำหรับการประเมินตนเองของครูด้านการจัดการสอนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้วงจรการเรียนรู้แบบเชเว่นอี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมลพัทธ์ โปธิทอง. (2554). “ผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2560). **ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ พ.ศ.2560-2564**. กรุงเทพฯ: “ม.ป.ท.”.
- กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2545). **สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศาเลาแดง.
- กิตานันท์มลฑลทอง. (2542). **สรรค์สร้างหน้าเว็บและกราฟิกบนเว็บ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญชนก นัยเจริญ. (2551). “ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ด้วยวิธีปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คันธีรา ฉายาวงศ์. (2555). “การสื่อสารที่ไม่สร้างสรรค์ในสื่อสังคมออนไลน์.” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จุฑาธิป เปลาเล. (2561). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning :PBL).” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จุไรรัตน์ สุตรุ่ง. (2559). การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน : ทางสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. เลือกหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพครูที่ยั่งยืน. **วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.9**, (กันยายน) : 14-24.
- จุฬาลักษณ์ คชาชัย. (2555). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). **80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตปอเรชั่น.
- ญดา ลือสัตย์. (2557). “ผลการเรียนรู้โอเลิร์นนิ่งโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E วิชาชีววิทยาที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณรงค์ มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). **ภาษากับการพัฒนาความคิด**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม. (2553). “การพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา วชิรหัตถพงษ์. (2558). “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้ M-training และการฝึกอบรมแบบเผชิญหน้า เรื่องการใช้กระดานอัจฉริยะ สำหรับครูสังกัดโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการฝึกอบรม มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐนันท์ ศิริเจริญ,กมลรัตน์ อินทรทัศน์ และปิยฉัตร ล้อมชวการ. (2558). “รูปแบบการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศจากสื่ออินเทอร์เน็ตของเยาวชนไทย.” **วารสารศรีปทุมปริทัศน์15**: 46–55.

- ณัฐวดี ธาตุดี. (2561). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning).” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ดนยา วงศระชะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). **การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ : การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: บริษัท วี. พรินท์ (1991).
- ธีรรัตน์ นาคละมัย. (2559). “ผลของการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพดล จันทรเพ็ญ. (2535) **การใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.
- นวรรตน์ สุขวัฒนาสินิทธิ์. (2557). “ผลของการใช้รูปแบบการสอน 7E ร่วมกับเทคนิคกลุ่มร่วมมือ แข่งขันวิชาหลักภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักภาษาไทยและทักษะชีวิต ข อ ง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” รายงานการวิจัย กองทุนวิจัยคณะกรรมการคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทิยา บุญเคลือบ. (2540). การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวคิด Constructivism: **วารสารสสวท.**, (96): 11-15.
- นิรุช อำนวยศิลป์. (2548). **C++ การออกแบบชุดคำสั่งและการประยุกต์ = C++ design and its applications**. กรุงเทพฯ: ไทยเดฟ.
- นุชสุนันท์ อักษรศรี. (2561). โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม จังหวัดกรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2561.
- บันลือ พกษะวัน. (2537). **การนิเทศภายในโรงเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชนก ธรรมวงศา. (2563). **CRITICAL THINKING: สอนเด็กให้รู้คิด ผิดหรือถูกก็ใช้วิจารณญาณเป็น**. เข้าถึงเมื่อ 14 พฤศจิกายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://thepotential.org/knowledge/how-to-critical-thinking/>
- บุญชู บุญลิขิตศิริ. (2535). “กระบวนการสร้างความรู้ในชุมชนการเรียนรู้เชิงเสมือนสำหรับนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปองทิพย์ เทพอารีย์. (2557). “การพัฒนาารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครู
ประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
หลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปภาวี พิพัฒน์ลักษณ์. (2557). “กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนร่วมตามแนวคิด
ภาวะผู้นำที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2550) “การเรียนรู้วิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะ 7 ชั้น.” **วารสารวิชาการ 10,**
4 (ตุลาคม-ธันวาคม): 25-27.
- ปริศนา ประชุมพันธ์. (2553). “ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E ที่มีต่อความสามารถใน
การใช้ภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยวิทย์ เจนกิจจาไพบุลย์. (2540). **เรียนรู้การสร้างโฮมเพจ ด้วย HTML.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
วิศาสตร์.
- พนารัตน์ ลิ้ม. (2558). “ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ให้บริการเว็บไซต์บอส์อินเทอร์เน็ต.”
วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี 11, 3(มกราคม): 1–9.
- พรพัสพันธ์ แสนสีสม. (2561). โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม จังหวัดกรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์,
20 ธันวาคม 2561.
- พรศิริ สันต์ตรบ. (2557). “ผลของการใช้คำถามระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณและความคงทนในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.”
โครงการวิจัยเงินทุนเพื่อการวิจัย กองทุนคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พฤกษ์ โปรงสำโรง. (2556). “ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E ในวิชาฟิสิกส์ ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาสาตร์ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และนักรบ หมี่แสน. (2560). **ความเป็นครูและการพัฒนาครูมืออาชีพ.** กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัทนี เสียงเสนาะ. (2559). “ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดแก้ปัญหา และความคงทน
ทางการเรียนรู้วิชาชีววิทยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ
วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น และแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9 นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- เรวณี ชัยเขารัตน์. (2558). “กระบวนการเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาปฏิบัติการวิชาชีพครูตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ: การวิจัยกรณีศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรัญญา จีระวิบูลวรรณ. (2546). “การพัฒนาครุวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้จัดการเรียนรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิซิม : กรณีศึกษาโรงเรียนหนึ่งในจังหวัดอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรางคณา ช่างโต. (2559). “ผลของการใช้รูปแบบการสอน 7E ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรา เล่าเรียนดี, ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). **กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21**. พิมพ์ครั้งที่ 12. นครปฐม: เพชรเกษมพริ้นติ้ง กรุ๊ป.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- วิดาต หะยีตาเฮร์. (2557). “ผลของรูปแบบการเรียนการสอนแบบวัฏจักรเรียนรู้ 7 ชั้น (7E) ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา และเจตคติต่อการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสังคมพหุวัฒนธรรม.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วีรภัทร ไม้ไหว. (2560). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อทักษะชีวิตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วีรวิธ มาฆะศิริรานนท์. (2547). **การสร้างกลยุทธ์ในการจัดการความรู้**. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เน็ท.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม = Classical test theory**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2543). **อ่านเร็วอย่างเข้าใจ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวรรณ์ เล็กวิไล. (2539). “การพัฒนาารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยกลวิธีการเรียนภาษาโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวัฒน์ ดั่งรอด. (2560). “ผลการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามโดย Kahoot เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2559). **สรุปผลการประเมิน PISA 2015 วิทยาศาสตร์ การอ่านและคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริม การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.).
- สมจิต บุญคงเสน. (2549). “ผลของการสอนภาษาไทยด้วยกลวิธีสืบสอบที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. (2534). **การอ่านทั่วไป**. เพชรบูรณ์: โอเดียนสโตร์.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). **การอ่านเพิ่มเติม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย. (2538). **การพัฒนาการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา พงศ์พรหม. (2560). “การกระตุ้นความสนใจของนักศึกษาในการพัฒนาซอฟต์แวร์โดย Test-Driven Development Encouraging Students’ Interest in Software Development by Test-Driven Development.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุทธิศักดิ์ ศรีสมบูรณ์. (2548). การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ของครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุธิภรณ์ ขนอม. (2559). “รูปแบบการบริหารชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาไทยของครูในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้.” **วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**, 29 (ตุลาคม): 21-34.

- สุนันท์ ประสานสอน. (2544). “ผลของการใช้กลวิธีชี้้นำการอ่านและการคิดระดับสูง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรียพร ศิริยุทธ์ และชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน. (2557). “การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้เรื่อง อาเซียนแบบบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้.” การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6 ปริญญาณิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- เสถียร อ่วมพรหม. (2560). **แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ = Professional learning community : PLC**. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- แสงสุรี วาดวิจิตร. (2554). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนหลักภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ ตามวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E).” วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณรุ่ง โยธสิงห์. (2559). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อารีย์ สุขใจวรเวทย์. (2553). “การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่อง การบวกและการลบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E.” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุไรรัตน์ มากไมตรี. (2558). “อิทธิพลของสื่อออนไลน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค กรณีศึกษาธุรกิจเบเกอรี่ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสื่อสารองค์กรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณด้วยวิธี SQ3R**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- Carol Jeanette Turner. (2015). **“Impact of Professional Learning Community Design on Teacher Instruction.”** University of Arkansas Fayetteville.
- Christopher Dulin. (2018). **“Exploring the Relationship Between Professional Learning Communities and the Growth in Teaching Quality and Achievement.”** Texas Tech University.
- Sigrid Fjellestad. (2019). **“An Investigation of Critical Thinking and Media Influence Among Norwegian EFL Learners: Media Representations of Class.”** Master in Education with English Didactics Department of Language, Literature, Mathematics and Interpreting, Western Norway University of Applied Sciences.
- Vaughn C. Vick. (2018). **“The Effect of 7E Model Inquiry-Based Labs on Student Achievement in Advanced Placement Physics: An Action Research Study.”** Ph.D., Curriculum and Instruction, College of Education, University of South Carolina.
- Wenefe Capili-Balbalin. (2017). **“The Development of Professional Learning Communities (PLCs) in the Philippines: Roles and Views of Secondary School Principals.”** Master of Educational Leadership, The University of Waikato.
- Yerdelen Damar, Sevda. (2013). **“The Effect of the Instruction Based on the Epistemologically and Metacognitively Improved 7E Learning Cycle on Tenth Grade Student’ Achievement and Epistemological Understandings in Physics.”** Ph.D., Department of Secondary Science and Mathematics Education, Middle East Technical University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E
- แบบประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E
- แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวิจัย 7E
- แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E

**เกณฑ์การประเมินแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทาง
วิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E**

จุดประสงค์

1. ครูผู้สอนสามารถอธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้องครบถ้วนทุกประเด็น

2. ครูผู้สอนสามารถอธิบายขั้นตอนของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในประเด็นต่อไปนี้

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) 5 คะแนน

5 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้อง ครบถ้วนทุกประเด็น

4 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้อง แต่ขาด 1 ประเด็น

3 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้อง แต่ขาด 2 ประเด็น

2 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้อง แต่ขาด 3 ประเด็น

1 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้อง แต่ขาด 4 ประเด็น

0 คะแนน : ไม่สามารถอธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้อง

2. การสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E 5 คะแนน

5 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E ได้ถูกต้อง ครบถ้วนทุกประเด็น

4 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E ได้ถูกต้อง แต่ขาด 1 ประเด็น

3 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E ได้ถูกต้อง แต่ขาด 2 ประเด็น

2 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ผู้พิการ
7E ได้ถูกต้อง แต่ขาด 3 ประเด็น

1 คะแนน : อธิบายความหมาย หลักการและแนวการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ผู้พิการ
7E ได้ถูกต้อง แต่ขาด 4 ประเด็น

0 คะแนน : ไม่สามารถอธิบายความหมาย หลักการและแนวการสอนโดยใช้รูปแบบ
การเรียนรู้ผู้พิการ 7E ได้ถูกต้อง

แนวคำตอบแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและ รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

1. อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (5 คะแนน)

ความหมาย

วิธีการในการพัฒนาครูผู้สอนโดยกำหนดเป้าหมายและกำหนดกิจกรรมการพัฒนาร่วมกัน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีส่วนช่วยในการคิดค้นเปลี่ยนแปลง ร่วมกัน และมีการแบ่งความรู้เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของครูที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนิน กิจกรรมเพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน

หลักการและแนวทาง

ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการเรียนรู้ร่วมกัน ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการสะท้อนแนวคิด แบ่งปันค่านิยม วิสัยทัศน์ แนวปฏิบัติงาน มีความเคารพซึ่งกันและกัน รับผิดชอบต่อความเห็นของผู้อื่นและยอมรับการเปลี่ยนแปลง มีทัศนคติที่ดี

2. อธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนรูปแบบ การเรียนรู้วัฏจักร 7E (5 คะแนน)

ความหมาย

การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E เป็นการสอนที่เน้นการถ่ายโอนความรู้และ ตรวจสอบความรู้เดิมเป็นการฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยให้จดจำความรู้ไว้ในสมองได้อย่าง มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ เป็นการพัฒนาศักยภาพ ด้านสติปัญญาและเป็นการฝึกให้นักเรียนหาวิธีค้นหาความรู้แก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้จดจำ ความรู้ได้นานและสามารถถ่ายโยงความรู้ได้ มี 7 ขั้นตอน

แนวทางการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้

- 1) ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Evaluation) ตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความรู้ เดิมออกมาประเมินความรู้พื้นฐานนักเรียนวางแผนการสอนให้เหมาะสมกับ ความรู้เดิม
- 2) ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) สร้างความสนใจ กระตุ้นความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น ตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนคิดตั้งเอาคำตอบที่ยังไม่ครอบคลุมสิ่งที่ นักเรียนรู้ หรือความคิดเกี่ยวกับความคิดรวบยอดหรือเนื้อหาสาระ

- 3) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันในการสำรวจตรวจสอบ สังเกตและฟังการโต้ตอบระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ชักถามเพื่อนำไปสู่การสำรวจตรวจสอบของนักเรียน ให้นเวล่านักเรียนในการคิด ข้อสงสัยตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน
- 4) ขั้นอธิบาย (Explanation) ส่งเสริมให้นักเรียนอธิบายแนวความคิดหรือคำจำกัดความด้วยคำพูดของตนเอง ให้นักเรียนแสดงหลักฐานให้เหตุผลและอธิบายให้กระจ่าง ให้นักเรียนอธิบายให้คำจำกัดความและชี้บอกส่วนประกอบต่าง ๆ ในแผนภาพ ให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นพื้นฐานในการอธิบายแนวความคิด
- 5) ขั้นขยายความรู้ (Evaluation) คาดหวังให้นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากคำชี้บอกส่วนประกอบต่าง ๆ ในแผนภาพหรือคำจำกัดความและอธิบายสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้ว ส่งเสริมให้นักเรียนนำสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้หรือขยายแนวคิดและทักษะในสถานการณ์ใหม่ ให้นักเรียนอธิบายอย่างหลากหลาย ให้นักเรียนอ้างอิงข้อมูลที่มีอยู่พร้อมทั้งแสดงหลักฐานและถามคำถามนักเรียนว่า ได้เรียนรู้อะไรบ้าง หรือได้แนวความคิดอะไร
- 6) ขั้นประเมินผล (Evaluation) สังเกตนักเรียนนมนการนำความคิดรวบยอดและทักษะใหม่ไปประยุกต์ใช้ ประเมินความรู้และทักษะของนักเรียนหาหลักฐานที่แสดงว่านักเรียนได้เปลี่ยนความคิดหรือพฤติกรรม ให้นักเรียนประเมินตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้และทักษะกระบวนการกลุ่ม ถามคำถามปลายเปิดเช่น ทำไมนักเรียนจึงคิดเช่นนั้น เพราะอะไร นักเรียนเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้น และจะอธิบายสิ่งนั้นอย่างไร
- 7) ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension) จัดเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้นำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน กระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับไปสร้างความรู้ใหม่ สังเกตว่านักเรียนเกิดการประยุกต์ใช้แนวความคิดหรือทักษะใหม่หรือไม่

**แบบประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E**

ชื่อผู้รับการสังเกต.....ตำแหน่ง.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....สอนระดับชั้น.....
 แผนการเรียนรู้ที่.....หน่วยการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....
 สอนวันที่.....

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
ด้านการเตรียมการสอน			
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน			
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้			
3. ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วน			
4. ครูผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือตรงตามเวลาที่กำหนด			
5. ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนอย่างทั่วถึง			
6. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			
8. ครูผู้สอนปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอนทั้งกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้และกิจกรรมรวบยอด			
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน			
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ดังนี้			
2.1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicitation Phase)			
2.2 ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement Phase)			
2.3 ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration Phase)			
2.4 ขั้นอธิบาย (Explanation Phase)			

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
2.5 ขั้้นขยายความคิด (Expansion Phase)			
2.6 ขั้้นประเมินผล (Evaluation Phase)			
2.7 ขั้้นต่อยอดความรู้ (Extension Phase)			
ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วน			
2. ครูผู้สอนใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้อย่างถูกต้องและครบถ้วน			
รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
ด้านการวัดและการประเมินผล			
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้			
2. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลถูกต้องตามเครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผล			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต
(.....)

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

ชื่อ – สกุล

.....

ระดับชั้นที่สอน

.....

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....

3. แนวทาง/วิธีแก้ไขปัญหการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....
.....

4. ข้อเสนอแนะต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

.....
.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

.....
.....
.....
.....

(ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้)

หน่วย การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

รหัสวิชา ท๓๑๑๐๑

แผน ๑ วิทยุ่่นไทยใจร้อน

เวลา ๒ คาบ

๑.๕ หน่วยกิต

ครูอัญชณา ต้นวิเชียร

๑. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๑.๑ ม.๔/๓ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ม.๔/๔ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำความรู้
ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ม.๔/๕ วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน
และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล

ม.๔/๖ ตอบคำถามการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด

ม.๔/๘ สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์
และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน การเรียน และความรู้ทางอาชีพ

มาตรฐาน ท ๒.๑ ม.๔/๑ เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้
ภาษาเรียบเรียงได้ถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน

มาตรฐาน ท ๓.๑ ม.๔/๕ พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้าวใจ
และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้อง เหมาะสม

๒. สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ต้องใช้สติปัญญาใคร่ครวญพิจารณาสิ่งที่
อ่านอย่างรอบคอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของ
ผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น เพื่อตัดสินใจประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๓.๑ เขียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ประเมินเรื่องที้อ่านได้อย่างมีวิจารณญาณ
- ๓.๒ สืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณได้
- ๓.๓ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปปรับใช้ในชีวิตได้

๔. สารการเรียนรู้/ เนื้อหาสาระ

- ๔.๑ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

๕. สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

- ๕.๑ ความสามารถในการสื่อสาร
- ๕.๒ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
- ๕.๓ ความสามารถในการแก้ปัญหา
- ๕.๔ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๖. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (7E)

คาบ ๑

๑. ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Elicitation)

๑.๑ ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มช่วยกันคิด ว่า “ช่วงวัยประถมถึงช่วงวัยมัธยม นักเรียนมีความเปลี่ยนแปลงอย่างไร ในด้านอารมณ์ หรือพฤติกรรม”

๑.๒ ให้นักเรียนพูดคุยแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่มเพื่อน

๒. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement)

๒.๑ ให้นักเรียนดูวิดีโอที่ชื่อ เรื่อง “ฮอร์โมน วัยวัยรุ่น” ในฉากที่เป็นการแสดงอารมณ์ พฤติกรรมความรุนแรง

๒.๒ ครูถามความเห็นของนักเรียน ว่านักเรียนคิดเห็นอย่างไรต่อพฤติกรรมตัวละคร

๓. ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration)

๓.๑ แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ ๕-๖ คน

๓.๒ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นหาข่าวจากอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จากอารมณ์ความรุนแรงของวัยรุ่น เช่น การยกพวกตีกัน การทำร้ายร่างกาย เป็นต้น จากนั้นอ่านและทำความเข้าใจข่าว

๓.๓ ให้นักเรียนตอบคำถามในประเด็นต่อไปนี้

- ๑) สาเหตุของเหตุการณ์เกิดขึ้นจากอะไร
- ๒) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสมเหตุสมผลหรือไม่ เพราะอะไร
- ๓) หากนักเรียนอยู่ในเหตุการณ์นั้น นักเรียนจะปฏิบัติเช่นไร จะทำเช่นนั้น

หรือไม่ เพราะเหตุใด

๔. ชั้นอธิบาย (Explanation)

๔.๑ ให้นักเรียนออกมานำเสนอข่าวของแต่ละกลุ่มโดยย่อ

๔.๒ ครูให้นักเรียนอธิบายคำตอบของแต่ละประเด็นคำถามที่ครูตั้งไว้ โดยให้นักเรียนในห้องได้ร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย

คาบที่ ๒

๕. ชั้นขยายความคิด (Elaboration)

๕.๑ ครูแจกใบกระดาษให้นักเรียนทุกคน โดยให้นักเรียนเขียนเหตุการณ์การกระทำของตนเอง ที่เกิดขึ้นจากอารมณ์ โดยใช้นามแฝง เช่น นาย ก. แล้วนำมาหย่อนลงในกล่อง

๕.๒ ครูอ่านใบกระดาษเป็นกรณีตัวอย่าง และพูดคุยถึงประเด็นต่าง ๆ ร่วมกันในห้อง

๖. ชั้นประเมินผล (Evaluation)

ครูให้นักเรียนทำใบงาน “ถ้าเป็นฉัน ฉันจะ...” โดยให้อ่านกรณีปัญหาของเพื่อนที่เขียนโดยใช้นามแฝง แล้วให้เขียนถึงปัญหานั้นว่า ถ้าเป็นนักเรียน นักเรียนจะอย่างไร ให้เป็นเหตุการณ์ที่ถูกต้อง

๗. ชั้นต่อยอดความรู้ (Extension)

ครูให้นักเรียนอ่านข้อมูลที่ครูสืบค้นมา “วัยรุ่นไทยสมัยนี้ดุจัง” แล้ว ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและทำป้ายนิเทศ ในหัวข้อ “เราจะเป็นวัยรุ่นที่...” โดยภายในป้ายนิเทศ ให้นักเรียนนำเสนอถึงการจัดการภาวะอารมณ์ของตนเอง

๗. สื่อการเรียนรู้

๗.๑ วีดิทัศน์ “ฮอโมน วัยว้าวุ่น”

๗.๒ ใบงาน “ถ้าเป็นฉัน ฉันจะ...”

๗.๓ ใบความรู้ “วัยรุ่นไทยสมัยนี้ดุจัง”

๘. แหล่งเรียนรู้

๘.๑ ห้องสมุด

๘.๒ แหล่งข้อมูลสารสนเทศ

๙. กระบวนการวัดผล - ประเมินผล

๙.๑ การวัดประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

สิ่งที่ต้องการวัด		วิธีการวัด	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านพุทธิพิสัย	ความรู้เรื่องข่าว พฤติกรรมของง วัยรุ่น	การตอบคำถาม	คำถาม	ตอบอย่างมีเหตุผล สนับสนุน เกินร้อยละ ๗๐ ถือว่าผ่าน
ด้านทักษะพิสัย	การพุดนำเสนอ - การสืบค้น ข้อมูลอย่างมี วิจารณญาณ - การพุดแสดง ความคิดเห็น	การประเมินการพุด นำเสนอในประเด็น ที่ศึกษา	แบบประเมินการ พุดนำเสนอ ประเด็นที่ศึกษา	๔ คะแนน = ดี ๓ คะแนน = ปานกลาง ๒ คะแนน = พอใช้ ๑ คะแนน = ปรับปรุง
	การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่อ่าน อย่างมี วิจารณญาณ	การประเมินการ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่อ่าน อย่างมีวิจารณญาณ	แบบประเมินการ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่ อ่านอย่างมี วิจารณญาณ	
	การทำป้ายนิเทศ เขียนสังเคราะห์ โน้มน้าวใจ	การประเมินการ จัดทำป้ายนิเทศ สังเคราะห์ โน้มน้าว ใจ	แบบประเมินการ ประเมินการ จัดทำป้ายนิเทศ	
ด้านจิตพิสัย	การนำข้อคิดไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	การประเมินการ ประยุกต์ใช้ความรู้	แบบประเมินการ ประยุกต์ใช้ ความรู้	

แบบประเมินการพูดนำเสนอ
การสืบค้นข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ

ผู้ประเมิน ครู นักเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

๔ หมายถึง ดี

๓ หมายถึง ปานกลาง

๒ หมายถึง พอใช้

๑ หมายถึง ปรับปรุง

กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		๑	๒	๓	๔
๑	นำเสนอเรื่องตรงตามหัวข้อ				
๒	นำเสนอด้วยข้อมูลที่นำเสนอเชื่อถือ				
๓	นำเสนอข้อมูลที่มีการวิเคราะห์ วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล				
๔	ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วม มีการโต้ตอบผู้ฟัง				
๕	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ลำดับเนื้อหา เนื้อเรื่องชัดเจน				
	รวมคะแนน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินการพูดนำเสนอ

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
นำเสนอตรงตามหัวข้อ	นำเสนอตรงตามหัวข้อ	นำเสนอตรงตามหัวข้อบางประเด็น แต่สามารถเชื่อมโยงกับหัวข้อใหญ่ได้	นำเสนอตรงตามหัวข้อบางประเด็น และไม่มีเชื่อมโยงกับหัวข้อใหญ่	นำเสนอไม่ตรงตามหัวข้อ
นำเสนอด้วยข้อมูลที่ น่าเชื่อถือ	ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ อ้างอิงแหล่งข้อมูลชัดเจนทุกข้อมูล	ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ ไม่อ้างอิงข้อมูลอย่างน้อย ๑-๒ ประเด็น	ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือน้อย ไม่อ้างอิงข้อมูลอย่างน้อย 3 ประเด็น	ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือน้อย ไม่อ้างอิงแหล่งข้อมูล
นำเสนอข้อมูลที่มีการวิเคราะห์ วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล	ข้อมูลมีการวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงเหตุผลสนับสนุนชัดเจนทุกประเด็น	ข้อมูลมีการวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงเหตุผลสนับสนุนชัดเจนไม่ครบทุกประเด็น	ข้อมูลมีการวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงเหตุผลสนับสนุนในบางประเด็น	ข้อมูลไม่มีการวิเคราะห์ วิจารณ์ และไม่แสดงเหตุผลสนับสนุน
การมีส่วนร่วมของ คนในกลุ่ม	สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วม มีการตั้งคำถามให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมและมีการตอบข้อสงสัยผู้ฟังได้ครบทุกประเด็น	สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วม มีการตั้งคำถามให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมน้อยและมีการตอบข้อสงสัยผู้ฟังได้ไม่ครบทุกประเด็น	สมาชิกบางคนในกลุ่มไม่มีส่วนร่วม มีการตั้งคำถามให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมน้อย และมีการตอบข้อสงสัยผู้ฟังไม่ได้	สมาชิกเพียงคนเดียวนำเสนอมีการตั้งคำถามให้ผู้ฟังมีส่วนร่วม และไม่สามารถตอบข้อสงสัยผู้ฟังได้
ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ลำดับเนื้อหา เนื้อเรื่องชัดเจน	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักภาษาและระดับภาษา	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักภาษาและระดับภาษา มีผิดพลาดไม่เกิน ๕ ครั้ง	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักภาษาและระดับภาษา มีผิดพลาด ๖ - ๑๐ ครั้ง	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักภาษาและระดับภาษา มีผิดพลาดมากกว่า ๑๐ ครั้ง

แบบประเมินการเขียนวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องทีอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

ผู้ประเมิน ครู นักเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

- ๔ หมายถึง ดี
 ๓ หมายถึง ปานกลาง
 ๒ หมายถึง พอใช้
 ๑ หมายถึง ปรับปรุง

ผู้รับการประเมินชื่อ.....

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		๑	๒	๓	๔
๑	เขียนเนื้อหาได้สมบูรณ์ ระบุข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น โดยมีเหตุผลประกอบ มีการยกตัวอย่างชัดเจน				
๒	เขียนโดยอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ				
๓	เขียนสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เกิดประโยชน์และปรับใช้ได้จริง				
๔	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลัก				
	รวมคะแนน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินการเขียนวิเคราะห์ วิจัยเรื่องที่น่าสนใจ

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
เขียนเนื้อหาได้ สมบูรณ์ ระบุ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น โดยมีเหตุผลประกอบ มีการยกตัวอย่าง ชัดเจน	เขียนเนื้อหาได้ สมบูรณ์ ระบุ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยมี เหตุผลประกอบ และยกตัวอย่างได้ ชัดเจน	เขียนเนื้อหาได้ ค่อนข้างดี ระบุ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยมี เหตุผลและตัวอย่าง แต่ไม่ชัดเจน	เขียนเนื้อหายังไม่ สมบูรณ์ พยายาม ระบุข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น มีเหตุผล ประกอบน้อยและ ตัวอย่างยังไม่ชัดเจน	เขียนเนื้อหาไม่ สมบูรณ์ ระบุ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ไม่ ชัดเจน ไม่มี เหตุผลและ ตัวอย่าง ประกอบ
เขียนโดยอ้างอิงข้อมูล จากแหล่งข้อมูลที่ น่าเชื่อถือ	เขียนโดยอ้างอิง ข้อมูลจากแหล่งที่ หลากหลายและ น่าเชื่อถือ	เขียนโดยอ้างอิง ข้อมูลจากแหล่งที่ น่าเชื่อถือแต่ไม่ หลากหลาย	เขียนโดยอ้างอิง ข้อมูลบางส่วน และ แหล่งข้อมูลที่น่ามา อ้างอิงไม่ค่อย น่าเชื่อถือ	เขียนโดย ไม่ อ้างอิง แหล่งข้อมูล
เขียนสื่อสารอย่าง สร้างสรรค์ เกิด ประโยชน์และปรับ ใช้ได้จริง	เขียนงานได้อย่าง สร้างสรรค์ เกิด ประโยชน์และ นำไปปรับใช้ใน ชีวิตได้จริง	สร้างสรรค์งานเขียน ได้ดี เกิดประโยชน์ และนำไปปรับใช้ได้ ส่วนใหญ่	เขียนงานได้ดีแต่ไม่ ค่อยแปลกใหม่ สามารถนำไปปรับ ใช้ได้บ้าง	งานเขียนไม่ แปลกใหม่และ นำไปปรับใช้ ไม่ได้
ใช้ภาษาได้ถูกต้องตาม หลัก	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลัก ภาษาและระดับ ภาษา	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลัก ภาษาและระดับ ภาษา มีผิดพลาดไม่ เกิน ๕ ครั้ง	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลัก ภาษาและระดับ ภาษา มีผิดพลาด ๖ - ๑๐ ครั้ง	ใช้ภาษาได้ ถูกต้องสมบูรณ์ ตามหลักภาษา และระดับ ภาษา มี ผิดพลาด มากกว่า ๑๐ ครั้ง

แบบประเมินการประเมินการจัดทำป้ายนิเทศ สังกะระห์ โนม่น้ำใจ

ผู้ประเมิน ครู นักเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

- ๔ หมายถึง ดี
 ๓ หมายถึง ปานกลาง
 ๒ หมายถึง พอใช้
 ๑ หมายถึง ปรับปรุง

ผู้รับการประเมินกลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม.....

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
		๑	๒	๓	๔
๑	เขียนเนื้อหาได้สมบูรณ์ ระบุข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น โดยมีเหตุผลประกอบ มีการยกตัวอย่างชัดเจน				
๒	มีการออกแบบป้ายนิเทศสอดคล้องกับเนื้อหา และสร้างสรรค์				
๓	มีการสังเคราะห์ความรู้ เกิดประโยชน์และปรับใช้ได้จริง				
๔	ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลัก				
	รวมคะแนน				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินการจัดทำป้ายนิเทศ สังกะระห์ โนม่น้ำใจ

ระเมินการเขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณรื่องที่อ่าน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	๔	๓	๒	๑
เขียนเนื้อหาได้ สมบูรณ์ ระบุ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น โดยมี เหตุผลประกอบ มี การยกตัวอย่าง ชัดเจน	เขียนเนื้อหาได้ สมบูรณ์ ระบุ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยมี เหตุผลประกอบและ ยกตัวอย่างได้ ชัดเจน	เขียนเนื้อหาได้ ค่อนข้างดี ระบุ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นโดยมี เหตุผลและตัวอย่าง แต่ไม่ชัดเจน	เขียนเนื้อหายังไม่ สมบูรณ์ พยายาม ระบุข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น มีเหตุผล ประกอบน้อยและ ตัวอย่างยังไม่ชัดเจน	เขียนเนื้อหาไม่ สมบูรณ์ ระบุ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ไม่ ชัดเจน ไม่มี เหตุผลและ ตัวอย่างประกอบ
มีการออกแบบป้าย นิเทศที่สอดคล้องกับ เนื้อหา สร้างสรรค์	ป้ายนิเทศ สอดคล้องตรงกับ เนื้อหา มีความ สร้างสรรค์	ป้ายนิเทศ อาจ สอดคล้องตรงกับ เนื้อหาครบทุก ประเด็น แต่สามารถ โยงเข้าประเด็นของ เนื้อหาได้ และมี ความสร้างสรรค์	ป้ายนิเทศ อาจ สอดคล้องตรงกับ เนื้อหาครบทุก ประเด็น แต่สามารถ โยงเข้าประเด็นของ เนื้อหาได้ แต่ไม่มี ความสร้างสรรค์	ป้ายนิเทศ ไม่ สอดคล้องตรงกับ เนื้อหา และไม่มี ความสร้างสรรค์
มีการสังเคราะห์ ความรู้ เกิดประโยชน์ และปรับใช้ได้จริง	มีการสังเคราะห์เกิด เป็นความรู้ เกิด ประโยชน์และนำไป ปรับใช้ในชีวิตได้จริง	มีการสังเคราะห์เกิด เป็นความรู้ ได้ดี เกิด ประโยชน์และนำไป ปรับใช้ได้ส่วนใหญ่	มีการสังเคราะห์เกิด เป็นความรู้ ได้บ้าง สามารถนำไปปรับ ใช้ได้บ้าง	ไม่มีมีการ สังเคราะห์ความรู้ และนำไปปรับใช้ ไม่ได้
ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ตามหลัก	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลัก ภาษาและระดับ ภาษา	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลัก ภาษาและระดับ ภาษา มีผิดพลาดไม่ เกิน ๕ ครั้ง	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลัก ภาษาและระดับ ภาษา มีผิดพลาด ๖ - ๑๐ ครั้ง	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลัก ภาษาและระดับ ภาษา มีผิดพลาด มากกว่า ๑๐ ครั้ง

บทความที่ ๑

วัยรุ่นไทยสมัยนี้ ทำไม ดู (จ้ง)?!

K@POOK! วัยรุ่นไทยสมัยนี้ ทำไม ดู (จ้ง) ?!!
โพสต์เมื่อ 20 มิถุนายน 2551 เวลา 10:20:06 | 60,448 อ่าน

วัยรุ่นไทยสมัยนี้ ทำไม ดู (จ้ง) ?!!

60,448 อ่าน

f Share 1 Retweet

"...มึงอยากลองตีไซ้มัย"

...&@#%+\$#@%&\$#... (คงพอเดากันออกกะคะ)

เสียงแตกเนื้อหนุ่มที่แว่วอยู่อีกฝั่งถนนอย่างฟังไม่ได้ศัพท์ แต่จากภาพที่มองผ่านกระจกมองข้างทำให้พอสรุปได้ว่า เกิดเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทระหว่างหนุ่มรุ่นกระทรงนับจำนวนได้ 7 นายยังไม่ยุติ ซึ่งต้นเหตุของความบาดหมางคืออะไรก็ไม่สามารถรู้ได้

หากย้อนไปตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา การก่อความรุนแรงชนิด "เอากันถึงตาย" ของ "วัยเลือดร้อน" ยังปรากฏเป็นข่าวต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลสถานการณ์ข่าวเกี่ยวกับความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่น พบว่ามีด้วยกัน 5 ลักษณะ คือ การก่อความรำคาญทั่วไป เช่น แก๊งมอเตอร์ไซด์ซึ่ง การปล้นทรัพย์ การทำลายทรัพย์สินราชการ การทำร้ายร่างกายผู้อื่น และการรุมโทรม

อย่างไรก็ดี ยังมีอีกรูปแบบหนึ่งที่นักวิชาการชี้ว่าเป็นปรากฏการณ์เฉพาะของวัยรุ่นไทย ก็คือการ "ยกพวกตีกัน" อีกทั้งข้อมูลจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ระบุว่า "นักเรียนยกพวกตีกันมีเฉพาะเด็กไทยชาติเดียว" (ควรภูมิใจไหมเนี่ย!!)

ขณะที่สถิติเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีทำร้ายชีวิตและร่างกายของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ก็ยังเพิ่มสูงขึ้นถึง 27.8% ... นี่คือสัญญาณอันตรายที่สังคมต้องลงมือแก้ปัญหาโดยด่วน!!

อาจารย์อมรรวิช์ นาคทรพรพ ผู้อำนวยการสถาบันรามจิตติ กล่าวว่า สามารถแบ่งสาเหตุความรุนแรงในวัยรุ่นได้ 3 ประการ คือ

1. เกิดจากภาวะ "ศักดิ์ศรีบกร่อง" จึงทำให้วัยรุ่นอยากอวดศักดิ์ศรีด้วยการแสดงถ้อยคำและพฤติกรรมรุนแรง ตลอดจนการแย่งผู้หญิง
2. เกิดจากการดื่มสุราและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความรุนแรงอย่างดีเยี่ยม โดยปัจจุบันมีเด็กมัธยม อาชีวะ และมหาวิทยาลัยดื่มสุราเป็นครั้งคราวสูงถึง 30%
3. การพนัน อาทิ พนันบอล ซึ่งจากการสำรวจวัยรุ่นเป็นรายจังหวัด พบว่าจังหวัดใดที่มีสัดส่วนวัยรุ่นเล่นเกมการพนันมาก ก็จะมีสัดส่วนของความรุนแรง อาทิ ทำร้ายร่างกาย สูงตามไปด้วย

เรื่องที่คุณอาจสนใจ

2 วัยรุ่นแห่งวินา ยังไม่สะขาน บอกเป็นลูกผู้ชายสายหนักเลย ขวามันใจเอาผิดเท่าผู้ใหญ่

สุดเกือ วัยรุ่นซึกัน 10 รุม1 ที่

รวม 2 วัยรุ่นแห่งวิน จอย. 25 ผลัดดับ บอกโมโหทะเลาะกับ พ่อ พบประวัติเคยข่าเพื่อน

ประเด็นที่น่าสังเกตคือ การก่อความรุนแรงโดยวัยรุ่นมักเกิดขึ้นเมื่อมีการรวมกลุ่ม หรือ "ตั้งแก๊ง"

ขณะที่ กิตติพันธ์ กันจินะ นักพัฒนาเอกชน ศูนย์เพื่อน้องหญิง ระบุถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นรวมกลุ่มกันคือ ความต้องการพบเพื่อนที่มีความสนใจในสิ่งเดียวกัน อาทิ แวนบอย-สก็อยเกิร์ล รวมถึงเป็นเพราะมีปัญหาครอบครัวแตกแยก การไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคมและถูกตีตราว่าเป็นอันธพาล

อีกสาเหตุหนึ่งที่เชื่อเลยว่าสังคมคงปฏิเสธไม่ได้ว่า "สื่อต่างๆ" เป็นปัจจัยสำคัญที่ชักนำวัยรุ่นเข้าสู่หลุมดำของความรุนแรง ซึ่งผลสำรวจของเอแบคโพล ระบุถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ความรุนแรงในวัยรุ่น 7 อันดับ ได้แก่ ภาพยนตร์ การชกมวยและสนับสนุนจากเพื่อน ข่าวความรุนแรงที่เสนอตามสื่อ เกมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต รายการโทรทัศน์ นิยาย หรือการ์ตูนแนวก้าวร้าว

...ถามว่า ทำไมสื่อจึงมีอิทธิพลสูง

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ให้คำตอบว่า สื่อโทรทัศน์และภาพยนตร์เป็นชนวนเหตุสำคัญ ที่นิยมนำเสนอการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา นับเป็นตัวกระตุ้นให้วัยรุ่น ซึ่งยังมีประสบการณ์ชีวิตน้อยเกิดการซึมซับและเลียนแบบ โดยไม่รู้ตัว

ต่อไปนี้เป็นทางออกที่น่าสนใจในการช่วยการแก้ปัญหาวัยรุ่นเล็ดร่อน

รัฐและผู้กำหนดนโยบายควรแยกแยะประเภทสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์ เพื่อยับยั้งไม่ให้เด็กและวัยรุ่นได้ชมภาพยนตร์ที่รุนแรง

สนับสนุนให้นักเรียน นักศึกษา มีกิจกรรมสร้างสรรค์ในช่วงนอกเวลาเรียน เช่น การทำงานหารายได้พิเศษ การเล่นเกมดนตรี กีฬา คอมพิวเตอร์ ฯลฯ

ควรสนับสนุนการสอดแทรกสุนทรียรสเข้าสู่สื่อดนตรีที่ผลิตเพื่อวัยรุ่น แทนที่เพลงก้าวร้าวรุนแรง เพราะยามเกิดปัญหากดดันคับข้องใจ วัยรุ่นชายมักเลือกหาทางออกโดยใช้เพลงเป็นเครื่องผ่อนคลาย

เพื่อนเป็นปัจจัยที่ทรงอำนาจ ดังนั้น ควรมีการสร้างและพัฒนากลุ่มเพื่อนที่มีคุณภาพ เพื่อให้วัยรุ่นมีช่องทางคบหาสมาคมกับเพื่อนที่จะช่วยนำพาชีวิตไปในทางสร้างสรรค์

หากกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้มีโอกาสเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ดีพอ และมีการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาตนเอง และมองเห็นคุณค่าที่แท้จริงของตัวเอง พวกเขาคงไม่ดิ้นรนค้นหาเอกลักษณ์และความภาคภูมิใจแบบ "หลงทาง" อย่างที่เป็นอยู่ในวันนี้

ที่มา <https://hilight.kapook.com/view/25509>

แบบทดสอบ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ วัฏจักร 7E”

จากข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ ๑ - ๓

“ความสามัคคีนั้น อาจหมายความว่าถึงเห็นชอบเห็นพ้องกันโดยไม่แย้งกัน ความจริงงานทุกอย่างหรือการอยู่เป็นสังคมย่อมต้องมีความขัดแย้งกัน ความคิดต่างกัน ซึ่งไม่เสียหาย แต่อยู่ที่จิตใจของเรา ถ้าเราใช้หลักวิชาและความปรองดองด้วยการใช้ปัญญา การแย้งต่าง ๆ ย่อมเป็นประโยชน์ หากมีรากฐานของความคิดอย่างเดียวกัน รากฐานของความคิดนั้นคือ แต่ละคนจะต้องทำให้บ้านเมืองมีความมีความเป็นปึกแผ่น”

๑. ข้อใดคือสาระสำคัญของข้อความนี้

๑. ทุกคนต้องใช้ปัญญาในการแก้ไข้ปัญหา
๒. ทุกคนต้องไม่มีความคิดเห็นขัดแย้งกัน
๓. ทุกคนต้องมีความสามัคคีกัน ไม่คิดต่าง
๔. ทุกคนคิดต่างได้ แต่ต้องมีจุดประสงค์เดียวกัน

๒. ข้อความใดไม่ใช่ข้อคิดเห็น

๑. การอยู่เป็นสังคมย่อมต้องมีความขัดแย้งกัน
๒. ความสามัคคีนั้นอาจหมายความว่าถึงเห็นชอบเห็น
๓. ความคิดต่างกัน ซึ่งไม่เสียหาย แต่อยู่ที่จิตใจของเรา
๔. การแย้งต่าง ๆ ย่อมเป็นประโยชน์ หากมีรากฐานของความคิดอย่างเดียวกัน

๓. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความนี้

๑. ทุกคนสามารถคิดต่างได้	๒. สังคมทุกสังคมมีความขัดแย้ง
๓. การใช้ปัญญาทำให้สังคมสงบสุข	๔. ทุกสังคมมีรากฐานแนวคิดเดียวกัน

จากข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๔ - ๖

“ทุกวันนี้ ประเทศไทยยังมีทรัพยากรพร้อมมูลทั้งทรัพยากร ธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล ซึ่งเราสามารถนำมาใช้เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ และเสถียรภาพอันถาวรของบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี ข้อสำคัญ เราต้องรู้จักใช้ทรัพยากรนั้นอย่างฉลาด คือไม่นำมาทุ่มเทใช้ให้เปลืองไปโดยไร้ประโยชน์ หรือได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หากแต่การระมัดระวังใช้ด้วยความประหยัดรอบคอบ ประกอบด้วย ความคิดพิจารณาตามหลักวิชา เหตุผล และความถูกต้องเหมาะสม โดยมุ่งถึงประโยชน์แท้จริงที่จะ เกิดแก่ประเทศชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันยืนยาว”

๔. สารนี้มีเจตนาเช่นไร

๑. แนะนำ   ๒. ตักเตือน   ๓. สั่งสอน   ๔. โนมนำใจ
๕. ข้อใดคือสาระสำคัญของข้อความนี้
๑. ต้องรู้จักใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า   ๒. ประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์
๓. การจะทำอะไรต้องมุ่งผลประโยชน์ที่แท้จริง   ๔. การจะทำอะไรต้องคำนึงถึงผลในภายหน้า

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๖ - ๘

บานประตุมิไว้ให้เปิดกว้าง   ไซ้แค่เพียงอำพรางซ่อนบางสิ่ง
หรือจ้านนพ่ายแพ้อย่างแท้จริง   จึงปิดตายไม่ไหวติงอยู่อย่างนั้น

บานประตุมิไว้ไซ้แค่แง้ม   หากยังถูกแต่งแต้มด้วยสีสรรพ
ที่รอกการเปิดไซ้ไซ้ทางตัน   แต่คือก้าวสำคัญสู่โลกงาม

- ระพี พชระ -

๖. คำประพันธ์นี้ควรจัดว่าเป็นการอ่านประเภทใด

๑. อ่านเอาเรื่อง   ๒. อ่านเก็บความรู้
๓. อ่านตีความ   ๔. อ่านวิเคราะห์
๗. “บานประตู” ในความหมายของกวี หมายถึงสิ่งใด
๑. อารมณ์   ๒. ชีวิต   ๓. การศึกษา   ๔. ความคิด

๘. จากคำประพันธ์สามารถอนุมานได้ว่า ผู้เขียนต้องการจุดประกายสิ่งใด

๑. คุณธรรม   ๒. ความกล้าหาญ   ๓. แรงบันดาลใจ   ๔. ความคิดสร้างสรรค์

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๙ - ๑๐

(.....)...ที่รัก   ขอเธอจงตระหนักในศักดิ์ศรี

สังคมไทยไร้สุขทุกขทวิ   รอเธออยู่เป็นผู้ที่ชี้ทิศทาง

เธอต้องกล้าก้าวไปเบื้องหน้า   เธอต้องกล้าฝ่าฟันกล้าสรรคสร้าง

จงชูธรรมนำใจไม่รู้จัก   จงอยู่อย่างสมค่าราคาคน

- อภิชาติ ดำดี

๑๖. หากเปรียบเทียบข้อคิดที่ได้จากข้อความในข้อ ๑๕ คนที่ปฏิบัติเช่นนี้เปรียบได้กับต้นไม้ชนิดใด

๑. ต้นเข็ม   ๒. ต้นไผ่   ๓. ต้นกล้วย   ๔. ต้นมะพร้าว

๑๗. ถ้าต้องการสื่อความหมายว่า “ การพัฒนาชาติบ้านเมืองเป็นหน้าที่ของทุกคนในชาติ ” ควรใช้ข้อความใด

๑. ประเทศเป็นสมบัติที่จะต้องดูแลร่วมกัน
๒. ทุกคนในประเทศต้องร่วมมือร่วมใจ มีความสามัคคี
๓. ทุกคนในประเทศต่างมีหน้าที่ที่ของตัวเองที่ต้องทำให้ดีที่สุด
๔. ประเทศจะเป็นอย่างไร มีการพัฒนาหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับทุกคน

๑๘. “ชีวิตที่เป็นอยู่ด้วยปัญญา ปราชญ์กล่าวว่า ประเสริฐที่สุด” ข้อความใดเป็นเหตุผลสนับสนุนข้อความนี้ได้ดีที่สุดในข้อ

๑. ผู้มีปัญญาเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง   ๒. ผู้ที่มีปัญญามีความคิด รู้ผิด รู้ถูก
๓. ผู้มีปัญญามีความคิดที่จะพัฒนาอยู่เสมอ   ๔. ผู้ที่มีปัญญาเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่อง

ให้เกียรติ

ใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๙ - ๒๐

๑. การรับประทานอาหารเข้าช่วยให้ร่างกายมีพลังงาน เราควรจะได้รับประทานอาหารเข้าทุกวัน
๒. การเล่นเกมเป็นเวลานาน ๆ อาจทำให้รู้สึกปวดตาเมื่อยล้าตามตัวเป็นเพราะการจ้อง

จอคอมพิวเตอร์นาน ๆ

๓. ชีวิตก็คงเป็นเหมือนกับละคร มีทั้งตอนสุข ตอนเศร้าปนกันไป แต่เราก็เลือกได้ที่จะให้ละครเรื่องนี้ของเราเป็นอย่างไร

๔. น้ำในโลกล้วนเป็นทรัพยากรที่สำคัญสำหรับทุกคน ทุกคนควรจะช่วยกันอนุรักษ์ให้คงอยู่ คงไม่ใช่หน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง

๑๙. ข้อความใด**ไม่มี**ข้อเท็จจริง

๒๐. ข้อความใด**ไม่ได้**มีจุดมุ่งหมายเพื่อแนะนำ

ข้อ ๒๑ - ๒๖ พิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าสะท้อนให้เห็นความคิดอย่างไร

๑. คิดช่วยเหลือเกื้อกูลกัน   ๒. คิดหาทางประนีประนอมกัน
๓. คิดหาวิธีป้องกันอันตราย   ๔. คิดยกย่องสรรเสริญผู้ทำดี

๒๑. “เพราะเกิดมาเป็นคนร่วมชาติ ร่วมแผ่นดินกันแล้ว ถึงไม่ใช่เลือดเนื้อเชื้อไขเดียวกัน แต่ก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน อยู่ร่วมกันให้ได้ เมื่อเกิดปัญหาอย่างภาวะน้ำท่วมที่ผ่านมา ทุกฝ่ายต่างก็ร่วมมือกันทั้งที่ไม่เคยพบกันมาก่อน”

๒๒. “อีกฝ่ายก็เป็นพวกไม่ยอมใคร ทางฝ่ายเราก็ดันเป็นพวกที่ริมากด้วยสิ แต่ถ้าหากยอมถอยคนละก้าวก็จะมีใครต้องเสียใจ สุดท้ายแล้วความโกรธก็ไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาอะไร เพราะฉะนั้นเธอก็ยอมๆเสียบางเถอะ”

๒๓. “การมีสติอยู่ตลอดเวลา จะทำให้เราใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาท เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุก็ย่อมน้อยลงไปด้วย”

๒๔. “ภาพที่เหล่าทหาร ได้ช่วยกันอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในช่วงวิกฤติการณ์น้ำท่วมที่ผ่านมา ทำให้เห็นถึงความเสียสละของเหล่าทหารไทย แม้บ้านพวกเขาเองน้ำจะท่วมแต่พวกเขาก็อยู่เคียงข้างและให้เหตุผลว่า เขาเป็นทหารของประชาชน ฉะนั้นช่วงที่ผ่านมามหาธารจึงได้ใจประชาชนไปเต็มๆ”

๒๕. “ผ่านวิกฤติการณ์น้ำท่วมมาไม่เท่าไร คราบน้ำยังคงหลงเหลืออยู่ แต่ก็มีข่าวออกมาว่า น้ำจะท่วมอีกครั้ง จึงเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่จะร่วมกันหาสาเหตุของปัญหา รวมถึงวิธีการแก้ไข เพื่อไม่ให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีก”

๒๖. “ความดีนั้นสามารถทำได้ยากกว่าความเลว เพราะกิเลสเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวเรา เพียงแต่ว่าจะสามารถควบคุมมันได้หรือไม่ คนหลายคนที่มีโอกาสที่จะแสดงกิเลสนั้นอย่างไม่มีคามผิด เช่น คนที่เจอของที่คนทำหล่น หรือลืมทิ้งเอาไว้ แต่หลายคนในจำนวนเหล่านั้นก็สามารถที่จะระงับกิเลสเอาไว้ได้อย่างน่าชื่นชม เพราะฉะนั้นเราทั้งหลายก็ควรจะทำพวกเขาไว้เป็นแบบอย่างเตือนใจให้ระงับกิเลส”

อ่านคำประพันธ์บทนี้ แล้วตอบคำถามข้อ ๒๗ - ๓๐

คนพาลผู้บาปแท้	ทุจริต
ไปสู่หาบั้นทิต	คำเช่า
พึงธรรมอยู่เนื่องนิตย์	บ่ทราบ ใจนา
คือจวักตักเข้า	หอนรู้รสแกง

ที่มา โคลงโลกนิติ

๒๗. จวัก ในคำประพันธ์นี้ ไม่ได้ หมายถึงสิ่งใด

๑. คนเขลา	๒. คนพาล	๓. คนทุจริต	๔. คนบาป

๒๘. ในทางพระพุทธศาสนาพระพุทธเจ้าเปรียบบุคคลเป็นบัวสี่เหล่า จวักที่กล่าวถึงเป็นบัวเหล่าใด

๑. บัวพินน้ำ	๒. บัวปริ่มน้ำ	๓. บัวใต้น้ำ	๔. บัวใต้โคลนตม

๒๙. คำประพันธ์บทนี้สอดคล้องกับสำนวนใด

๑. ตักน้ำรดหัวตอ	๒. ข้าวแดงแกงร้อน
๓. เห็นกงจักรเป็นดอกบัว	๔. พุดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง

๓๐. คำประพันธ์บทนี้ใช้โวหารในการถ่ายทอดรูปแบบใด

๑. เปรียบเทียบ   ๒. เปรียบเป็น   ๓. กล่าวเกินจริง   ๔. กล่าวขัดแย้ง

อ่านเนื้อเพลงต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ ๓๑ – ๓๓

“เสียงดนตรีหรือสายลมโซซ โใบไม้ร่วงโรยกับเมฆสีดำ ชีวิตนั้นจะชอกช้ำหรือสวยงามแค่ไหน แต่สุดท้ายแล้วมันก็ผ่านไป เกิดขึ้นมาก็มีวันจบไป โลกยังคงหมุนเวียนและเปลี่ยนไป สุดแต่ใครที่จะเข้าใจในเรื่องนี้”

เพลง : ความสุข ศิลปิน : นภ พรชำนิ

๓๑. แก่นของเพลงนี้ต้องการบอกถึงสิ่งใด

๑. ความอะลุ่มอล่วย   ๒. ความไม่แน่นอน
๓. ความเป็นธรรมชาติ   ๔. ความมั่นคง

๓๒. ส่วนใดของเพลงที่ถ่ายทอดโดยตรง

๑. เมฆสีดำ   ๒. โใบไม้ร่วงโรย
๓. สายลมโซซ   ๔. โลกยังคงหมุนเวียน

๓๓. ชื่อเพลง สอดคล้องกับเนื้อเพลงอย่างไร

๑. ความสุขจะเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง
๒. ชีวิตเป็นสิ่งสวยงามคนทุกคนจึงควรมีความสุข
๓. ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นความสุขอยู่ที่ใจของตนเอง
๔. เราจะมีความสุขได้ต้องผ่านเรื่องทุกข์มาก่อน

อ่านบทประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ ๓๔ – ๓๖

มีก้อนหยกถือกำเนิดเกิดในหิน   เป็นก้อนดินสิ้นคุณค่าราคาของ
ไม่มีใครเอาใจใส่อยากได้ครอง   เพียงแค่มองของต่ำค่าราคาดิน
เมื่อทุบหินจึงจะเห็นเป็นก้อนหยก   เพราะดินรกรปรกคุณค่าราคาหิน
พอหินแตกก็แยกหยกตกลงดิน   จึงเห็นหินกินก้อนหยกที่ตกตาม
ถึงแม้เห็นว่าเป็นหยกตกตรงหน้า   แต่คุณค่าหาใช่เป็นเช่นคำถาม
หยกที่เปราะละเอียดด้วยดินสิ้นความงาม   ต้องใช้น้ำชำระล้างอีกทางทำ
ที่มา หยกในหิน : อินทนนท์

๓๔. ข้อความใดแสดงความเป็นเหตุเป็นผล

๑. มีก้อนหยกถือกำเนิดเกิดในหิน   เป็นก้อนดินสิ้นคุณค่าราคาของ
๒. พอหินแตกก็แยกหยกตกลงดิน   จึงเห็นหินกินก้อนหยกที่ตกตาม
๓. ถึงแม้เห็นว่าเป็นหยกตกตรงหน้า   แต่คุณค่าหาใช่เป็นเช่นคำถาม
๔. หยกที่เปราะละเอียดด้วยดินสิ้นความงาม   ต้องใช้น้ำชำระล้างอีกทางทำ

๓๕. แก่นของคำประพันธ์นี้ต้องการบอกสิ่งใด

๑. คุณค่าของคนอยู่ที่การปฏิบัติตนไม่ใช่ชาติกำเนิด
๒. แม้จะเกิดในตระกูลสูงศักดิ์แต่ที่แท้มีจิตใจต่ำตม
๓. คนที่อยู่ผิดที่..สักวันก็ต้องได้กลับไปในที่ของตนเอง
๔. แม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีแต่เราสามารถเลือกปฏิบัติได้

๓๖. “ถึงแม้เห็นว่าเป็นหยกตกตรงหน้า แต่คุณค่าหาใช่เป็นเช่นคำถาม

หยกที่เปราะเออะด้วยดินสิ้นความงาม ต้องใช้น้ำชำระล้างอีกทางทำ”

ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร

๑. ต้องมีการพิสูจน์ตนเอง
๒. ต้องมีการลบล้างอดีต
๓. ต้องมีการแก้ไขในสิ่งที่ผิดพลาด
๔. ต้องมีการปกปิดอดีตของตนเอง

อ่านคำประพันธ์และตอบคำถามข้อ ๓๗ - ๓๙

รสชิงแรง ..แข่งกะซ่า ข้าต่างแนบ ไม่ยอมแพ้ปล่อยวางรสต่างต้าน
 แย่งกันแรงแข่งขันกันสะท้าน แย้งขนาน ไม่คลุกเคล้าเข้าเนื้อใน
 หากชิงซ่า...(๑)..... ไม่มีแฝง พริ่องสำแดง รสชาติไม่ขาดไซ
 คงถูกปาก ถูกลิ้นคนกินได้ รสชาติใหม่คงปรากฏ..ได้รสแกง
 ชิงเจ้าซ่า ! ซ่าเจ้าเอ๋ย เคยเคียงข้าง แกงหลายอย่าง ไม่ห่างกันร่วมปันแบ่ง
 หากชิงซ่าไม่แตกกันตะบันตะแบง คงเป็นแกงอร่อยเลิศประเสริฐศรี..
 ทิมา ชิงกะซ่า! ซ่ากะเอ็ง! : ศรีสมภาพ

๓๗. ข้อใดเป็นสถานการณ์ที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของคำประพันธ์นี้

๑. พี่งยุทธเป็นวัยรุ่นจึงไม่เข้าใจสิ่งที่ย่าคอยพร่ำสอน และมักจะมองว่าย่าล้าหลัง แต่สุดท้ายพี่งยุทธก็เข้าใจย่า
๒. สุริยอยู่พรรคสักครู่และธนาชอยู่พรรคเบรกทั้งสองยอมขึ้นดีเบตในเวทีเดียวกัน
๓. ป้าสมรและป้าเอมอรอยู่บ้านตรงข้ามกันและมักจะทะเลาะกันเสมอเมื่อใบมะม่วงบ้านป้าสมรหล่นมาในรั้วบ้านป้าเอมอร
๔. อเนกมีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์มาก ถือเป็นมือหนึ่งของสาขาไอที ส่วนอนันต์ก็มีความสามารถด้านโปรแกรมมาก ทั้งสองจึงช่วยกันพัฒนาโปรแกรมจนได้รับรางวัล

๓๘. ควรใส่คำใดลงในช่องหมายเลข (๑) ถึงจะได้ใจความที่สมบูรณ์และเหมาะสมกับเนื้อหา คำประพันธ์

๑. เข้มแข็ง
๒. สามัคคี
๓. กล้าแกร่ง
๔. แบ่งปัน

๓๙. ทำไมจึงเปรียบเทียบขิงกับข่าคู่กัน

๑. เพราะขิงก็มีรสร้อนแรงและข่าก็มีรสเช่นเดียวกัน
๒. เพราะเป็นเครื่องแกงหลักที่มีอยู่ในแกงเกือบทุกประเภท
๓. เพราะเป็นพืชที่ต้องรับประทานคู่กันจะเสริมรสชาติกันและกัน
๔. เพราะเป็นพืชที่กินร่วมกันไม่ได้จะเกิดเป็นฤทธิ์ทางยาระบาย

อ่านข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๔๐ - ๔๒

“ก็เพราะขี้เกียจเดิน เราจึงมีรถใช้” .... “ขี้เกียจจึงหาทางลัด”

มีหลายคนที่ยากเปลี่ยนแปลงตัวเอง พัฒนาตนเอง ต้องเคยคิดหรือรู้สึกเป็นเจ้าของความขี้เกียจของเราเนี่ยมันช่างเป็นตัวขัดขวางให้เราไม่พัฒนาเสียจริง ๆ ทั้งที่มีความตั้งใจเริ่มต้นไว้ดีดีแล้วก็ตาม.. เขาถึงได้บอกว่าการพัฒนาตนเองนั้นเราต้องมีเป้าหมาย มีแรงจูงใจ แรงบันดาลใจ เพราะเมื่อใดที่ขี้เกียจขึ้นมา ท้อขึ้นมา ก็จะได้แรงเหล่านี้เป็นตัวผลักดันให้หลุดจากความท้อ ความขี้เกียจไปได้

ซึ่งปัญหามันก็มีต่อว่า แม้ได้รับแรงผลักดันที่ดี บางทีผ่านไปไม่นาน มันก็ยังขี้เกียจอยู่ดี.. อาจด้วยเพราะเจออุปสรรค หหมดแรงจูงใจก็ตาม คงไม่จำเป็นต้องมีไปหาสาเหตุที่คนเราขี้เกียจ เพราะไม่ว่าจะจากเหตุไหนอย่างไรมันก็คงไม่ดี โดยอย่างยิ่งกับหลายสิ่งที่เราต้องการผลลัพธ์เป็นความสำเร็จ มันคงไม่สำเร็จได้โดยง่ายบนภาวะเช่นนี้

สำหรับผมแล้วมีแนวคิดอยู่อย่างหนึ่งว่า อะไรที่เราว่ามันไม่ดี แต่เอาชนะมันไม่ได้ ตัดมันไม่ได้ เราก็ต้องปรับหรือเปลี่ยนเพื่ออยู่กับมันให้ดีให้ได้ เหยี่ยยอมมี 2 ด้านเสมอไม่มีอะไรเลวร้ายไปเสียหมด ความขี้เกียจก็เช่นกัน และมันต้องเริ่มจากการ “เปลี่ยนทัศนคติ” เปลี่ยนความคิด ไปในด้านที่ควรจะเป็น เหมือนเช่น ความขี้เกียจที่มันก็มีดีของมันอยู่

ที่มา Sirichaiwatt : sirichaiwatt.com

๔๐. “ก็เพราะขี้เกียจเดิน เราจึงมีรถใช้” ข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับเรื่องที่ย่านอย่างไร

๑. แรงจูงใจจากความขี้เกียจสำคัญ	๒. การพัฒนาคือผลจากความขี้เกียจ
๓. ความขี้เกียจก็มีข้อดี คือทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ	๔. ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้มาจาก

ความขี้เกียจ

๔๑. ข้อใดไม่สามารถอนุมานได้จากข้อความข้างต้น

๑. คนขี้เกียจมักทำอะไรสำเร็จได้ยาก	๒. ความขี้เกียจเกิดขึ้นเพราะมีอุปสรรค
๓. เมื่อหมดแรงจูงใจ คนทุกคนจะขี้เกียจ	๔. ต่อให้มีความมุ่งมั่นแค่ไหน ก็อาจมี

ความขี้เกียจอยู่ดี

๔๒. จะตั้งชื่อบทความนี้ว่าอย่างไร

๑. ความสำเร็จของคนขี้เกียจ	๒. ความสำเร็จเกิดขึ้นได้กับทุกคน
๓. แค่เปลี่ยนความคิดชีวิตก็เปลี่ยน	๔. ขี้เกียจไม่ได้แย่แค่ปรับมุมมอง

อ่านประกาศต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๔๓ - ๔๗

ประกาศกรมอุตุนิยมวิทยา
เรื่อง พายุ “ปาบึก” (PABUK)
ฉบับที่ 26 (24/2562)

เมื่อเวลา 20.00 น. ของวันนี้ (5 ม.ค. 62) พายุดีเปรสชัน “ปาบึก” (PABUK) บริเวณทะเลอันดามัน ได้อ่อนกำลังลงเป็นหย่อมความกดอากาศต่ำกำลังแรง มีแนวโน้มว่าจะอ่อนกำลังลงอีกและสลายตัวไปตามลำดับ ลักษณะเช่นนี้ทำให้ภาคใต้ตอนล่างมีฝนลดน้อยลง แต่ยังคงมีฝนตกหนักได้บางพื้นที่กับมีลมกระโชกแรง ในบริเวณจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ขอให้ประชาชนระวังอันตรายจากฝนตกหนักและฝนที่ตกสะสม ซึ่งอาจทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก และน้ำท่วมขังในที่ลุ่มต่ำได้ ส่วนภาคกลางตอนล่างและบริเวณจังหวัดที่ติดกับชายฝั่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งกรุงเทพฯและปริมณฑลจะมีฝนเพิ่มมากขึ้น

สำหรับคลื่นลมบริเวณอ่าวไทยตอนบนตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นไปและทะเลอันดามันตอนบนตั้งแต่จังหวัดระนองขึ้นไป มีกำลังอ่อนลง โดยมีคลื่นสูง 2-4 เมตร ส่วนทางตอนล่างของอ่าวไทยและทะเลอันดามัน มีคลื่นสูง 1-2 เมตร ขอให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งภาคใต้ตอนบนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือระวังอันตรายจากคลื่นลมแรงที่พัดเข้าหาฝั่ง ชาวเรือควรเดินเรือด้วยความระมัดระวังและเรือเล็กควรงดออกจากฝั่ง

ประกาศ ณ วันที่ 5 มกราคม 2562 เวลา 20.30 น.
ประกาศฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้ายของเหตุการณ์นี้

(ลงชื่อ)

(นายภูเวียง ประคำมินทร์)
อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา

๔๓. ประกาศฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

๑. น่าเชื่อถือ เพราะ เป็นประกาศที่ประกาศเรื่องที่เป็นข่าวขณะนี้
๒. น่าเชื่อถือ เพราะเป็นประกาศที่ออกจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้
๓. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะกรมอุตุนิยมวิทยารายงานผลคลาดเคลื่อนหลายครั้ง
๔. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะ ธรรมชาติเป็นสิ่งที่แน่นอน ไม่สามารถคาดเดาได้

๔๔. พฤติกรรมของบุคคลใดที่ปฏิบัติ**ไม่เหมาะสม**ตามประกาศ

๑. เมฆาเป็นชาวประมงจังหวัดพัทลุงนำเรือเล็กออกหาปลาในวันที่ ๕ ม.ค.
๒. ฟ้าใสอาศัยอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี ในวันที่ ๖ ม.ค. ฟ้าใสไปโรงเรียนโดยไม่พกร่มไปด้วย
๓. เวหาอาศัยอยู่บ้านที่กรุงเทพฯ จะไปเที่ยวจังหวัดนครปฐม เขาพกเสื้อกันฝนติดรถไปด้วย
๔. พายุอาศัยอยู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากจะไม่อยู่บ้านหลายวัน เขาจึงขนของชั้นล่างขึ้นไว้บนชั้นสอง ตั้งแต่วันที่ ๔ ม.ค.

๔๕. จากข้อความในประกาศข้อใดกล่าว**ไม่ถูกต้อง**

๑. จังหวัดนนทบุรีอาจมีฝนตกเพิ่มขึ้นในช่วงวันที่ ๖ ม.ค.
  ๒. ก่อนวันที่ ๕ ม.ค. ทะเลแถบจังหวัดระนองมีคลื่นแรง
  ๓. ภาคใต้ตอนล่างยังคงมีฝนตกหนัก แต่ตกน้อยลงในบางพื้นที่
  ๔. เกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ทำการเกษตรในที่ลุ่มต่ำให้ระวังพืชผลเสียหาย
๔๖. หากนักเรียนอาศัยอยู่จังหวัดเพชรบุรี นักเรียนควรจะทำปฏิบัติอย่างไร ในช่วงวันที่ ๕-๘

๑. ไม่ออกนอกบ้านเป็นเวลาสามวัน
  ๒. ย้ายไปอยู่บ้านญาติที่กรุงเทพฯชั่วคราว
  ๓. ไปโรงเรียนและใช้ชีวิตตามปกติ พกอุปกรณ์กันฝนไปทุกวัน
  ๔. เตรียมของใช้ที่จำเป็นติดบ้าน และขนของต่าง ๆ ไว้ชั้นสอง ใช้ชีวิตตามปกติ
๔๗. เอกสารฉบับนี้มีข้อมูลครบถ้วนตามลักษณะของการประกาศหรือไม่ เพราะเหตุใด
๑. ครบถ้วน เพราะมีเรื่องที่แจ้งให้ทราบ,ผู้แจ้ง,ชื่อประกาศ,ฉบับที่,วันเดือนปี
  ๒. ครบถ้วน เพราะมีเรื่องที่แจ้งให้ทราบ,ผู้แจ้ง,ชื่อประกาศ,ฉบับที่,วันเดือนปี,มีการลงชื่อผู้มีอำนาจ
  ๓. ไม่ครบ เพราะขาดที่อยู่ของหน่วยงาน
  ๔. ไม่ครบ เพราะขาดข้อมูลที่จะสามารถติดต่อกลับไปยังหน่วยงานได้

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๔๘ - ๕๑

นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เรื่องสองสัตว์ โดย นายคำรณ เดชประยูทธ

ในกาลก่อนมีสัตว์สองตัวเป็นเพื่อนกัน เวลาไปหากินหรือไปในที่ใดๆ มักจะไปด้วยกันเสมอ สัตว์คู่นี้ได้แก่ บ้วน (นาก) กับกระต่าย มันหากินอยู่ตามริมฝั่งน้ำปิงเป็นประจำ

อยู่มาวันหนึ่ง นากออกไปหากิน มองเห็นช่องว่างคิดว่าเป็นทางน้ำจึงว่ายน้ำเข้าไป พอเข้าไปแล้วปรากฏว่าไปชนสายใยประตูกะต้ำ (เครื่องดักจับปลาชนิดหนึ่ง) นากพยายามหาทางออก แต่ทำอย่างไรก็ออกไม่ได้ มันร้องขอให้กระต่ายช่วย กระต่ายลงมาดูเห็นกะต้ำแน่นหนาเกินกว่ากำลังน้อย ๆ ของตนจะรื้อหรือทำลายได้

ขณะนั้นพอดีนายพรานผู้วางกะต้ำ จึงตรงเข้าไปดูเห็นนากติดอยู่ก็ดีใจ ส่วนกระต่ายเห็นคนเดินมาจึงหลบซ่อนตัวนั่งอยู่ข้างๆ กอหญ้า นากพอนายพรานเปิดประตูกะต้ำออก มันแก้งทำ

เป็นตาย กลั่นลมหายใจ เบ่งท้องให้พองคล้ายกับตายมานานแล้ว เมื่อกระต่ายแลเห็นนายพรานจับเพื่อนของตนขึ้นมาเช่นนั้น กระต่ายจึงกระโดดออกมา และดีนรนกระเสือกกระสนคล้ายกับถูกตีหรือถูกยิง แล้วนอนนิ่งบนหาดทรายห่างจากกะต้ำไม้ไผ่สัก

นายพรานมองเห็นกระต่ายมานอนดีนตาย ดีใจรีบขึ้นจากน้ำ วางนากลงกับพื้น วิ่งตรงเข้าไปเพื่อจะจับกระต่ายอีกตัว นากพอเป็นอิสระจึงกระโดดลงน้ำหนีไป กระต่ายเห็นเพื่อนของตนหนีลงน้ำไปได้รีบลุกขึ้นกระโดดวิ่งหายเข้าป่าไป ตกลงนายพรานไม่ได้สัตว์อะไรเลยแม้แต่ตัวเดียว

๔๘. ข้อคิดใด**ไม่ปรากฏ**อยู่ในนิทานเรื่องนี้

๑. อย่าตื่นตูมใจร้อน
  ๒. เพื่อนแท้ยอมไม่ทิ้งกัน
  ๓. โลกมากมักจะลาภหาย
  ๔. สติปัญญาจะช่วยให้หลุดพ้นจากสถานการณ์อันตราย
๔๙. ถ้านักเรียนเป็นผู้นำของประเทศ นักเรียนอยากให้คนในประเทศเป็นแบบใด
๑. นาก เพราะ มีความฉลาดหลักแหลม สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
  ๒. นาก เพราะ สามารถเอาตัวรอดได้ แม้อยู่ในสถานการณ์เลวร้ายก็ตาม
  ๓. กระต่าย เพราะ สามารถใช้ปัญญาของตนเอง เพื่อช่วยนากเพื่อนของตนเองได้
  ๔. นายพราน เพราะ เป็นผู้มีความเห็นชีวิตของสัตว์ทั้งสองประเภทได้
๕๐. นาก มีคุณธรรมข้อใด
๑. ความมีน้ำใจ
  ๒. ความมีสติ
  ๓. ความมีปัญญา
  ๔. ความรอบคอบ
๕๑. ปัญหาของเรื่องนี้อยู่ที่สิ่งใด
๑. นายพรานที่มีความโลภมากเกินไป
  ๒. นากที่ไม่รู้จักระมัดระวังตัว
  ๓. นายพรานที่ขาดสติ ตื่นเต้นจนลืมงาน
  ๔. กระต่ายที่ชะล่าใจ มั่นใจในตนเอง

ดูป้าย ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๕๒ - ๕๕

โรคปิดหู ปิดตา ปิดปาก

โรคที่ **ทำให้คุณเวรชา** คือ **ปัญหาการทุจริต** ในบ้านเมืองเรา

อาการ

- ไม่ฟังคำตักเตือนจากคนรอบข้าง
- มองไม่เห็นเวลาที่ตัวเองโกงคนอื่น
- ปิดปากเงียบไม่บอกใครเมื่อเห็นการทุจริต

ผลกระทบ

- ด้านการบริหารประเทศ
- ด้านเศรษฐกิจ
- ด้านสังคม

การรักษา

ไม่เพิกเฉยเมื่อพบเห็นการทุจริต

www.nacc.go.th
แจ้งเบาะแส เมื่อพบเห็นการทุจริต โทร.1205

สำนักงาน ป.ป.ช.

๕๒. ป้ายนี้มีเจตนาเช่นไร

๑. ตักเตือน   ๒. แนะนำ   ๓. สั่งสอน   ๔. โน้มน้าวใจ

๕๓. ข้อใดไม่ใช่ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อเกิดการทุจริต

๑. เศรษฐกิจในประเทศไม่พัฒนา   ๒. สังคมเสียระบบ มีตัวอย่างที่ไม่ดี
๓. ประเทศไม่มีความเป็นประชาธิปไตย   ๔. อำนาจจะอยู่ในมือของคนเพียงคนเดียว

๕๔. นักเรียนคิดว่าอาการในข้อใดรุนแรงที่สุด

๑. ไม่ฟังคำตักเตือน   ๒. มองไม่เห็นเมื่อมีคนทุจริต
๓. ปิดปากเมื่อพบเห็นการทุจริต   ๔. รุนแรงเท่ากันทุกข้อ

๕๕. นักเรียนคิดว่าภาระกระทำของบุคคลคนใดที่สอดคล้องกับแนวคิดหลักของโปสเตอร์

๑. นายสุชาติจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่กรมที่ดินเพื่อลัดคิวทำเอกสารให้ตนเองก่อน
๒. ครูพีญศรีพบข้อมูลการรับเงินใต้โต๊ะของผู้อำนวยการจึงแจ้งไปยังกระทรวงศึกษาธิการ
๓. ลูกสาวนายชาติชายไม่สามารถสอบเข้าโรงเรียนได้ นายชาติชายจึงบริจาคให้โรงเรียนเพื่อให้เข้าเรียน
๔. ครูดวงเดือนพบว่าการจัดซื้อโต๊ะของโรงเรียนมีเรื่องน่าสงสัย แต่ก็ไม่ได้ทำอะไร เพราะครูดวงเดือนเป็นครูฝ่ายปกครอง

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๕๖ - ๖๐

ฤดูไม่หนาว

ดีสามดูจะเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการชกตัวอยู่ใต้ผ้าห่มเสียยิ่งนัก แต่คงไม่ใช่สำหรับชายอย่างแก “ตาชัย” การตื่นขึ้นมากับเวลาที่ใครต่อใครหลับใหลนั้นนับว่าเป็นเรื่องปกติของวัยแกเลยทีเดียวนะ บางทีแกอาจไม่ต้องนอนมากก็ได้หรอก เพราะไม่เท่าไรก็คงจะได้พักจริงกันแล้ว แกได้แต่คิดเรื่อยเปื่อยไปตามประสาพลางเอื้อนมือคลำหาวิทยุทรานซิสเตอร์บนหัวนอน ทันทีที่หมอนปุ่มปิดเสียงเพลงลูกทุ่งเก่า ๆ สมัยหนุ่มก็ดังมาพอให้อืมได้ ดีเจอ่านข้อความเอสเอ็มเอส สลับกับข้อความจากเฟสบุ๊กแฟนเพจ บางคราวก็รับสายพูดคุยกับแฟนเพลงที่โทรมา เป็นสิ่งที่รับรู้ได้ว่ามันแตกต่างจากสมัยที่แกยังมีเรี่ยวแรงด้วยวัยที่น้อยกว่านี้นัก สมัยนั้นการจะติดต่อพูดคุยกับดีเจ ต้องผ่านจดหมายที่ส่งไปแล้วนับวันรอ ที่จะได้อ่านออกอากาศ แต่จะว่าไปสมัยนั้นสังคมมิตรเพลงยังจะดูคึกคักอบอุ่นกว่าสมัยเทคโนโลยีทันใจแบบนี้เสียอีก นั่นเป็นสิ่งที่ตาชัยรับรู้ได้ลึก ๆ ในใจ

ดีสี่กว่าแล้ว ได้เวลาลุกเข้าครัวหุงหาอาหาร ถึงแม้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรีบกันขนาดนี้ แต่ก็เพื่อที่จะนอนขดใต้ผ้าห่มเก่า ๆ อีกต่อไปแล้ว อากาศค่อนข้างเย็นเพราะเริ่มเข้าสู่ฤดูหนาว แต่ก็นั่นแหละ หน้าหนาวสมัยนี้อ่างมากก็แค่เย็น จะหาหนาวจับใจแบบเมื่อก่อนคงไม่มีแล้ว แกจำไม่ได้แล้วด้วยว่าลมหนาวที่เข้ามาทักทายครั้งสุดท้ายนั้นเมื่อไหร่ เสียงถ่านไฟปะทุในเตาอั้งโล่ และความร้อนจากกระโถไฟที่สัมผัสผิว กับอากาศแห่งแบบนี้ ก็พอที่จะทำให้เบื้องหน้าพร่าเลือน ขณะที่ความทรงจำเริ่มแจ่มชัด

เสียงปะทุดังเป็นระยะจากกองฟืนที่พอสุมไล่ความเหน็บหนาว เด็กน้อยขดตัวอยู่ใต้ผ้าห่มบนตักอุ่นของยายอย่างสุขใจ หนาวปีนี้หนักกว่าทุกปี มันหนาวเหน็บลึกเข้าไปถึงกระดูกน้อย ๆ ของเขาเลยทีเดียวนะ แม้แต่ผ้าห่มยังเย็นเฉียบ ยิ่งใกล้สว่างความหนาวเย็นนั้นก็เกินกว่าที่เขาจะหลับต่อได้ และเกินที่จะรอให้ตะวันโผล่พ้นฟ้า ก่อนที่ไถ่จะขึ้น เมื่อพ่อลงบ้านมาก่อไฟที่ใต้ถุน เขาก็จะตามลงมา ทันทีที่ได้ยินเสียงไฟ การได้ชกตัวใต้ผ้าห่มของยายหน้ากองไฟแบบนี้ ช่างเป็นอะไรที่เขารู้สึกโปรดปรานเสียยิ่งนัก มันเป็นที่ซึ่งอบอุ่นที่สุดในหน้าหนาวเลยทีเดียวนะ เด็กน้อยอ้าปากหาพ่นไอออกมา ก่อนจะหลับตาลงกับรอยยิ้มอีกครั้ง

เขาลืมตาขึ้นมาเมื่อรุ่งสาง พ่อมักเล่านิทานช่างกองไฟให้ฟังกันทุกเช้ารสชาติกล้วยดิบเผา ร้อน ๆ จากมือแม่นั้นเป็นสิ่งที่ประทับใจในหน้าหนาวแบบนี้เช่นกัน มันเทศหมกดินในกองไฟนั้นด้วย ตั้งแต่ตอนเย็นเมื่อวานนี้แล้วที่เขาได้ออกหาชุดมันเทศหากล้วยดิบมาเตรียมไว้ เพราะมันเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ สำหรับการผิงไฟช่วงหน้าหนาวแบบนี้ กว่าจะเข้าเต็คน้อยก็อิมจนแทบไม่ต้องกินข้าว

ฝ่ามือเหยี่ยวยนต์ตามวัยปีบนำออกจากยอดฝักที่ต้มจนเปื่อยตั้งแต่เมื่อวาน ก่อนจิ้มในถ้วย น้ำพริกที่ทำเอง แล้วเปิบข้าวสวยร้อน ๆ ตามไป ปลาเค็มแห้ง ๆ ตัวหนึ่งยังคงวางอยู่ในจาน เสียงข่าวยามเช้าจากวิทยุรายงานว่หน้าหนาวปีนี้จะสั้นกว่าทุกปี อันเนื่องมาจากปัญหาโลกร้อนที่แกเองก็ไม่เข้าใจ และคงไม่ได้ใส่ใจเท่าไร ก็นำข้าวไปตักช้อนที่จุกจะยกฝ่ามือปาดน้ำตาไปด้วยไม่ได้ ไม่ใช่ว่าแกจะสงสารชีวิตหรืออะไร ทั้งไม่ใช่เพราะคิดถึงลูกหลานที่นาน ๆ จะกลับมาเยี่ยมกันสักครั้ง เพียงแต่อากาศแห้งเย็นยามเช้าแบบนี้ มันทำให้แกอดคิดถึงฤดูหนาวที่แสนอบอุ่นเมื่อครั้งยังเด็กไม่ได้สักที

ที่มา ละเว้ : www.readawrite.com

๕๖. ข้อความ “ฝ่ามือเหยี่ยวยนต์ตามวัยปีบนำออกจากยอดฝักที่ต้มจนเปื่อยตั้งแต่เมื่อวาน ก่อนจิ้มในถ้วยน้ำพริกที่ทำเองอย่าง ๆ แล้วเปิบข้าวสวยร้อน ๆ ตามไป” ใช้โวหารใดโดดเด่น

๑. บรรยาย   ๒. พรรณนา   ๓. สาธก   ๔. อุปมา

๕๗. จากเนื้อหา ตาชัย น่าจะมีอายุช่วงวัยใด

๑. ๒๙ - ๓๙ ปี   ๒. ๔๐ - ๔๙ ปี   ๓. ๕๙ - ๕๙ ปี   ๔. ๕๙ - ๖๙ ปี

๕๘. ข้อความ “หนาวปีนี้หนักกว่าทุกปี มันหนาวเหน็บลึกเข้าไปถึงกระดูกน้อย ๆ ของเขาเลยทีเดียวม്മแต่ผ้าห่มยังเย็นเฉียบ” เป็นโวหารภาพพจน์ใด

๑. อุปมา   ๒. สัทพจน์   ๓. อติพจน์   ๔. ปฏิพจน์

๕๙. การตั้งชื่อเรื่อง แสดงให้เห็นแนวคิดใด

๑. ความไม่เที่ยง   ๒. ความอบอุ่น
๓. ความอาลัย   ๔. ความมั่นคง

๖๐. การตั้งชื่อเรื่อง เป็นกลวิธีการตั้งในแบบใด

๑. การเปรียบเทียบ   ๒. มีความหมายแอบแฝง
๓. แบบตรงไปตรงมา   ๔. การใช้ความหมายที่ตรงข้าม

๖๑. เนื้อหาอะไรที่ไม่ได้กล่าวถึง

๑. สภาพความสัมพันธ์ของครอบครัวชนบท
๒. ลักษณะอาหารการกินของคนยุคสมัยก่อน
๓. ลักษณะอาชีพการทำมาหากินของคนชนบท
๔. ลักษณะความสัมพันธ์ของคนในชุมชนใหญ่

๖๒. ความคิดของ “ตาชัย” เป็นอย่างไร

๑. คิดถึงลูกหลาน	๒. เสียเวลาในอดีต
๓. อยากกลับไปแก้ไขอดีต	๔. มีความสุขกับอดีต

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๖๓ - ๖๔

“...ก้อนหินที่วางอยู่ตามทางเท้า หากเราไม่อุ้มขึ้นมาถือไว้ ความหนักของก้อนหินเหล่านั้นก็จะทำให้เราทุกข์ไม่ได้ แต่หากเราปล่อยไปอุ้มมาเป็น “ก้อนหินของเรา” เมื่อไหร่ความทุกข์เพราะการอุ้มของหนักก็เกิดขึ้นเมื่อนั้น...”

ที่มา ว.วชิรเมธี : พลังความคิดชีวิตเปลี่ยนโลก

๖๓. ก้อนหิน ในความหมายของผู้เขียน หมายถึงสิ่งใด

๑. ความทุกข์	๒. ปัญหา	๓. อุปสรรค	๔. ความกังวล
๖๔. ข้อคิดใดสอดคล้องกับข้อความข้างต้นมากที่สุด
๑. ทุกข์หรือสุขอยู่ที่ใจของเราเอง	๒. อย่าคิดเล็กคิดน้อย
๓. ความกังวลใจก่อให้เกิดความทุกข์	๔. อย่าเอาเรื่องของคนอื่นมาใส่ใจ

๖๕. “ดอกเสี้ยนหนึ่งดอกอยู่บนถนน มันคือขยะ หากมันผูกอยู่กับผักกาดขาว ก็มีค่าเท่ากับการร้อยผักกาดขาว

หากมันผูกอยู่กับช่อดอกไม้ มันก็มีค่าเท่ากับของประดับ” **ไม่สอดคล้องกับแนวคิดใด**

ที่มา Poundtawan : www.winnews.tv

๑. ผลงานจะปรากฏเมื่อคนเราได้โอกาสที่ยิ่งใหญ่
๒. ผลงานของคนจะวัดกันเพียงแค่งานครั้งเดียวไม่ได้
๓. คนเราจะมีคุณค่าก็ขึ้นอยู่กับว่าเราอยู่ในที่ที่เหมาะสมหรือไม่
๔. คนเราต่างก็มีความสามารถ เพียงแต่ต้องค้นหาให้เจอว่าสิ่งใดเหมาะกับตัวเอง

แบบวิเคราะห์ข้อสอบ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ ๑ - ๓

“ความสามัคคีนั้น อาจหมายถึงความถึงเห็นชอบเห็นพ้องกันโดยไม่แย้งกัน ความจริงงานทุกอย่างหรือการอยู่เป็นสังคม ย่อมต้องมีความขัดแย้งกัน ความคิดต่างกัน ซึ่งไม่เสียหาย แต่อยู่ที่จิตใจของเรา ถ้าเราใช้หลักวิชาและความปรองดอง ด้วยการใช้ปัญญา การแย้งต่าง ๆ ย่อมเป็นประโยชน์ หากมีรากฐานของความคิดอย่างเดียวกัน รากฐานของความคิด นั้นคือ แต่ละคนจะต้องทำให้บ้านเมืองมีความมีความเป็นปึกแผ่น”

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
สรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	๑. ข้อใดคือสาระสำคัญของข้อความนี้ ๑. ทุกคนต้องใช้ปัญญาในการแก้ไขปัญหา ๒. ทุกคนต้องไม่มีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ๓. ทุกคนต้องมีความสามัคคีกัน ไม่คิดต่าง <u>๔. ทุกคนคิดต่างได้ แต่ต้องมีจุดประสงค์เดียวกัน</u>	ความเข้าใจ
แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง	๒. ข้อความใดไม่ใช่ข้อคิดเห็น <u>๑. การอยู่เป็นสังคมย่อมต้องมีความขัดแย้งกัน</u> ๒. ความสามัคคีนั้นอาจหมายถึงความถึงเห็นชอบเห็น ๓. ความคิดต่างกัน ซึ่งไม่เสียหาย แต่อยู่ที่จิตใจของเรา ๔. การแย้งต่าง ๆ ย่อมเป็นประโยชน์ หากมีรากฐาน ของความคิดอย่างเดียวกัน	การวิเคราะห์
คาดเดาจากข้อมูลที่ได้รับ	๓. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้จากข้อความนี้ ๑. ทุกคนสามารถคิดต่างได้ ๒. สังคมทุกสังคมมีความขัดแย้ง ๓. การใช้ปัญญาทำให้สังคมสงบสุข <u>๔. ทุกสังคมมีรากฐานแนวคิดเดียวกัน</u>	ความเข้าใจ

จากข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๔ - ๖

“ทุกวันนี้ ประเทศไทยยังมีทรัพยากรพร้อมมูลทั้งทรัพยากร ธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล ซึ่งเราสามารถนำมาใช้เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ และเสถียรภาพอันถาวรของบ้านเมืองได้เป็นอย่างดี ข้อสำคัญ เราต้องรู้จักใช้ทรัพยากรนั้นอย่างฉลาด คือไม่นำมาทุ่มเทใช้ให้เปลืองไปโดยไร้ประโยชน์ หรือได้ประโยชน์ไม่คุ้มค่า หากแต่การระมัดระวังใช้ด้วยความประหยัดรอบคอบ ประกอบด้วยความคิดพิจารณาตามหลักวิชา เหตุผล และความถูกต้องเหมาะสม โดยมุ่งถึงประโยชน์แท้จริงที่จะเกิดแก่ประเทศชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันยืนยาว”

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
สรุปเจตนาของเรื่องที่อ่าน	๔. สารนี้มีเจตนาเช่นไร ๑. แนะนำ ๒. ตักเตือน ๓. สั่งสอน ๔. โน้มน้าวใจ	ความเข้าใจ
สรุปใจความสำคัญจากเรื่อง ที่อ่าน	๕. ข้อใดคือสาระสำคัญของข้อความนี้ ๑. ต้องรู้จักใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า ๒. ประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ ๓. การจะทำอะไรต้องมุ่งผลประโยชน์ที่แท้จริง ๔. การจะทำอะไรต้องคำนึงถึงผลในภายหน้า	ความเข้าใจ

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๖ - ๘

บานประตูไม้ไว้เปิดกว้าง   ไขแค่เพียงอำพรางซอนบางสิ่ง
หรือจ่านพวยแพ้อย่างแท้จริง   จึงปิดตายไม่ไหวติงอยู่อย่างนั้น

บานประตูไม้ไว้ไขแค่แง้ม   หากยังถูกแต่งแต้มด้วยสีสรรพ์
ที่รอการเปิดไขไขทางตัน   แต่คือก้าวสำคัญสู่โลกงาม

- ระบุที่ พชระ -

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอกจุดมุ่งหมาย ของการอ่าน	๖. คำประพันธ์นี้ควรจัดว่าเป็นการอ่านประเภทใด ๑. อ่านเอาเรื่อง ๒. อ่านเก็บความรู้ ๓. อ่านตีความ ๔. อ่านวิเคราะห์	การวิเคราะห์
ตีความหมายของ สิ่งที่อ่าน	๗. “บานประตู” ในความหมายของกวี หมายถึงสิ่งใด ๑. อารมณ์ ๒. ชีวิต ๓. การศึกษา ๔. ความคิด	การวิเคราะห์

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
การคาดเดาจาก ข้อมูลที่อ่าน	๘. จากคำประพันธ์สามารถอนุมานได้ว่า ผู้เขียนต้องการจุด ประกายสิ่งใด ๑. คุณธรรม ๒. ความกล้าหาญ ๓. แรงแบนดาลใจ ๔. ความคิดสร้างสรรค์	ความเข้าใจ

ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๙ - ๑๐

(.....)...ที่รัก
สังคมไทยไร้สุขทุกข์ทวี
เธอต้องกล้าก้าวไปในเบื้องหน้า
จงชูธรรมนำใจไม่รู้จำ

ขอเธอจงตระหนักในศักดิ์ศรี
รอเธออยู่เป็นผู้ที่ซื่อสัตย์
เธอต้องกล้าฝ่าฟันกล้าสร้างสรรค์สร้าง
จงอยู่อย่างสมค่าราคาคณ
- อภิชาติ ดำดี

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม
บอกจุดมุ่งหมายของ เรื่องที่อ่าน	๙. ผู้เขียนต้องการเขียนคำประพันธ์นี้เพื่อคนกลุ่มใด ๑. ครู ๒. นักเรียน, นักศึกษา ๓. นักสร้างสรรค์สังคม ๔. นักการเมือง	ความเข้าใจ
บอกพฤติกรรมที่ควร ปฏิบัติ	๑๐. ข้อใดไม่ใช่พฤติกรรมที่ควรมีเมื่อได้อ่านบทกวีนี้ ๑. กล้าหาญ ๒. มีความทะนงตน ๓. เป็นผู้นำ ๔. เห็นอกเห็นใจผู้อื่น	การนำไปใช้

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม
นำเอาความรู้ที่ได้สรุปเป็นความรู้ใหม่	<p>๑๕. “เวลาที่เราไปอยู่ที่ไหนก็ตาม เราต้องรู้จักเข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิวตาตาม เพราะแต่ละที่ย่อมมีความแตกต่างกันไปในเรื่องของวัฒนธรรม” หากเรายึดถือข้อความนี้ เราจะเป็นคนเช่นไร</p> <p>๑. รู้จักปรับปรุงตัวเอง</p> <p><u>๒. รู้จักปรับตัว</u></p> <p>๓. รู้จักเปลี่ยนแปลง</p> <p>๔. รู้จักการปราศรัย</p>	การสังเคราะห์
ตีความหมายของข้อความ	<p>๑๖. หากเปรียบเทียบข้อคิดที่ได้จากข้อความในข้อ ๑๕ คนที่ปฏิบัติเช่นนี้เปรียบได้กับต้นไม้ชนิดใด</p> <p>๑. ต้นเข็ม</p> <p><u>๒. ต้นใผ่</u></p> <p>๓. ต้นกล้วย</p> <p>๔. ต้นมะพร้าว</p>	การวิเคราะห์
บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	<p>๑๗. ถ้าต้องการสื่อความหมายว่า “ การพัฒนาชาติบ้านเมืองเป็นหน้าที่ของทุกคนในชาติ” ควรใช้ข้อความใด</p> <p>๑. ประเทศเป็นสมบัติที่จะต้องดูแลร่วมกัน</p> <p>๒. ทุกคนในประเทศต้องร่วมมือร่วมใจ มีความสามัคคี</p> <p>๓. ทุกคนในประเทศต่างมีหน้าที่ที่ของตัวเองที่ต้องทำให้ดีที่สุด</p> <p><u>๔. ประเทศจะเป็นอย่างไร มีการพัฒนาหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับทุกคน</u></p>	ความเข้าใจ
บอกเหตุผลสนับสนุน	<p>๑๘. “ชีวิตที่เป็นอยู่ด้วยปัญญา ปราชาญ์กล่าวว่า ประเสริฐที่สุด” ข้อความใดเป็นเหตุผลสนับสนุนข้อความนี้ได้ดีที่สุด</p> <p>๑. ผู้มีปัญญาเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง</p> <p><u>๒. ผู้ที่มีปัญญามีความคิด รู้ผิด รู้ถูก</u></p> <p>๓. ผู้มีปัญญามีความคิดที่จะพัฒนาอยู่เสมอ</p> <p>๔. ผู้ที่มีปัญญาเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เกียรติ</p>	การวิเคราะห์

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
แยกแยะข้อคิดเห็น และข้อเท็จจริง	<p>๑๙. ข้อความใด<u>ไม่มี</u>ข้อเท็จจริง</p> <p>๑. การรับประทานอาหารเช้าช่วยให้ร่างกายมีพลังงาน เราควรรับประทานอาหารเช้าทุกวัน</p> <p>๒. การเล่นเกมเป็นเวลานาน ๆ อาจทำให้รู้สึกปวดตาเมื่อยล้าตามตัวเป็นเพราะการจ้องจอคอมพิวเตอร์นาน ๆ</p> <p>๓. <u>ชีวิตก็คงเป็นเหมือนกับละคร มีทั้งตอนสุขตอนเศร้าปนกันไป แต่เราก็เลือกได้ที่จะให้ละครเรื่องนี้ของเราเป็นอย่างไร</u></p> <p>๔. น้ำในโลกนี้เป็นทรัพยากรที่สำคัญสำหรับทุกคน ทุกคนควรจะช่วยกันอนุรักษ์ให้คงอยู่คงไม่ใช่น้ำที่ของใครคนใดคนหนึ่ง</p>	การวิเคราะห์
บอใจความสำคัญของเรื่องี่อ่าน	<p>๒๐. ข้อความใดไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแนะนำ</p> <p>๑. การรับประทานอาหารเช้าช่วยให้ร่างกายมีพลังงาน เราควรรับประทานอาหารเช้าทุกวัน</p> <p>๒. <u>การเล่นเกมเป็นเวลานาน ๆ อาจทำให้รู้สึกปวดตาเมื่อยล้าตามตัวเป็นเพราะการจ้องจอคอมพิวเตอร์นาน ๆ</u></p> <p>๓. <u>ชีวิตก็คงเป็นเหมือนกับละคร มีทั้งตอนสุขตอนเศร้าปนกันไป แต่เราก็เลือกได้ที่จะให้ละครเรื่องนี้ของเราเป็นอย่างไร</u></p> <p>๔. น้ำในโลกนี้เป็นทรัพยากรที่สำคัญสำหรับทุกคน ทุกคนควรจะช่วยกันอนุรักษ์ให้คงอยู่คงไม่ใช่น้ำที่ของใครคนใดคนหนึ่ง</p>	ความเข้าใจ

วัตถุประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
	๑. คิดช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ๒. คิดหาทางประนีประนอมกัน ๓. คิดหาวิธีป้องกันอันตราย ๔. คิทยกย่องสรรเสริญผู้ทำดี	
บอกใจความ สำคัญของ เรื่องที่อ่าน	๒๕. “ผ่านวิกฤติการณ์น้ำท่วมมาไม่เท่าไร คราบน้ำยังคงหลงเหลือ อยู่ แต่ก็มีข่าวออกมาว่า น้ำจะท่วมอีกครั้ง จึงเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่ จะร่วมกันหาสาเหตุของปัญหา รวมถึงวิธีการแก้ไข เพื่อไม่ให้ ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีก” (ก) ๑. คิดช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ๒. คิดหาทางประนีประนอมกัน ๓. คิดหาวิธีป้องกันอันตราย ๔. คิทยกย่องสรรเสริญผู้ทำดี	ความเข้าใจ
บอกใจความ สำคัญของ เรื่องที่อ่าน	๒๖. “ความดีนั้นสามารถทำได้ยากกว่าความเลว เพราะกิเลสเป็นสิ่งที่ มีอยู่ในตัวเรา เพียงแต่เราจะสามารถควบคุมมันได้หรือไม่ คนหลายคน ที่มีโอกาสที่จะแสดงกิเลสนั้นอย่างไม่มีคามผิด เช่น คนที่เจอของที่คน ทำหล่น หรือลืมทิ้งเอาไว้ แต่หลายคนในจำนวนเหล่านั้นก็สามารถที่จะ ระงับกิเลสเอาไว้ได้อย่างน่าชื่นชม เพราะฉะนั้นเราทั้งหลายก็ควรจะ เอาพวกเขาไว้เป็นแบบอย่างเตือนใจให้ระงับกิเลส” ๑. คิดช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ๒. คิดหาทางประนีประนอมกัน ๓. คิดหาวิธีป้องกันอันตราย ๔. คิทยกย่องสรรเสริญผู้ทำดี	ความเข้าใจ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม
บอกใจความสำคัญของสิ่งที่อ่าน	๓๕. แก่นของคำประพันธ์นี้ต้องการบอกสิ่งใด <u>๑. คุณค่าของคนอยู่ที่การปฏิบัติตนไม่ใช่ชาติกำเนิด</u> ๒. แม้จะเกิดในตระกูลสูงศักดิ์แต่ที่แท้มีจิตใจต่ำตม ๓. คนที่อยู่ผิดที่..สักวันก็ต้องได้กลับไปในที่ของตนเอง ๔. แม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีแต่เราสามารถเลือกปฏิบัติได้	ความเข้าใจ
ตีความของสิ่งที่อ่าน	๓๖. “ถึงแม้เห็นว่าเป็นหยกตกตรงหน้า แต่คุณค่าหาใช่เป็นเช่นคำถาม หยกที่เปราะเผลอด้วยดินสิ้นความงาม <u>ต้องใช้น้ำชำระล้างอีกทางท่า</u> ” ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร <u>๑. ต้องมีการพิสูจน์ตนเอง</u> ๒. ต้องมีการลบล้างอดีต ๓. ต้องมีการแก้ไขในสิ่งที่ผิดพลาด ๔. ต้องมีการปกปิดอดีตของตนเอง	การวิเคราะห์

อ่านคำประพันธ์และตอบคำถามข้อ ๓๗ - ๓๙

รสชิงแรง ..แข่งกะฆ่า ข้าต่างแน่	ไม่ยอมแพ้ปล่อยวางรสต่างด้าน
แย่งกันแรงแข่งขันกันสะท้าน	แย่งขนาน ไม่คลุกเคล้าเข้าเนื้อใน
หากชิงฆ่า....(๑)..... ไม่มีแฝง	พร้อมสำแดง รสชาติไม่ขาดใจ
คงถูกปาก ถูกลิ้นคนกินได้	รสชาติใหม่คงปรากฏ..ได้รสแกง
ชิงเจ้าข้า ! ข้าเจ้าเอ๋ย เคยเคียงข้าง	แกงหลายอย่าง ไม่ห่างกันร่วมปันแบ่ง
หากชิงฆ่าไม่แตกกันตะบันตะแบง	คงเป็นแกงอร่อยเลิศประเสริฐศรี..
	ที่มา ชิงกะฆ่า!ฆ่ากะเอ็ง! : ศรีสมภพ

วัตถุประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอก จุดมุ่งหมาย ของสิ่งที่อ่าน	<p>๓๗. ข้อใดเป็นสถานการณ์ที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของคำประพันธ์นี้</p> <p>๑. พียงยุทธเป็นวัยรุ่นจึงไม่เข้าใจสิ่งที่ย่าคอยพร่ำสอน และมักจะมองว่าย่าล้าหลัง แต่สุดท้ายพียงยุทธก็เข้าใจย่า</p> <p>๒. สุริยะอยู่พรรคสังครุและธนาธรอยู่พรรคเบรกทั้งสองยอมขึ้นดีเบตในเวทีเดียวกัน</p> <p>๓. ป้าสมรและป้าเอมอรอยู่บ้านตรงข้ามกัน และมักจะทะเลาะกันเสมอเมื่อโบมะม่วงบ้านป้าสมรหล่นมาในรั้วบ้านป้าเอมอร</p> <p>๔. อเนกมีความสามารถด้านคอมพิวเตอร์มาก ถือเป็นมือหนึ่งของสาขาไอที ส่วนอนันต์ก็มี ความสามารถด้านโปรแกรมมาก ทั้งสองจึงช่วยกันพัฒนาโปรแกรมจนได้รับรางวัล</p>	ความเข้าใจ
บอกใจความ สำคัญของ เรื่องที่อ่าน	<p>๓๘. ควรใส่คำใดลงในช่องหมายเลข (๑) ถึงจะได้ใจความที่สมบูรณ์ และเหมาะสมกับเนื้อหาคำประพันธ์</p> <p>๑. เข้มแข็ง</p> <p>๒. สามัคคี</p> <p>๓. กล้าแกร่ง</p> <p>๔. แบ่งปัน</p>	ความเข้าใจ

วัตถุประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอก ความสัมพันธ์ ของสิ่งที่อ่าน	๓๙. ทำไมจึงเปรียบเทียบชิ่งกับช่าคู่กัน <u>๑. เพราะชิ่งก็มีรสร้อนแรงและช่าก็มีรส เช่นเดียวกัน</u> ๒. เพราะเป็นเครื่องแกงหลักที่มีอยู่ในแกง เกือบทุกประเภท ๓. เพราะเป็นพืชที่ต้องรับประทานคู่กันจะ เสริมรสชาติกันและกัน ๔. เพราะเป็นพืชที่กินร่วมกันไม่ได้จะเกิดเป็น ฤทธิ์ทางยาระบาย	การวิเคราะห์

อ่านข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๔๐ - ๔๒

“ก็เพราะชี่เกียดเดิน เราจึงมีรถใช้” .... “ชี่เกียดจึงหาทางลัด”

มีหลายคนที่ยากเปลี่ยนแปลงตัวเอง พัฒนาตนเอง ต้องเคยคิดหรือรู้สึกเป็นเจ้าของความชี่เกียดของเรานี้มันช่างเป็นตัวขัดขวางให้เราไม่พัฒนาเสียจริงๆ ทั้งที่มีความตั้งใจเริ่มต้นไว้ดีแล้วก็ตาม.. เขาถึงได้บอกว่าการพัฒนาตนเองนั้นเราต้องมีเป้าหมาย มีแรงจูงใจ แรงบันดาลใจ เพราะเมื่อใดเกิดชี่เกียดขึ้นมา ท้อขึ้นมา ก็จะได้แรงเหล่านี้เป็นตัวผลักดันให้หลุดจากความท้อ ความชี่เกียดไปได้

ซึ่งปัญหามันก็มีต่อว่า แม้ได้รับแรงผลักดันที่ดี บางทีผ่านไปไม่นาน มันก็ยังชี่เกียดอยู่ดี.. อาจด้วยเพราะเจออุปสรรค หหมดแรงจูงใจก็ตาม คงไม่จำเป็นต้องมัวไปหาสาเหตุที่คนเราชี่เกียด เพราะไม่ว่าจะจากเหตุไหนอย่างไรมันก็คงไม่ตี โดยอย่างยิ่งกับหลายสิ่งที่เราต้องการผลลัพธ์เป็นความสำเร็จ มันคงไม่สำเร็จได้โดยง่ายบนภาวะเช่นนี้

สำหรับผมแล้วมีแนวคิดอยู่อย่างหนึ่งว่า อะไรที่เรารู้ว่ามันไม่ตี แต่เอาชนะมันไม่ได้ ตัดมันไม่ได้ เราก็ต้องปรับหรือเปลี่ยนเพื่ออยู่กับมันให้ตีให้ได้ เหยี่ยยอมมี 2 ด้านเสมอไม่มีอะไรเลวร้ายไปเสียหมด ความชี่เกียดก็เช่นกัน และมันต้องเริ่มจากการ “เปลี่ยนทัศนคติ” เปลี่ยนความคิด ไปในด้านที่ควรจะเป็น เหมือนเช่น ความชี่เกียดที่มันก็มีดีของมันอยู่

ที่มา Sirichaiwatt : sirichaiwatt.com

วัตถุประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอกใจความ สำคัญของ สิ่งที่อ่าน	๔๐. “ก็เพราะชี่เกียดเดิน เราจึงมีรถใช้” ข้อความดังกล่าวสอดคล้อง กับเรื่องที่ย่านอย่างไร ๑. แรงจูงใจจากความชี่เกียดสำคัญ ๒. การพัฒนาคือผลจากความชี่เกียด <u>๓. ความชี่เกียดก็มีข้อดี คือทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ</u> ๔. ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้มาจากความชี่เกียด	ความเข้าใจ

วัตถุประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
การคาดเดา จากข้อมูลที่ อ่าน	<p>๔๑. ข้อใดไม่สามารถอนุมานได้จากข้อความข้างต้น</p> <p>๑. คนซีเกียจมักทำอะไรสำเร็จได้ยาก</p> <p>๒. ความซีเกียจเกิดขึ้นเพราะมีอุปสรรค</p> <p>๓. เมื่อหมดแรงจูงใจ คนทุกคนจะซีเกียจ</p> <p>๔. ต่อให้มีความมุ่งมั่นแค่ไหน ก็อาจมีความซีเกียจอยู่ดี</p>	ความเข้าใจ
บอใจความ สำคัญของ เรื่องที่อ่าน	<p>๔๒. จะตั้งข้อบความนี้ว่าอย่างไร</p> <p>๑. ความสำเร็จของคนซีเกียจ</p> <p>๒. ความสำเร็จเกิดขึ้นได้กับทุกคน</p> <p>๓. แค่เปลี่ยนความคิดชีวิตก็เปลี่ยน</p> <p>๔. ซีเกียจไม่ได้แ่แค่ปรับมุมมอง</p>	ความเข้าใจ

อ่านประกาศต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๔๓ - ๔๗

ประกาศกรมอุตุนิยมวิทยา
เรื่อง พายุ "ปาบึก" (PABUK)
ฉบับที่ 26 (24/2562)

เมื่อเวลา 20.00 น. ของวันนี้ (5 เม.ย. 62) พายุดีเปรสชัน "ปาบึก" (PABUK) บริเวณทะเลอันดามัน ได้อ่อนกำลังลงเป็นหย่อมความอากาศต่ำกำลังแรง มีแนวโน้มว่าจะอ่อนกำลังลงอีกและสลายตัวไปตามลำดับ ลักษณะเช่นนี้ทำให้ภาคใต้ตอนล่างมีฝนตกลดลง แต่ยังคงมีฝนตกหนักได้บางพื้นที่กับมีลมกระโชกแรง ในบริเวณจังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง ขอให้ประชาชนระวังอันตรายจากฝนตกหนักและฝนที่ตกสะสม ซึ่งอาจทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก และน้ำท่วมขังในที่ลุ่มต่ำได้ ส่วนภาคกลางตอนล่างและบริเวณจังหวัดที่ติดกับชายฝั่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวมทั้งกรุงเทพฯและปริมณฑลจะมีฝนเพิ่มมากขึ้น

สำหรับคลื่นลมบริเวณอ่าวไทยตอนบนตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นไปและทะเลอันดามันตอนบนตั้งแต่จังหวัดระนองขึ้นไป มีกำลังอ่อนลง โดยมีคลื่นสูง 2-4 เมตร ส่วนทางตอนล่างของอ่าวไทยและทะเลอันดามัน มีคลื่นสูง 1-2 เมตร ขอให้ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งภาคใต้ตอนบนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือระวังอันตรายจากคลื่นลมแรงที่พัดเข้าหาฝั่ง **ชาวเรือควรเดินเรือด้วยความระมัดระวังและเรือเล็กควรงดออกจากฝั่ง**

ประกาศ ณ วันที่ 5 มกราคม 2562 เวลา 20.30 น.
ประกาศฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้ายของเหตุการณ์นี้

(ลงชื่อ)

(นายสุวิทย์ ประคัมจันทร์)
อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
แยกแยะเหตุและ ผล	<p>๔๓. ประกาศฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>๑. น่าเชื่อถือ เพราะ เป็นประกาศที่ประกาศ เรื่องที่เป็นข่าวขณะนี้</p> <p><u>๒. น่าเชื่อถือ เพราะเป็นประกาศที่ออกจาก หน่วยงานที่เชื่อถือได้</u></p> <p>๓. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะกรมอุตุนิยมวิทยา รายงานผลคลาดเคลื่อนหลายครั้ง</p> <p>๔. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะ ธรรมชาติเป็นสิ่งที่ แน่นอน ไม่สามารถคาดเดาได้</p>	การวิเคราะห์
บอกรู้อย่างสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน	<p>๔๔. พฤติกรรมของบุคคลใดที่ปฏิบัติไม่เหมาะสมตาม ประกาศ</p> <p>๑. เมฆาเป็นชาวประมงจังหวัดพัทลุงนำเรือ เล็กออกหาปลาในวันที่ ๕ ม.ค.</p> <p><u>๒. พ้าใส่อาศัยอยู่ที่จังหวัดนนทบุรี ในวันที่ ๒ ม.ค. พ้าใส่ไปโรงเรียนโดยไม่พกร่มไปด้วย</u></p> <p>๓. เวหาอาศัยอยู่บ้านที่กรุงเทพฯ ระหว่างที่จะ ไปเที่ยวจังหวัดนครปฐม เขาพกเสื้อกันฝนติด รถไปด้วย</p> <p>๔. พายอาศัยอยู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจาก จะไม่อยู่บ้านหลายวัน เขาจึงขนของชั้นล่าง ขึ้นไว้บนชั้นสอง ตั้งแต่วันที่ ๔ ม.ค.</p>	ความเข้าใจ
บอกรู้อย่างสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน	<p>๔๕. จากข้อความในประกาศข้อใดกล่าว<u>ไม่ถูกต้อง</u></p> <p>๑. จังหวัดนนทบุรีอาจมีฝนตกเพิ่มขึ้นในช่วง วันที่ ๖ ม.ค.</p> <p>๒. ก่อนวันที่ ๕ ม.ค. ทะเลแถบจังหวัดระนอง มีคลื่นแรง</p> <p><u>๓. ภาคใต้ตอนล่างยังคงมีฝนตกหนัก แต่ตก น้อยลงในบางพื้นที่</u></p> <p>๔. เกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ทำการ เกษตรในที่ลุ่มทำให้ระวังพืชผลเสียหาย</p>	ความเข้าใจ

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอกสิ่งที่ควร ปฏิบัติจากข้อมูลที่ อ่าน	๔๖. หากนักเรียนอาศัยอยู่จังหวัดเพชรบุรี นักเรียนควรจะ ปฏิบัติตนอย่างไร ในช่วงวันที่ ๕-๘ ๑. ไม่ออกนอกบ้านเป็นเวลาสามวัน ๒. ย้ายไปอยู่บ้านญาติที่กรุงเทพฯชั่วคราว ๓. ไปโรงเรียนและใช้ชีวิตตามปกติ พกอุปกรณ์ กันฝนไปทุกวัน <u>๔. เตรียมของใช้ที่จำเป็นติดบ้าน และขนของ ต่าง ๆ ไว้ชั้นสอง ใช้ชีวิตตามปกติ</u>	การนำไปใช้
บอกคุณค่าของสิ่ง ที่อ่าน	๔๗. เอกสารฉบับนี้มีข้อมูลครบถ้วนตามลักษณะของการ ประกาศหรือไม่ เพราะเหตุใด ๑. ครบถ้วน เพราะมีเรื่องที่แจ้งให้ทราบ,ผู้แจ้ง ,ชื่อประกาศ,ฉบับที่,วันเดือนปี ๒. ครบถ้วน เพราะมีเรื่องที่แจ้งให้ทราบ,ผู้แจ้ง ,ชื่อประกาศ,ฉบับที่,วันเดือนปี,มีการลงชื่อผู้มี อำนาจ ๓. ไม่ครบ เพราะขาดที่อยู่ของหน่วยงาน <u>๔. ไม่ครบ เพราะขาดข้อมูลที่จะสามารถติดต่อ กลับไปยังหน่วยงานได้</u>	การประเมิน ค่า

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๔๘ - ๕๑

นิทานพื้นบ้านภาคเหนือ เรื่องสองสัตว์

ในกาลก่อนมีสัตว์สองตัวเป็นเพื่อนกัน เวลาไปหากินหรือไปในที่ใดๆ มักจะไปด้วยกันเสมอสัตว์คู่นี้ได้แก่
บัววน (นาก) กับกระต่าย มันหากินอยู่ตามริมฝั่งน้ำปึงเป็นประจำ

อยู่มาวันหนึ่ง นากออกไปหากิน มองเห็นช่องว่างคิดว่าเป็นทางน้ำจึงวิ่งเข้าไป พอเข้าไปแล้วปรากฏว่าไป
ชนสายใยประตูกะต้ำ (เครื่องดักจับปลาชนิดหนึ่ง) นากพยายามหาทางออก แต่อย่างไรก็ออกไม่ได้ มันร้องขอให้
กระต่ายช่วย กระต่ายลงมาดูเห็นกะต้ำแน่นหนาเกินกว่ากำลังน้อย ๆ ของตนจะรื้อหรือทำลายได้

ขณะนั้นพอดีนายพรานผู้วางกะต้ำ จึงตรงเข้าไปดูเห็นนากติดอยู่ที่ก็ตั้งใจ ส่วนกระต่ายเห็นคนเดินมาจึงหลบ
ซ่อนตัวนั่งอยู่ข้างๆ กอหญ้า นากพอนายพรานเปิดประตูกะต้ำออก มันแกล้งทำเป็นตาย กลั้นลมหายใจ เบ่ง
ท้องให้พองคล้ายกับตายมานานแล้ว เมื่อกระต่ายแลเห็นนายพรานจับเพื่อนของตนขึ้นมาเช่นนั้น กระต่ายจึง
กระโดดออกมา และดิ้นรนกระเสือกกระสนคล้ายกับถูกตีหรือถูกยิง แล้วอนนิงบนหาดทรายห่างจากกะต้ำไม่ไกลนัก

นายพรานมองเห็นกระต่ายมานอนดิ้นตาย ดีใจรีบขึ้นจากน้ำ วางนากลงกับพื้น วิ่งตรงเข้าไปเพื่อจะจับ
กระต่ายอีกตัว นากพอเป็นอิสระจึงกระโดดลงน้ำหนีไป กระต่ายเห็นเพื่อนของตนหนึ่งลงน้ำไปได้รับลูกชิ้นกระโดด
วิ่งหายเข้าป่าไป ตกลงนายพรานไม่ได้สัตว์อะไรเลยแม้แต่ตัวเดียว

ทิวา นายคำรณ เดชประยูทธ

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอกข้อมูลจาก เรื่องที่อ่าน	<p>๔๘. ข้อคิดใด<u>ไม่ปรากฏ</u>อยู่ในนิทานเรื่องนี้</p> <p><u>๑. อย่าตื่นตูมใจร้อน</u></p> <p>๒. เพื่อนแท้ย่อมไม่ทิ้งกัน</p> <p>๓. โลกมากมั่งจะลาภหาย</p> <p>๔. สติปัญญาจะช่วยให้หลุดพ้นจาก สถานการณ์อันตราย</p>	ความรู้
บอก คุณลักษณะ สำคัญ	<p>๔๙. ถ้านักเรียนเป็นผู้นำของประเทศ นักเรียนอยากให้คนใน ประเทศเป็นแบบใด</p> <p>๑. นาย เพราะ มีความฉลาดหลักแหลม สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้</p> <p>๒. นาย เพราะ สามารถเอาตัวรอดได้ แมตก อยู่ในสถานการณ์เลวร้ายก็ตาม</p> <p><u>๓. กระจ่าง เพราะ สามารถใช้ปัญญาของ ตนเอง เพื่อช่วยนายเพื่อนของตนเองได้</u></p> <p>๔. นายพราน เพราะ เป็นผู้มีความเห็นชีวิต ของสัตว์ทั้งสองประเภทได้</p>	การวิเคราะห์
บอก คุณลักษณะ สำคัญ	<p>๕๐. นาย มีคุณธรรมข้อใด</p> <p>๑. ความมีน้ำใจ ๒. ความมีสติ</p> <p><u>๓. ความมีปัญญา</u> ๔. ความรอบคอบ</p>	การวิเคราะห์
บอกความ ใจความของ เรื่องที่อ่าน	<p>๕๑. ปัญหาของเรื่องนี้อยู่ที่สิ่งใด</p> <p><u>๑. นายพรานที่มีความโลภมากเกินไป</u></p> <p>๒. นายที่ไม่รู้จักระมัดระวังตัว</p> <p>๓. นายพรานที่ขาดสติ ตื่นเต้นจนลืมงาน</p> <p>๔. กระจ่างที่ชะล่าใจ มั่นใจในตนเอง</p>	ความเข้าใจ

ดูป้าย ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๕๒ - ๕๕

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม
บอกจุดมุ่งหมาย	๕๒. ป้ายนี้มีเจตนาเช่นไร ๑. ตักเตือน ๒. แนะนำ ๓. สั่งสอน ๔. โน้มน้าวใจ	ความเข้าใจ
นำความรู้ที่ได้สรุปเป็นความรู้ใหม่	๕๓. ข้อใดไม่ใช่ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อเกิดการทุจริต ๑. เศรษฐกิจในประเทศไม่พัฒนา ๒. สังคมเสียระบบ มีตัวอย่างที่ไม่ดี ๓. ประเทศไม่มีความเป็นประชาธิปไตย ๔. อำนาจจะอยู่ในมือของคนเพียงคนเดียว	การสังเคราะห์
บอกผลของสิ่งที่อ่าน	๕๔. นักเรียนคิดว่าอาการในข้อใดรุนแรงที่สุด ๑. ไม่ฟังคำตักเตือน ๒. มองไม่เห็นเมื่อมีคนทุจริต ๓. ปิดปากเมื่อพบเห็นการทุจริต ๔. รุนแรงเท่ากันทุกข้อ	การวิเคราะห์

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอก ความสัมพันธ์ ของสิ่งที่อ่าน	<p>๕๕. นักเรียนคิดว่าภาระกระทำของบุคคลคนใดที่สอดคล้องกับแนวคิดหลักของโปสเตอร์</p> <p>๑. นายสุชาติจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่กรมที่ดินเพื่อลัดคิวทำเอกสารให้ตนเองก่อน</p> <p><u>๒. ครูเพ็ญศรีพบข้อมูลการรับเงินใต้โต๊ะของผู้อำนวยความสะดวกจึงแจ้งไปยังกระทรวงศึกษาธิการ</u></p> <p>๓. ลูกสาวนายชาติชายไม่สามารถสอบเข้าโรงเรียนได้นายชาติชายจึงบริจาคให้โรงเรียนเพื่อให้เข้าเรียน</p> <p>๔. ครูดวงเดือนพบว่าการจัดซื้อโต๊ะของโรงเรียนมีเรื่องน่าสงสัย แต่ก็ไม่ได้ทำอะไร เพราะครูดวงเดือนเป็นครูฝ่ายปกครอง</p>	การวิเคราะห์

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๕๖ – ๖๐

ฤดูไม่หนาว

ดีสามดูจะเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการชกตัวอยู่ใต้ผ้าห่มเสียยิ่งนัก แต่คงไม่ใช่สำหรับชายอย่างแก “ตาชัย” การตื่นขึ้นมากับเวลาที่ใครต่อใครหลับไหลนั้นนับว่าเป็นเรื่องปกติของวัยแกเลยทีเดียว บางทีแกอาจไม่ต้องนอนมากก็ได้สัก เพราะไม่เท่าไรก็คงจะได้พักจริงกันแล้ว แกได้แต่คิดเรื่อยเปื่อยไปตามประสาพลางเอ้อมมือคลำหาวิทยุทรานซิสเตอร์บนหัวนอน ทันทีที่ห่มปุ้มปิดเสียง เพลงลูกทุ่งเก่า ๆ สมัยหนุ่มก็ดังมาพอให้ยืมได้ ดีใจอ่านข้อความเอสเอ็มเอส สลับกับข้อความจากเฟสบุ๊กแฟนเพจ บางคราวก็รับสายพูดคุยกับแฟนเพลงที่โทรมา เป็นสิ่งที่รับรู้ได้ว่ามันแตกต่างจากสมัยที่แกยังมีเรี่ยวแรงด้วยวัยที่น้อยกว่านี้มากนัก สมัยนั้นการจะติดต่อพูดคุยกับดีใจ ต้องผ่านจดหมายที่ส่งไปแล้วนับวันรอ ที่จะได้อ่านออกอากาศ แต่จะว่าไปสมัยนั้นสังคมมิตรเพลงยังจะดูคึกคักอบอุ่นกว่าสมัยเทคโนโลยีทันใจแบบนี้เสียอีก นับเป็นสิ่งที่ตาชัยรับรู้ได้ลึก ๆ ในใจ

ดีสี่คิดว่าแล้ว ได้เวลาลุกเข้าครัวหุงหาอาหาร ถึงแม้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรีบกันขนาดนี้ แต่ก็เพื่อที่จะนอนชดได้ผ้าห่มเก่า ๆ อีกต่อไปแล้ว อากาศค่อนข้างเย็นเพราะเริ่มเข้าสู่ฤดูหนาว แต่ก็นั่นแหละ หน้าหนาวสมัยนี้ อย่างมากก็แค่เย็น จะหาหนาวจับใจแบบเมื่อก่อนคงไม่มีแล้ว แกจำไม่ได้แล้วด้วยว่าลมหนาวที่เข้ามาทักทายครั้งสุดท้ายนั้นเมื่อไหร่ เสียงถ่านไฟปะทุในเตาอั้งโล่ และความร้อนจากกระโถไฟที่สัมผัสผิว กับอากาศแห้งแบบนี้ ก็พอที่จะทำให้เบื้องหน้าพร่าเลือน ขณะที่ความทรงจำเริ่มแจ่มชัด

เสียงปะทุดังเป็นระยะจากกองฟืนที่พ่อสุ่มไล่ความเหน็บหนาว เด็กน้อยชดตัวอยู่ใต้ผ้าห่มบนตักอุ่นของยายอย่างสุขใจ หนาวปีนี้หนักกว่าทุกปี มันหนาวเหน็บลึกเข้าไปถึงกระดูกน้อย ๆ ของเขาเลยทีเดียว แม้แต่ผ้าห่มยังเย็นเฉียบ ยิ่งใกล้สว่างความหนาวเย็นนั้นก็เกินกว่าที่เขาจะหลับต่อได้ และเกินที่จะรอให้ตะวันโผล่พ้นฟ้า ก่อนที่ไถ่จะขึ้น เมื่อพ่อลงบ้านมาก่อไฟที่ไถ่ถุ่น เขาก็จะตามลงมา ทันทีที่ได้ยินเสียงไฟ การได้ชกตัวใต้ผ้าห่มของยายหน้ากองไฟ

แบบนี้ ช่างเป็นอะไรที่เขารู้สึกโปรดปรานเสียยิ่งนัก มันเป็นที่ซึ่งอบอุ่นที่สุดในหน้าหนาวเลยทีเดียว เด็กน้อยอ้าปาก หาวฟันโอ้ออกมาก่อนจะหลับตาลงกับรอยยิ้มอีกครั้ง

เขาลืมตาขึ้นมาเมื่อรุ่งสาง พ่อแม่ก็เล่านิทานช่างกองไฟให้ฟังกันทุกเช้ารสชาติกล้วยดิบเผา ร้อน ๆ จากมือแม่นั้น เป็นสิ่งที่ประทับใจในหน้าหนาวแบบนี้เช่นกัน มันเทศหมกดินในกองไฟนั้นด้วย ตั้งแต่ตอนเย็นเมื่อวานนี้แล้วที่เขา ได้ออกหาชุดมันเทศหากกล้วยดิบมาเตรียมไว้ เพราะมันเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับการผิงไฟช่วงหน้าหนาวแบบนี้ กว่า จะเข้าเด็กน้อยก็อิมจนแทบไม่ต้องกินข้าว

ฝ่ามือที่ช่วยตามวัยปีบนำออกจากยอดผักที่ต้มจนเปื่อยตั้งแต่เมื่อวาน ก่อนจุ่มในถ้วยน้ำพริกที่ทำเอง แล้วเปิบข้าวสวยร้อน ๆ ตามไป ปลาเค็มแห้ง ๆ ตัวหนึ่งยังคงวางอยู่ในจาน เสียงข่าวยามเช้าจากวิทยุรายงานว่าหน้าหนาวปีนี้จะสั้นกว่าทุกปี อันเนื่องมาจากปัญหาโลกร้อนที่แกเองก็ไม่เข้าใจ และคงไม่ได้ใส่ใจเท่าไร กินข้าวไปตาช้ำ ก็อดที่จะยกฝ่ามือปาดน้ำตาไปด้วยไม่ได้ ไม่ใช่ว่าแกจะส่งสารชีวิตหรืออะไร ทั้งไม่ใช่เพราะคิดถึงลูกหลานที่นาน ๆ จะกลับมาเยี่ยมกันสักครั้ง เพียงแต่อากาศแห้งเย็นยามเช้าแบบนี้ มันทำให้เกิดคิดถึงฤดูหนาวที่แสนอบอุ่นเมื่อครั้ง ยังเด็กไม่ได้สักที

ที่มา ละเว้ : www.readawrite.com

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอกลักษณะ ของสิ่งที่อ่าน	๕๖. ข้อความ “ฝ่ามือที่ช่วยตามวัยปีบนำออกจากยอดผักที่ต้มจนเปื่อยตั้งแต่เมื่อวาน ก่อนจุ่มในถ้วยน้ำพริกที่ทำเองอย่าง ๆ แล้วเปิบข้าวสวยร้อน ๆ ตามไป” ใช้โวหารใดโดดเด่น ๑. บรรยาย ๒. พรรณนา ๓. สาธก ๔. อุปมา	การวิเคราะห์
การสรุปและ คาดเดาจากสิ่ง ที่อ่าน	๕๗. จากเนื้อหา ตาช้ำ น่าจะมีอายุช่วงวัยใด ๑. ๒๙ – ๓๙ ปี ๒. ๔๐ – ๔๙ ปี ๓. ๔๙ – ๕๙ ปี ๔. ๕๙ – ๖๙ ปี	การวิเคราะห์
บอกลักษณะ ของสิ่งที่อ่าน	๕๘. ข้อความ “หนาวปีนี้สั้นกว่าทุกปี มันหนาวเหน็บลึกเข้าไปถึงกระดูกน้อย ๆ ของเขาเลยทีเดียว แม้แต่ฝ่าหมยังเย็นเฉียบ” เป็นโวหารภาพพจน์ใด ๑. อุปมา ๒. สัทพจน์ ๓. อติพจน์ ๔. ปฏิพากย์	การวิเคราะห์
บอกใจความ สำคัญของสิ่งที่อ่าน	๕๙. การตั้งชื่อเรื่อง แสดงให้เห็นแนวคิดใด ๑. ความไม่เที่ยง ๒. ความอบอุ่น ๓. ความอาลัย ๔. ความมั่นคง	ความเข้าใจ

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอกกลวิธีใน การแต่ง	๖๐. การตั้งชื่อเรื่อง เป็นกลวิธีการตั้งในแบบใด ๑. การเปรียบเทียบ ๒. มีความหมายแอบแฝง ๓. แบบตรงไปตรงมา ๔. การใช้ความหมายที่ตรงข้าม	การวิเคราะห์
บอกเนื้อหาของ สิ่งที่อ่าน	๖๑. เนื้อหาอะไรที่ ไม่ได้ กล่าวถึง ๑. สภาพความสัมพันธ์ของครอบครัวชนบท ๒. ลักษณะอาการการกินของคนยุคสมัยก่อน ๓. ลักษณะอาชีพการทำมาหากินของคนชนบท ๔. ลักษณะความสัมพันธ์ของคนในชุมชนใหญ่	ความรู้
บอกใจความ สำคัญของสิ่งที่ อ่าน	๖๒. ความคิดของ “ตาชัย” เป็นอย่างไร ๑. คิดถึงลูกหลาน ๒. เสียเวลาในอดีต ๓. อยากกลับไปแก้ไขอดีต ๔. มีความสุขกับอดีต	ความเข้าใจ

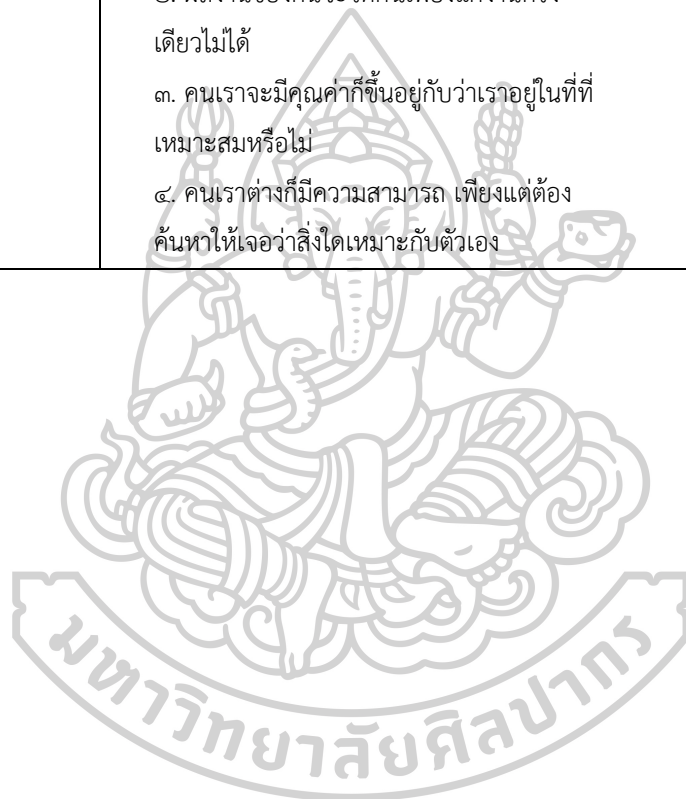
อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๖๓ - ๖๔

“...ก้อนหินที่วางอยู่ตามทางเท้า หากเราไม่อุ้มขึ้นมาก็ถือไว้ ความหนักของก้อนหินเหล่านั้นก็จะทำให้เราทุกข์ไม่ได้ แต่หากเราปล่อยให้อุ้มมาเป็น “ก้อนหินของเรา” เมื่อไหร่ความทุกข์เพราะการอุ้มของหนักก็เกิดขึ้นเมื่อนั้น...”

ที่มา ว. วชิรเมธี : พลังความคิดชีวิตเปลี่ยนโลก

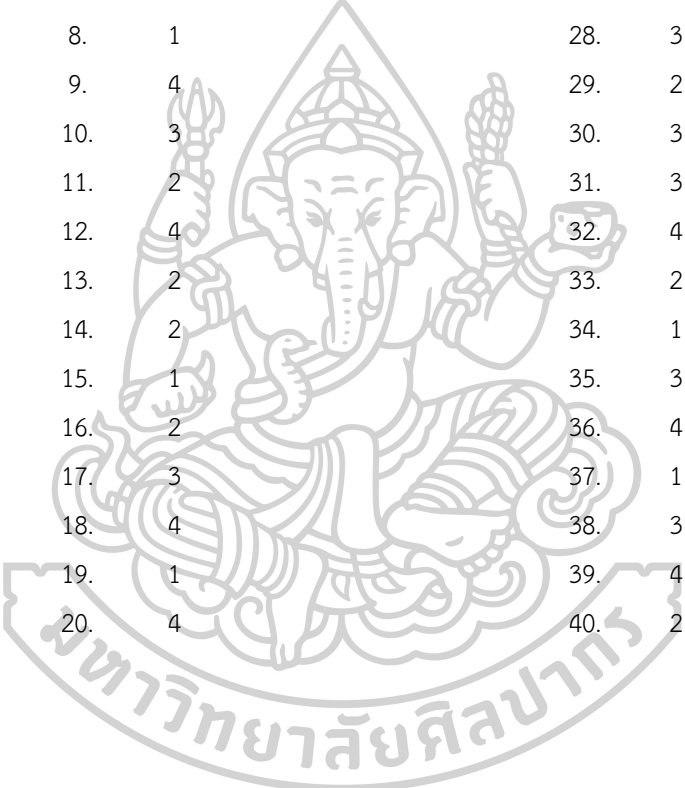
วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
ตีความของสิ่งที่ อ่าน	๖๓. ก้อนหิน ในความหมายของผู้เขียน หมายถึงสิ่งใด ๑. ความทุกข์ ๒. ปัญหา ๓. อุปสรรค ๔. ความกังวล	การวิเคราะห์
นำความรู้ที่ได้ สร้างความรู้ ใหม่	๖๔. ข้อคิดใดสอดคล้องกับข้อความข้างต้นมากที่สุด ๑. ทุกข์หรือสุขอยู่ที่ใจของเราเอง ๒. อย่าคิดเล็กคิดน้อย ๓. ความกังวลใจก่อให้เกิดความทุกข์ ๔. อย่าเอาเรื่องของคนอื่นมาใส่ใจ	การ สังเคราะห์

วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	ระดับ พฤติกรรม
บอกใจความ สำคัญของสิ่งที่ อ่าน	<p>๖๕. “ตอกเส้นหนึ่งตอกอยู่บนถนน มันคือขยะ หากมันผูกอยู่กับฝักกาดขาว ก็มีค่าเท่ากับการร้อยฝักกาดขาว หากมันผูกอยู่กับซุ่มดอกไม้ มันก็มีค่าเท่ากับของประดับ” ไม่สอดคล้องกับแนวคิดใด</p> <p>๑. ผลงานจะปรากฏเมื่อคนเราได้โอกาสที่ยิ่งใหญ่</p> <p>๒. ผลงานของคนจะวัดกันเพียงแค่งานครั้งเดียวไม่ได้</p> <p>๓. คนเราจะมีคุณค่าก็ขึ้นอยู่กับว่าเราอยู่ในที่ที่เหมาะสมหรือไม่</p> <p>๔. คนเราต่างก็มีความสามารถ เพียงแต่ต้องค้นหาให้เจอว่าสิ่งใดเหมาะกับตัวเอง</p>	ความเข้าใจ

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.	4	21.	1
2.	4	22.	1
3.	3	23.	4
4.	4	24.	3
5.	2	25.	2
6.	2	26.	1
7.	3	27.	1
8.	1	28.	3
9.	4	29.	2
10.	3	30.	3
11.	2	31.	3
12.	4	32.	4
13.	2	33.	2
14.	2	34.	1
15.	1	35.	3
16.	2	36.	4
17.	3	37.	1
18.	4	38.	3
19.	1	39.	4
20.	4	40.	2

**แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้
และการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E**

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียว

คะแนน 5 หมายถึง   ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง   ความคิดเห็นในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง   ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง   ความคิดเห็นในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง   ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น					
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน					
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน					
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้					
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E					
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E					
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E สามารถทำให้นักเรียนมีการค้นคว้าหาความรู้มากขึ้น					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.3 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E					
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้					
2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ					
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ตารางแสดงค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ตารางแสดงความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E (Index of them Object Congruence : IOC)
- ตารางแสดงแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E
- ตารางแสดงแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E
- ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
- ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- ตารางแสดงผลความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E
- ตารางแสดงผลการศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อสอบ ข้อที่	ระดับพฤติกรรม	ผลการประเมิน			$\sum R$	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
1	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3	ความเข้าใจ	+1	0	+1	0.67	นำไปใช้ได้
4	ความเข้าใจ	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
5	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7	การวิเคราะห์	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
8	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
9	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
10	การนำไปใช้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
11	ความรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
12	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
13	การนำไปใช้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
14	การวิเคราะห์	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
15	การสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
16	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
17	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
18	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
19	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
20	ความเข้าใจ	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
21	ความเข้าใจ	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
22	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
23	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
24	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
25	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
26	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
27	การวิเคราะห์	+1	0	+1	0.67	นำไปใช้ได้
28	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	ระดับพฤติกรรม	ผลการประเมิน			$\sum R$	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
29	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
30	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
31	การสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
32	ความรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
33	การวิเคราะห์	+1	0	+1	0.67	นำไปใช้ได้
34	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
35	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
36	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
37	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
38	ความเข้าใจ	+1	0	+1	0.67	นำไปใช้ได้
39	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
40	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
41	ความเข้าใจ	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
42	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
43	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
44	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
45	ความเข้าใจ	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
46	การนำไปใช้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
47	การประเมินค่า	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
48	ความรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
49	ความเข้าใจ	+1	0	+1	0.67	นำไปใช้ได้
50	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
51	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
52	ความเข้าใจ	+1	0	+1	0.67	นำไปใช้ได้
53	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
54	การสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
55	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
56	การวิเคราะห์	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
57	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
58	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
59	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	ระดับพฤติกรรม	ผลการประเมิน			$\sum R$	หมายเหตุ
		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
60	การวิเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
61	ความรู้	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
62	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
63	การวิเคราะห์	+1	+1	0	0.67	นำไปใช้ได้
64	การสังเคราะห์	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
65	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางแสดงความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อสอบ ข้อที่	p	r	ผลการวิเคราะห์	ข้อสอบ ข้อที่	p	r	ผลการวิเคราะห์
1	0.33	0.47	นำไปใช้ได้	34	0.67	0.27	นำไปใช้ได้
2	0.80	0.40	นำไปใช้ได้	35	0.67	0.33	นำไปใช้ได้
3	0.70	0.20	นำไปใช้ได้	36	0.70	0.27	นำไปใช้ได้
4	0.87	0.13	ตัดทิ้ง	37	0.80	0.40	นำไปใช้ได้
5	0.80	0.27	นำไปใช้ได้	38	0.90	0.07	ตัดทิ้ง
6	0.63	0.20	นำไปใช้ได้	39	0.63	0.47	นำไปใช้ได้
7	0.90	0.07	นำไปใช้ได้	40	0.70	0.20	นำไปใช้ได้
8	0.57	0.13	ตัดทิ้ง	41	1.00	0.00	ตัดทิ้ง
9	0.63	0.00	ตัดทิ้ง	42	0.83	0.33	นำไปใช้ได้
10	0.70	0.27	นำไปใช้ได้	43	0.38	0.27	นำไปใช้ได้
11	0.57	0.40	นำไปใช้ได้	44	0.73	0.20	นำไปใช้ได้
12	0.60	0.27	นำไปใช้ได้	45	0.90	0.20	ตัดทิ้ง
13	0.57	0.20	นำไปใช้ได้	46	0.77	0.33	นำไปใช้ได้
14	0.67	0.33	นำไปใช้ได้	47	0.60	0.27	นำไปใช้ได้
15	0.80	0.40	นำไปใช้ได้	48	0.70	0.60	นำไปใช้ได้
16	1.00	0.00	ตัดทิ้ง	49	0.60	0.00	ตัดทิ้ง
17	0.46	0.20	นำไปใช้ได้	50	0.77	0.40	นำไปใช้ได้
18	0.63	0.33	นำไปใช้ได้	51	0.50	0.27	นำไปใช้ได้
19	0.77	0.20	นำไปใช้ได้	52	0.70	0.60	นำไปใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	p	r	ผลการวิเคราะห์
20	0.83	-0.07	ตัดทิ้ง
21	0.67	0.13	ตัดทิ้ง
22	0.63	0.47	นำไปใช้ได้
23	0.80	0.27	นำไปใช้ได้
24	0.70	0.27	นำไปใช้ได้
25	0.63	0.00	ตัดทิ้ง
26	0.87	0.13	ตัดทิ้ง
27	0.70	0.33	นำไปใช้ได้
28	0.63	0.40	นำไปใช้ได้
29	0.73	0.20	นำไปใช้ได้
30	0.77	0.07	ตัดทิ้ง
31	0.67	0.33	นำไปใช้ได้
32	0.60	0.40	นำไปใช้ได้
33	1.00	0.20	ตัดทิ้ง

ข้อสอบ ข้อที่	p	r	ผลการวิเคราะห์
53	0.87	0.13	ตัดทิ้ง
54	0.83	0.40	นำไปใช้ได้
55	0.80	0.20	นำไปใช้ได้
56	0.53	0.13	ตัดทิ้ง
57	0.63	0.33	นำไปใช้ได้
58	0.57	0.27	นำไปใช้ได้
59	0.70	0.33	นำไปใช้ได้
60	0.77	0.40	นำไปใช้ได้
61	0.63	0.27	นำไปใช้ได้
62	0.73	0.33	นำไปใช้ได้
63	1.00	0.00	ตัดทิ้ง
64	0.67	0.27	นำไปใช้ได้
65	0.83	0.53	นำไปใช้ได้

จากการทดลองใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 65 ข้อ กับนักเรียนจำนวน 36 คน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์แบบทดสอบได้ผลดังนี้

แบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ต้องมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบควรมีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้แบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือกตามเกณฑ์จำนวน 48 ข้อ

จากการคัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสมจำนวน 40 ข้อ เพื่อเป็นเครื่องมือในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้ ค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.33 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในช่วง 0.20 – 0.60 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบเท่ากับ 0.84

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชน
การเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพและรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E
(Index of them Object Congruence : IOC)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	1	2	3		
1.การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาได้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E					
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.3 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

**ตารางแสดงแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอน
เกี่ยวกับการสร้างการสร้างความร่วมมือในการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพ
และรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E**

จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
		1	2	3		
1.ครูผู้สอนสามารถอธิบายความหมายหลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้องครบถ้วนทุกประเด็น	<p>1. จงอธิบายอธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้</p> <p>1.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้</p> <p>ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือวิธีการในการพัฒนาครูโดยจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน / การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกันของครู</p> <p>1.2 หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้</p> <p>สร้างภาวะผู้นำร่วมกัน สร้างและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์แก่ทุกคน สร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม สร้างเงื่อนไขที่เกื้อกูล / การสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กร ต้องทุ่มเทความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการขับเคลื่อนให้สถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกคน</p>	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
1. ครูผู้สอนสามารถอธิบายขั้นตอนของวิธีสอนรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E ได้ทุกขั้นตอน	<p>2. จงอธิบายการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนรูปแบบการเรียนรู้วิจัย 7E (5 คะแนน)</p> <p>2.1 ชั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Evaluation)</p> <p>2.2 ชั้นสร้างความสนใจ (Engagement)</p> <p>2.3 ชั้นสำรวจและค้นหา (Exploration)</p> <p>2.4 ชั้นอธิบาย (Explanation)</p> <p>2.5 ชั้นขยายความรู้ (Evaluation)</p> <p>2.6 ชั้นประเมินผล (Evaluation)</p> <p>2.7 ชั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension)</p>	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

**ตารางแสดงแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการ
ปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์
โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E**

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	1	2	3		
ด้านการเตรียมการสอน					
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E ดังนี้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.1 ขั้นตรวจสอบความรู้เดิม (Evaluation)					
2.2 ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement)	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.3 ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration)	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.4 ขั้นอธิบาย (Explanation)	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.5 ขั้นขยายความรู้ (Evaluation)	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.6 ขั้นประเมินผล (Evaluation)	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2.7 ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Extension)	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
3. ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
4. ครูผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือตรงตามเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
5. ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
6. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
8. ครูผู้สอนปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอนทั้งกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้และกิจกรรมรวบยอด	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้					
1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. ครูผู้สอนใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้อย่างถูกต้องและครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
ด้านการวัดและการประเมินผล					
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้
2. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลถูกต้องตามเครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00	นำไปใช้ได้

ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

คะแนนหลังเรียนของครูคนที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
1	40	33	82.5
2	40	36	90
3	40	31	77.50
4	40	35	87.50
5	40	31	77.50
6	40	35	87.50
7	40	37	92.50
8	40	38	95
9	40	31	77.50
10	40	33	82.50
11	40	36	90
12	40	32	80
13	40	34	85
14	40	31	77.50
15	40	34	85
16	40	33	82.50
17	40	36	90
18	40	34	85
19	40	33	82.50
20	40	37	92.50
21	40	36	90
22	40	32	80
23	40	32	80
24	40	35	87.50
25	40	31	77.50
26	40	37	92.50
27	40	35	87.50
28	40	34	85
29	40	33	82.50

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
30	40	37	92.50
31	40	32	80
32	40	31	77.50
33	40	38	95
34	40	35	87.50
		$(\bar{X}) = 34.06$	$(\bar{X}) = 85.15$
		S.D.= 2.23	S.D.= 5.57

คะแนนหลังเรียนของครูคนที่ 2

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
1	40	36	90
2	40	30	75
3	40	34	85
4	40	31	77.50
5	40	31	77.50
6	40	32	80
7	40	34	85
8	40	35	87.50
9	40	36	90
10	40	33	82.50
11	40	35	87.50
12	40	37	92.50
13	40	33	82.50
14	40	35	87.50
15	40	34	85
16	40	34	85
17	40	31	77.50
18	40	31	77.50
19	40	33	82.50
20	40	32	80

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
21	40	36	90
22	40	31	77.50
23	40	30	75
24	40	32	80
25	40	34	85
26	40	33	82.50
27	40	31	77.50
28	40	34	85
29	40	33	82.50
30	40	31	77.50
31	40	35	87.50
32	40	31	77.50
33	40	33	82.50
34	40	34	85
35	40	34	85
36	40	37	92.50
37	40	32	80
38	40	35	87.50
39	40	31	77.50
40	40	36	90
		$(\bar{X}) = 33.25$	$(\bar{X}) = 83.13$
		S.D.= 1.98	S.D.= 4.93

คะแนนหลังเรียนของครูคนที่ 3

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
1	40	32	80
2	40	34	85
3	40	33	82.50
4	40	31	77.50
5	40	31	77.50

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
6	40	31	77.50
7	40	30	75
8	40	34	85
9	40	31	77.50
10	40	34	85
11	40	31	77.50
12	40	32	80
13	40	32	80
14	40	34	85
15	40	35	87.50
16	40	33	82.50
17	40	31	77.50
18	40	35	87.50
19	40	36	90
20	40	31	77.50
21	40	34	85
22	40	35	87.50
23	40	30	75
24	40	32	80
25	40	31	77.50
26	40	35	87.50
27	40	34	85
28	40	32	80
29	40	34	85
30	40	31	77.50
31	40	33	82.50
32	40	30	75
33	40	33	82.50
34	40	33	82.50
35	40	31	77.50
36	40	30	75
37	40	32	80

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
38	40	32	80
39	40	31	77.50
40	40	35	87.50
		$(\bar{X}) = 32.48$	$(\bar{X}) = 81.19$
		S.D.= 1.70	S.D.= 4.24

คะแนนหลังเรียนรวมของครู 3 คน

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ	t
หลังเรียน	114	40	33.22	2.05	83.05	16.79

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู
ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
จากสื่อออนไลน์ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

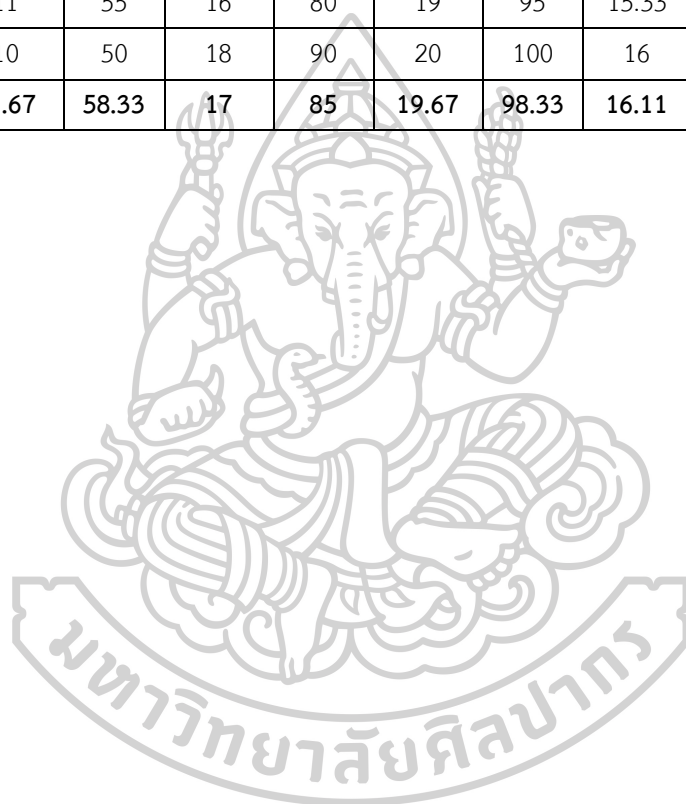
ประเมินผล	ครู คนที่	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ได้ ก่อน	ร้อยละ	คะแนนที่ ได้หลัง	ร้อยละ	คะแนนพัฒนาการ สัมพัทธ์
ก่อนเข้าร่วม กิจกรรม	1	10	4	40	10	100	100
หลังเข้าร่วม กิจกรรม	2	10	5	50	10	100	100

**ตารางแสดงผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และ
การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E**

รายการ	ครู คนที่ 1	ครู คนที่ 2	ครู คนที่ 3	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น	5	5	5	5	0
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	5	5	5	5	0
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	5	0
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	5	5	5	5	0
เฉลี่ยด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)				5	0
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E					
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E	5	5	5	5	0
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น	5	5	5	5	0
2.3 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E	5	4	4	4.33	0.58
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	5	5	5	5	0
2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ	5	4	5	4.67	0.58
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	0
เฉลี่ยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E				4.83	0.19
รวมทุกด้าน				4.92	0.10

ตารางแสดงผลการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเรื่องการอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้วัฏจักร 7E

ครู คนที่	ครั้งที่ 1 รายการปฏิบัติ		ครั้งที่ 2 รายการปฏิบัติ		ครั้งที่ 3 รายการปฏิบัติ		รวม		ระดับ ความสามารถ
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ร้อยละ	
1	14	70	17	85	20	100	17	85	ดีมาก
2	11	55	16	80	19	95	15.33	76.67	ดี
3	10	50	18	90	20	100	16	80	ดีมาก
รวม	11.67	58.33	17	85	19.67	98.33	16.11	80.56	ดีมาก

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวอัญชนา ตันวิเชียร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษาการศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2559 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	4/106 ซอยสะแกงาม 3 แขวงสามยุค เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

